

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
مؤسسه تحقیقات شیلات ایران - پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان

عنوان:
بررسی رژیم غذایی تون ماهیان و
ساردین ماهیان غالب
در غرب دریای عمان (منطقه جاسک)

مجری:
بهنام دقوقی

شماره ثبت

۸۹/۳

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
مؤسسه تحقیقات شیلات ایران- پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان

- عنوان پروژه/ طرح : بررسی رژیم غذایی تون ماهیان و ساردین ماهیان غالب در غرب دریای عمان (منطقه جاسک)
- شماره مصوب: ۸۶۰۳۶-۰۰۰۰-۰۴-۲۰۰۰۰۰-۲۹-۰۴
- نام و نام خانوادگی نگارنده/ نگارندگان: بهنام دقوقی
- نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه‌ها و طرح‌های ملی و مشترک دارد):-
- نام و نام خانوادگی مجری/ مجریان: بهنام دقوقی
- نام و نام خانوادگی همکاران: محمدمؤمنی- محمود درویشی- علی سالارپور- فرشته سراجی- محسن صفایی
- نام و نام خانوادگی مشاور(ان): فرهاد کیمرام
- محل اجرا: استان هرمزگان
- تاریخ شروع: ۸۵/۱۰/۱
- مدت اجرا: ۱ سال و ۶ ماه
- ناشر: مؤسسه تحقیقات شیلات ایران
- شمارگان (تیراژ): ۲۰ نسخه
- تاریخ انتشار: سال ۱۳۸۹
- حق چاپ برای مؤلف محفوظ است- نقل مطالب تصاویر، جداول، منحنی‌ها و نمودارها با ذکر مأخذ بلامانع است.

«سوابق طرح یا پروژه و مجری»

طرح / پروژه : بررسی رژیم غذایی تون ماهیان و ساردین ماهیان غالب در غرب دریای عمان (منطقه جاسک)

کد مصوب : ۸۶۰۳۶-۰۰۰۰-۰۴-۰۰۰۰۰۰-۲۰۰۰۰۰-۰۴-۰۲۹

شماره ثبت (فروست) : ۸۹/۳

با مسئولیت اجرایی جناب آقای بهنام دقوقی دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد در رشته بیولوژی دریا می باشد.

طرح/پروژه توسط داوران منتخب بخش بیولوژی و ارزیابی ذخایر آبریان در تاریخ ۱۳۸۸/۸/۲۵ مورد ارزیابی و با نمره ۱۷/۰۶ و رتبه خوب تأیید گردید.

در زمان اجرای طرح یا پروژه، مجری در :

ستاد پژوهشکده مرکز ایستگاه

با سمت رئیس بخش بیولوژی و ارزیابی ذخایر در پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان مشغول بوده است.

MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENTION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION- Persian Gulf and Oman Sea
Ecology Research Center

Title:

**Investigation on feeding of
Sardines and major Tuna fishes
in west of Oman Sea(Jask area).**

Executor :

Behnam Daghooghi

Registration Number

2010.3

Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENTION ORGANIZATION
IRANIAN FISHERIES RESEARCH ORGANIZATION – Persian Gulf and Oman Sea
Ecology Research Center

Title : Investigation on feeding of Sardines and major Tuna fishes in west of Oman Sea(Jask area).

Apprpved Number:4-029-200000-04-0000-86036

Author: Behnam Daghooghi

Executor : Behnam Daghooghi

Collaborator : M.Momeni,M. Darvishi, A.Salarpour,F.Saraji,M.Safaei

Advisor(s): F.Keymaram

Location of execution :Hormozgan province

Date of Beginning : 2007

Period of execution : 1 Year& 6 Months

Publisher : *Iranian Fisheries Research Organization*

Circulation : 20

Date of publishing : 2010

All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted without indicating the Original Reference

به نام خدا

عنوان	«فهرست مندرجات»	صفحه
چکیده	۱
۱- مقدمه	۳
۱-۱- تون ماهیان	۳
۱-۲- ساردین ماهیان	۲۱
۲- مواد و روشها	۳۱
۲-۱- منطقه مورد بررسی	۳۱
۲-۲- عملیات نمونه برداری	۳۱
۲-۳- بررسی تغذیه ای	۳۲
۳- نتایج	۳۵
۳-۱- تون ماهیان	۳۵
۳-۲- ساردین ماهیان	۶۶
۴- بحث	۷۴
۴-۱- تون ماهیان	۷۴
۴-۲- ساردین ماهیان	۸۹
۵- نتیجه گیری	۹۱
پیشنهادها	۹۲
منابع	۹۳
پیوست	۱۰۰
چکیده انگلیسی	۱۱۷

چکیده

بررسی رژیم غذایی سه گونه از تون ماهیان غالب، شامل هوور (*Thunnus tonggol*)، زرده (*Euthynnus affinis*) و گیدر (*Thunnus albacares*) و یک گونه از ساردین ماهیان غالب (*Sardinella sindensis*) در آبهای غرب دریای عمان (منطقه بندر جاسک) از دی ماه ۸۵ تا آذر ماه ۸۶ صورت پذیرفت. کلیه نمونه ها پس از زیست سنجی، کالبد شکافی شده و مورد بررسی زیستی قرار گرفتند. بررسی تون ماهیان بصورت فصلی و ساردین ماهیان بصورت ماهانه انجام شد. پس از بررسی ۱۰۱ عدد ماهی هوور، مشخص گردید که رژیم غذایی آن شامل سه گروه ماهیان استخوانی، سرپایان و سخت پوستان می باشد که ماهیان استخوانی با ۹۸٪، غذای اصلی و سرپایان با ۱٪ و سخت پوستان نیز با ۱٪، غذای تصادفی این ماهی را تشکیل میدادند. از بین ماهیان استخوانی، موتو ماهیان با ۶۶٪ و ساردین ماهیان با ۲۵/۹٪ بیشترین سهم را در تغذیه این ماهی داشتند. شاخص خالی بودن معده ۴۶/۴ و درجه پر بودن معده ۲۱/۸ محاسبه شد. بررسی تغییرات شاخص پری معده، نشاندهنده متغیر بودن میزان تغذیه در طول سال بوده و بیشترین مقدار این شاخص در فصل زمستان (۶۲/۵) و کمترین آن در فصل بهار (صفر) بود. بعد از بررسی ۸۵ عدد ماهی زرده در طی سه فصل (در زمستان، نمونه ای برای بررسی موجود نبود)، رژیم غذایی آن فقط شامل ماهیان استخوانی بود. از بین ماهیان استخوانی، ساردین ماهیان با ۴۹/۳٪ و موتو ماهیان با ۱۱/۹٪ بیشترین موارد شکار را تشکیل می دادند. شاخص خالی بودن معده ۶۴/۷ و درجه پر بودن آن ۱۵/۳ بدست آمد. بررسی تغییرات شاخص پری معده، نشاندهنده متغیر بودن میزان تغذیه در طول سال بوده و بیشترین مقدار این شاخص در فصل تابستان (۲۶/۷) و کمترین آن در فصل پاییز (۳/۴) بود. همچنین تعداد ۱۲۰ ماهی گیدر بررسی شدند که رژیم غذایی آنرا بترتیب اولویت سه گروه ماهیان استخوانی با ۵۷/۹٪ (غذای ترجیحی و اصلی)، سرپایان با ۳۷/۵٪ (غذای دست دوم) و سخت پوستان با ۴/۶٪ (غذای دست دوم) تشکیل می دادند. ساردین ماهیان با ۴۱٪/۲ و ماهی پرنده با ۱۳/۹٪ و ماهی کتو با ۱۰/۴٪ مهمترین ماهیان استخوانی و اسکویید با ۸۴/۵٪ مهمترین سرپایان مورد تغذیه واقع شده توسط این ماهی بودند. شاخص خالی بودن معده ۲۵/۸ و درجه پری معده ۳۸/۳ محاسبه گردید. بررسی تغییرات شاخص پری معده، نشاندهنده متغیر بودن میزان تغذیه در طول سال بوده و بیشترین مقدار این شاخص در فصل بهار (۴۶/۷) و کمترین آن در فصل پاییز (۲۵) بود. در این تحقیق، رژیم غذایی ۳۲۰ ماهی ساردین سندی نیز مورد بررسی قرار گرفت که اقلام غذایی یافت شده شامل دو گروه پلانکتونهای جانوری و گیاهی بود که

پلانکتونهای جانوری درصد عمده غذا را تشکیل می دادند و شامل سخت پوستان (اکثرا کوبه پودا) با ۷۵ درصد و نرمتنان (اکثرا دوکفه ایها) با ۱۵ درصد بودند. کوبه پودا با ۵۸٪ غذای اصلی و دوکفه ایها با ۱۷٪ غذای دست دوم محسوب شدند. پلانکتونهای گیاهی (خانواده های باسیلاریوفیسه و دینوفیسه) با کمتر از ۱۰٪ غذای تصادفی این ماهی را تشکیل می دادند. شاخص خالی بودن معده ۳۰/۳ (نسبتا پرخور) و شاخص پری معده ۲۹/۴ بدست آمد. بیشترین میزان این شاخص در خرداد ماه (۶۶/۷) و کمترین آن در اردیبهشت ماه (صفر) بدست آمد.

کلمات کلیدی:

رژیم غذایی، محتویات معده، دریای عمان، استان هرمزگان، تن ماهی، ساردین ماهیان،

Thunnus albacares, Thunnus tonggol, Euthynnus affinis, Sardinella sindensis

۱- مقدمه

۱-۱- تون ماهیان

• رده بندی و ریخت شناسی

از نظر رده بندی جایگاه تون ماهیان بشرح ذیل می باشد:

Phylum: Chordata
Subphylum: Vertebrata
Superclass: Gnathostomata
Class: Osteichthyes
Subclass: Actinopterygii
Order: Perciformes
Suborder: Scomberoidei
Family: Scombridae
Subfamily: Scombrinae
Tribe: Thunnini

تون ماهیان ، گونه های وابسته به خانواده Scombridae هستند این خانواده شامل ۱۵ جنس و ۴۹ گونه است که به دو زیر خانواده تقسیم می شود:

۱- زیر خانواده Gastrochismatinae شامل یک گونه

۲- زیر خانواده Scombrinae دارای ۴ گروه جداگانه که به ۲ گروه تقسیم می شوند: گروه Scombrini شامل نمونه های اولیه ای از Scomberomorini و Thunnini می باشد.

گروه Thunnini پیچیده تر بوده و دارای ۴ جنس هستند و در بین ماهیان استخوانی ، تنها ماهیانی هستند که دمای بدن آنها بالاتر از دمای محیط بوده و بخشی از گرمای ناشی از متابولسیم را در بدن نگه می دارند و به این دلیل گستردگی وسیعی در تمامی اقیانوسها دارند (Collet and Chao, 1975).

خصوصیات مرفولوژیک گونه های این خانواده بصورت خلاصه بشرح زیر می باشد :

بدن دوکی شکل کشیده و ندرتاً فشرده شده در چندین جنس، پوزه نوک تیز ، باله چربی (adipose) اغلب وجود دارد (Scomber) ، دارای دو باله پشتی ، باله جلوئی عموماً کوتاه و از باله عقبی جدا شده است . بالچه ها در پشت و مخرج وجود دارند . باله سینه ای بلند و باله لگنی متوسط یا کوتاه دارند و دم عمیقاً دو شاخه شده است. حداقل دو کیل کوچک در هر طرف ساقه دمی قرار دارد و در بسیاری از گونه ها، یک کیل (Keel) بزرگتر است . خط جانبی ساده دارند، بدن ممکن است که بطور یکنواخت از فلس های کوچک تا متوسط پوشیده شده

باشد (برای مثال در *Scomberomorus, Scomber*) یا نواحی بالای سینه (ناحیه پشت سر و اطراف باله های سینه ای توسط فلس های ضخیم با اندازه متوسط پوشیده شده است) دارای فلس و بقیه بدن برهنه باشد (مانند جنس های *Euthynnus, Auxis* و *Katsuwonus*) و یا اینکه توسط فلس های کوچک پوشیده است (جنس *Thunnus*).

رنگ چندین گونه از تون ماهیان در زیر شکم، متمایل به آبی یا سبز و رنگ پهلویها پلاتی و نوارهایی در بالای تنه مشاهده می شود. (رنگ *Scomberomorus* و *Acanthocybium* در زیر شکم یا پشت خاکستری یا آبی و در بالای تنه همراه با خطوط عمودی یا نقاط تیره بر روی دو طرف می باشد). جنس *Sarda* دارای ۵ تا ۱۱ نوار آریب در پشت می باشد، جنس *Euthynnus* دارای یک سیستم نوارها در پشت و تعداد زیادی نقاط تیره بین باله های سینه ای ولگنی است. جنس *Katsuwonus* دارای ۴ تا ۶ نوار طولی ثابت بر روی سطح شکم است. جنس های *Thunnus* و *Auxis* دارای رنگ آبی مایل به سیاه در زیر شکم هستند که در قسمت بالا تیره تر می شود. اکثر گونه های *Thunnus* دارای بالچه های زرد روشن همراه با لبه های تیره هستند (Collet and Nauen, 1983).

• پراکنش و اکولوژی

همه اعضای خانواده *Scombridae* دریایی و پلاژیک بوده و در ناحیه میانی آب در لایه بالایی (از سطح تا عمق ۳۰۰ متر) زندگی می کنند و گهگاه مهاجرتهای مهم غذایی یا تولید مثلی انجام می دهند (FAO, 1994).

تون ماهیان جزء ماهیان مهم اقتصادی برای اکثر کشورها بوده و با ارزشترین آبریان اقتصادی از نظر صید صنعتی در آبهای جهان هستند و بطور وسیعی در آبهای دریاهای معتدله و گرمسیر بخصوص در اقیانوس آرام، اقیانوس اطلس و اقیانوس هند پراکنش دارند ولی در دریای مدیترانه و دریای سیاه و سایر نقاط نیز یافت می شوند. بطور کلی عوامل محدود کننده پراکنش تون ماهیان از نظر فیزیولوژیکی را میتوان به ۵ دسته تقسیم نمود: دمای آب سطحی، میزان اکسیژن محلول، عمق لایه ترموکلاین، شیب درجه حرارت و غذای قابل دسترس (FAO, 1994). تون ماهیان شناگران سریعی هستند که فرم دوکی شکل بدن، یکی از عوامل مهم و موثر در این توانایی شنای آنهاست و دارای سرعت ۷۷ کیلومتر در ساعت هستند. از نظر اکولوژی، تون ماهیان، ماهیان دریایی پلاژیک هستند که تمام عمرشان را نزدیک به سطح، در نواحی گرمسیری و نیمه گرمسیری و معتدله اقیانوسها و دریاها بسر می برند. شاید وقتی صحبت از تون ماهیان می شود، بسیاری از مردم سریعاً به فکر گوشت ماهی تون در

قوپیهای کنسرو می افتند ولی واقعیت این است که تون ماهیان، آبزبان شگفت انگیزی هستند و شکارچیان ماهری بوده و توانایی انجام مهاجرت های طولانی را در اقیانوسها دارند. مهاجرت ها، حرکات فصلی هستند که غالباً در مسافات طولانی و به هدف تغذیه یا تولید مثل صورت می گیرند. برخی از تون ماهیان مناطق معتدله مانند تون زرد باله، مسافات زیادی را بین آبهای معتدله (برای تغذیه) و آبهای گرم (برای تخم ریزی) طی می کنند. و یا تون باله آبی در اقیانوس آرام غربی، بیش از ۱۱۰۰۰ کیلومتر را به سمت اقیانوس آرام شرقی مهاجرت می کند و مجدداً برای تخم ریزی به آبهای محل تولد باز می گردد. مسافت طی شده توسط تون ماهیان بیشتر از سایر ماهیان است و رکوردهای ثبت شده از طریق علامت گذاری بشرح ذیل می باشد (FAO,1994):

- ۱۰۷۹۰ کیلومتر برای *Thunnus orientalis*

- کیلومتر برای *Katsuwonus pelamis*

- کیلومتر برای *Thunnus alalunga*

- کیلومتر برای *Thunnus thynnus*

- کیلومتر برای *Thunnus albacares, Thunnus obesus*

یکی از سازشهای فیزیولوژیک مهم تون ماهیان، افزایش توانایی آنها در گرم نگهداشتن عضلات شنا از طریق حفظ دما در هنگام عبور خون گرم مملو از دی اکسید کربن بطرف آبششها و سپس عبور خون سرد اکسیژن دار از آبششها می باشد و توسط این روش، این جانوران همانند تعداد اندکی از ماهیان دیگر، دمای بدن خود را در درجات مختلفی (در حدود ۷ درجه سانتیگراد) بیشتر از آب محیط اطراف نگه می دارند. ماهی تون باله آبی قادر است که دمای بدن خود را بیش از ۲۰ درجه سانتیگراد بالاتر از دمای آب محیطی نگه دارد (FAO,2004).

این خاصیت، در برخی از دیگر ماهیان مانند نیزه ماهی و برخی از کوسه ها نیز مشاهده می شود ولی از شدت کمتری برخوردار است.

این حالت، به تون ماهیان اجازه می دهد که در آبهای عمقی سردتر فعال باشند و در دامنه وسیعی از آبهای دنیا با دماهای مختلف، به دنبال غذا، به کاوش پردازند و قابلیت شکار کردن آنها را افزایش می دهد. برای مثال، *Thunnus obesus* قادر به شیرجه زدن به عمق ۲۵۰ متری تنها طی ۱ دقیقه می باشد (با وجود تغییر ناگهانی دمای آب از ۲۴ درجه به ۹ درجه سانتیگراد).

همچنین، از طریق گرم نگه داشتن عضلات شنا، تون ماهیان قادر به دسترسی به سرعت بالا در زمانهای طولانی و بازیابی سریع نیروی از دست رفته هستند. خاصیت مذکور تون ماهیان، در تضاد با اکثر ماهیهاست که خون سرد (Poikilothermic) هستند و دمای بدنشان تابع دمای آب محیطی اطراف آنهاست و بدن قادر به حفظ حرارت درونی خود نیست.

بی شباهت به اکثر ماهیها که گوشت سفید دارند، تون ماهیان دارای گوشت صورتی تا قرمز تیره اند که ناشی از وجود سطوح بالای هموگلوبین (هموگلوبین اکسیژندار داخل عضله) است. غلظت بالای میوگلوبین در بافت ماهیچه، عامل مهم دیگری برای توانایی سرعت زیاد آنهاست، عضلات بزرگ روشتتر آنها برای شنا در مسافت طولانی و توده عضله قرمز تیره آنها برای حرکات سریع ناگهانی (انفجاری) مانند صید طعمه یا فرار از دست شکارچیان کاربرد دارد.

تون ماهیان بیشتر در ساعات روشن روز اقدام به تغذیه می کنند، زیرا محل شکار توسط قدرت بینایی تعیین میشود بعلاوه، قادر به تشخیص حتی مقادیر کمی از روغن، پروتئین ها و سایر مواد شیمیایی تولید شده توسط شکارشان می باشند. اعضاء این خانواده از شکارچیان فعال می باشند. برخی گونه ها از قبیل شبه تون ماهیان، پلانکتونها را با خارهای آبششی بلند خود فیلتر می کنند و تون ماهیان، بونتیو و ماکرل اسپانیایی از سایر ماهیان (ماهیان کوچکتر و یا نوزاد سایر تون ماهیان)، سخت پوستان و اسکویید تغذیه می کنند (کیمرام، ۱۳۷۹). این جانوران ذاتاً شکارچیان فرصت طلبی هستند و بطور کلی باید گفت که این جانوران از هر شکاری که در دسترسشان باشد تغذیه می کنند. برای تأمین احتیاجات غذایی، تون ماهیان غالباً مسافت زیادی را شنا می کنند و بنابراین نوع حرکت آنها بر طبق نوع شکارشان متفاوت است و رفتار تغذیه ای خود را با آنچه که در محیطشان در دسترس دارند تطابق داده اند. به محض شناسایی شکار، برخی تغییرات در رفتار تون ماهیان مشاهده می شود که شامل تغییر در شیوه شنا کردن، باز شدن آرواره و ظاهر شدن نوارهای تیره در پهلوها می باشد. استراتژیهای شکار شامل متلاشی کردن گله های شکار و نامنظم کردن مسیر آنها و جستجو برای شکار در گله می باشد. تون ماهیان دارای نرخ متابولیک بالایی هستند و غذای خود را سریعاً هضم می کنند (Allain et al., 2004) و میزان تغذیه آنها در حدود ۱۵-۵ درصد از وزن بدن آنهاست (برطبق سن) و روزانه حتی تا ۲۰ درصد از وزن بدن خود نیز تغذیه می نمایند (درویشی و همکاران، ۱۳۸۲).

اکثر گله های تون ماهیان براساس اندازه شان تشکیل می شوند. چنانچه نوزادان گونه های بزرگتر اغلب در ارتباط با گونه های کوچکتر می باشند. گله ای شدن تون ماهیان علاوه بر کمک در شکار، سبب محافظت آنها بخصوص نوزادان در برابر حیوانات شکارچی مانند کوسه ماهیان یا نهنگ های دندان دار می شود که از تون ماهیان تغذیه میکنند. این جانوران از جایگاه ویژه ای در زنجیره غذایی برخوردارند به این صورت که بعنوان شکارچی و شکار مهم هستند و توسط کوسه ها، سفره ماهیان، نیزه ماهیان (مارلین، تونهای بزرگ و وال های دندان دار مصرف می شوند.

دامنه اندازه تون ماهیان، از *Auxus rochei eudorax* bullet tuna که اندازه آن حداکثر به ۰/۵ متر میرسد تا تون باله آبی شمالی (*Thunnus thynnus*) با طول حداکثر ۴/۶ متر و وزن بیش از ۸۰۰ کیلوگرم متغیر است (Collette and Nauren, 1983). بنابراین مشاهده می شود که این جانوران، توانایی رسیدن به اندازه طولی و وزنی بسیار بزرگی را دارا هستند.

تون ماهیان بطور دایم در حال پیدا کردن محیطی هستند که بتوانند بهتر در آن زیست کنند. مهاجرت آنها عموماً به خاطر عمل تغذیه و تخم ریزی صورت میگیرد (درویشی و همکاران، ۱۳۸۲). اکثر تون ماهیان بین ۲ تا ۷۰ میلیون تخم تولید می کنند. معمولاً جهت تخم ریزی از مناطق عمیق به طرف مناطق کم عمق مهاجرت می کنند و مهاجرت ماهیان بالغ به علت انجام عمل تخم ریزی زودتر از ماهیان جوان صورت می گیرد (شوقی، ۱۳۷۱).

مهاجرت در برخی از تون ماهیان برای تخم ریزی است. مثلاً *Thunnus alalunga* و *T. obesus* مهاجرت سالانه خود را از نواحی معتدله بطرف نواحی تخم ریزی گرم دارند ولی *T. thynnus* رفتار متفاوتی داشته و هنگامی که بالغ می شود، مهاجرت های محدودی در نواحی اقیانوسهای آرام، آتلانتیک و هند برای تخم ریزی انجام می دهد. جنس های نروماده در خانواده Scombridae جدا از هم بوده و جنس ماده در اغلب گونه ها اندازه بزرگتری نسبت به جنس نر دارد. تخم ریزی چند مرحله ای اکثر گونه ها در آبهای گرمسیری و نیمه گرمسیری اغلب در آبهای ساحلی صورت می گیرد. تخم های شناور به نوزاد پلانکتونیک تبدیل می شوند (کیمرام، ۱۳۷۹).

• اهمیت اقتصادی و میزان صید

تون ماهیان و گونه های وابسته به تون ماهیان، از نظر اقتصادی مهم بوده و منبع با ارزش غذایی محسوب می شوند. این ماهیان شامل تقریباً ۴۰ گونه هستند که در اقیانوسهای آتلانتیک، هند، اطلس و دریای مدیترانه یافت می شوند. تولید جهانی آنها از کمتر از ۰٫۶ میلیون تن در سال ۱۹۵۰ به تقریباً ۶ میلیون تن در سال ۲۰۰۸ رسیده است. تعدادی از این ماهیان دارای اهمیت بیشتری نسبت به بقیه هستند (از نظر میزان صید و از نظر اقتصادی). این گونه ها در بسیاری از نقاط در سراسر جهان صید و تخلیه می شوند و در سطح جهانی خرید و فروش شده و در بسیاری از نقاط دنیا فرآوری و مصرف می شوند. در سال ۲۰۰۰ صید جهانی گونه های مزبور، تقریباً ۴ میلیون تن بوده است که بیش از ۶۵٪ از کل صید تون ماهیان و شبه تون ماهیان را بخود اختصاص می دهند. بیشترین صید این گونه های اقتصادی از اقیانوس اطلس (حدود ۶۴/۲٪ از کل صید جهانی در سال ۲۰۰۳) صورت گرفته است و در اقیانوس هند نیز (۲۵٪ از کل صید جهانی در سال ۲۰۰۳) صورت پذیرفته است. با این حال صید اقیانوس هند بیشتر از مجموع اقیانوس اطلس و دریای مدیترانه (۱۰/۸٪) صورت گرفته است. سهم هر گونه از تون ماهیان اقتصادی در سال ۲۰۰۳ در کل صید جهانی این ماهیان بشرح ذیل است (Atuna.com.2/May/2009):

- Skipjack tuna (*Katsuwonus pelamis*): ۵۱/۶ درصد .

- Yellowfin tuna (*Thunnus albacares*): ۳۳/۷ درصد.

- Bigeye tuna (*Thunnus obesus*): ۹/۹ درصد.

صید تون ماهیان در دنیا، عمدتاً در آسیا بخصوص ژاپن و تایوان بعنوان تولید کنندگان اصلی صورت می گیرد. سایر کشورهای مهم در صید تون ماهیان در آسیا شامل اندونزی و کره جنوبی هستند. همچنین کشورهای اسپانیا و فرانسه کشورهای مهم در صید تون ماهیان هستند. صید اصلی تون ماهیان در مدیترانه و اقیانوس هند صورت می گیرد. ژاپن کشور اصلی صید کننده تون ماهیان در اقیانوس آرام است. در سال ۲۰۰۰ کل صید تون ماهیان کشتیهای ژاپنی بالغ ۶۳۳۰۰۰ تن بوده است که بالغ بر ۱۷٪ از کل صید تون ماهیان را در جهان بخود اختصاص می دهد و تایوان دومین کشور بزرگ صید کننده تون ماهیان با میزان صید ۴۳۵۰۰۰ تن (۱۲٪ کل صید جهانی تون ماهیان) است. صید تون ماهیان اسپانیا، تأمین کننده کارخانه های کنسرو اروپا است و حدود ۵/۹٪ از صید کل جهان را شامل می شود، در صورتیکه اکوادور و مکزیک کشورهای غالب صید کننده تون ماهیان در اقیانوس آرام شرقی

هستند. افزایش مقادیر تون ماهیان با کیفیت بالا در فروشگاهها، از طریق پروار بندی و پرورش این جانوران در قفس های دریایی و تغذیه آنها با غذاهایی همچون ساردین، ماکرل، شاه ماهی و اسکوئید صورت می گیرد. تون باله آبی جنوبی (*Thunnus maccoyii*) در استرالیا پرورش داده می شود و تون باله آبی شمالی (*Thunnus thynnus*) در قفس در دریای مدیترانه، خلیج مکزیک و آبهای ساحلی ژاپن و استرالیا پرورش می یابد. بدلیل جایگاه بالای آنها در زنجیره غذایی و تجمع طبیعی فلزات سنگین در بالای زنجیره غذایی، برخی از گونه های بزرگ تون ماهیان مانند تون باله آبی و albacore مقادیر نسبتاً بالایی از جیوه را در گوشت خود دارند، چنانچه در اثر این امر، وزارت دارو و غذای امریکا (FDA) کتابچه راهنمایی را منتشر کرد که در آن مصرف تون ماهیان و سایر ماهیان شکارچی برای زنان حامله، مادران شیرده و بچه ها محدوده شده بود (USDHHS, 2004). ولی برخی از تون ماهیان مانند *Euthynnus affinis* دارای جیوه کم بوده و می تواند بصورت مطمئن تری به مصرف برسد.

امروزه تون ماهیان محبوب ترین ماهی برای صنعت کنسرو سازی هستند. تون ماهیان منبع بسیار خوبی از پروتئین ها، مواد معدنی و اسید های چرب امگا ۳ هستند و بسیار کم چربی اند (VSTF, 2006) و می توانند کلسترول و فشار خون را پائین بیاورند. اسیدهای چرب امگا ۳، احتمال سکته قلبی را کاهش داده و سبب از بین رفتن دردهای مفاصل و کاهش عوارض آسم می شوند (USTF, 2006).

برخی از گونه های تون ماهیان مانند تون باله آبی و *Thunnus obesus* تحت فشار بیش از حد صید هستند که بطور نگران کننده ای، جمعیت تون ماهیان را در آتلانتیک و شمال غربی اقیانوس آرام تحت تأثیر قرار داده است. صید برخی دیگر از جمعیت ها مانند skipjack در مرکز و غرب اقیانوس آرام (*katsuwonus pelamis*) ظاهراً در حد مطلوب است. شواهد مستندی وجود دارد که برداشت بیش از حد، تون ماهیان را در سراسر دنیا تهدید می کند و متأسفانه قوانین بین المللی مورد توافق در محدود سازی صید و اندازه تورها (از ۲/۴ کیلومتر بیشتر نباشد) همیشه مشاهده نمی شود.

خلیج فارس و دریای عمان به لحاظ وجود گونه های مختلف آبزیان از جمله تون ماهیان، از مناطق صیادی پراهمیت در منطقه شمال غربی اقیانوس هند محسوب می شوند.

شیوه های مختلفی برای صید تون ماهیان در نقاط مختلف دنیا به کار می رود (از قبیل صید محاصره ای یا پورساین، رشته قلاب یا Long line و تور گوشگیری یا Gill net). از میان این شیوه ها، در ایران عمدتاً به استفاده از

تورهای گوشگیر در صید سنتی پرداخته می شود. پنج گونه از تون ماهیان که بطور عمده در آبهای خلیج فارس و دریای عمان صید می شوند عبارتند از: هوور، گیدر، هوور مسقطی، زرده و تون منقوش (درویشی، ۱۳۸۰). در این تحقیق ۳ گونه از تون ماهیان غالب در آبهای بندر جاسک مورد بررسی قرار گرفته اند که در زیر به تفکیک گونه مورد بررسی قرار می گیرند.

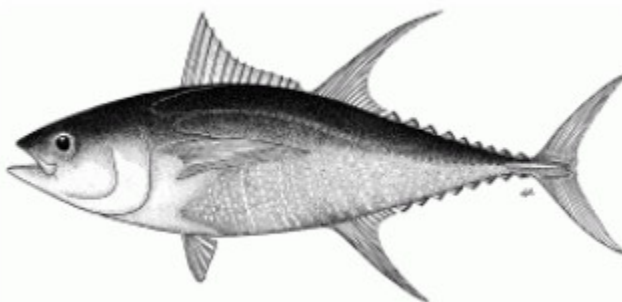
۱-۱-۱- گونه تون زرد باله یا گیدر (Yellowfin Tunna) با نام علمی (*Thunnus albacares* (Bonnaterre, 1788))

این ماهی در نقاط مختلف دنیا به اسامی متفاوتی بشرح ذیل نامیده می شود (Atuna.com):

- اسپانیا Rabil
- ایتالیا: Tunna monicu
- دانمارک: Gulfinnet tun
- آلمان: Gelbflossen-tun
- پرتقال: Atum Rabil
- ژاپن: Kidaha
- اندونزی: Gantarangang
- گینه نو: Tetena keketina
- فیلیپین: Badla-an

در ایران این ماهی به نام گیدر موسوم است. تون زرد باله از نظر اندازه، دومین گونه بزرگ تون ماهیان است. بدن آن بشدت دوکی شکل است و عمیقترین قسمت آن در زیر اولین باله پشتی قرار دارد و بطور قابل توجهی بطرف ساقه دمی شیب دار شده است. دارای دو باله پشتی است. در ماهیان بالغ، دومین باله پشتی و باله مخرجی (مستقیماً زیر باله دوم پشتی) بسیار بلند است و در نمونه های بزرگتر، طویلتر نیز می گردد. باله سینه ای نیز در مقایسه با سایر گونه ها، کاملاً بلند است و به فاصله بین دو باله پشتی میرسد. ساقه دمی کاملاً استوانه ای شکل و دارای سه سری Keel است. دارای ۷ تا ۱۰ بالچه پشتی و شکمی است (شکل ۱). نواری از فلس های

بزرگ بصورت دایره ای در اطراف بدن و پشت سر وجود دارد و فلس ها در قسمت سینه ای وجود ندارند. این ماهی دارای چشمان کوچک و دندانهای مخروطی و کیسه شنا می باشد.

شکل ۱: تصویر شماتیک از ماهی گیدر (*Thunnus albacares*)

رنگ بدن این گونه، در قسمت بالا و پشت به رنگ آبی تیره متالیک یا سبز تیره است در صورتیکه شکم و قسمت‌های پائینتر سفید نقره ای است که توسط تعداد زیادی خطوط عمودی قطع می شود. شاید مشخص ترین خطوط، نوار طلایی است که در طرفین ماهی وجود دارد، دومین باله پشتی، باله مخرجی و بالچه ها به رنگ زرد روشن هستند و حاشیه بالچه ها نوار باریکی از رنگ سیاه دارد. در حقیقت نام این ماهی بدلیل رنگ زرد روشن باله های نرم پشتی و مخرجی آن است. باله های پشتی و مخرجی آن با افزایش سن ماهی، طولتر می شوند. باله های سینه ای بلند آن تا مخرج کشیده می شوند. دومین باله پشتی و باله های مخرجی در بالغین بلندتر هستند. (Atuna.com, 2/May/2009).

تون زرد باله در آبهای گرمسیری سراسر اقیانوسها یافت می شود و در سرتاسر اقیانوس آرام، بین عرضهای ۴۰ درجه شمالی و ۴۰ درجه جنوبی یافت می شود، اما بیشترین پراکنش آن بین عرضهای جغرافیایی ۲۰ درجه جنوبی و ۲۰ درجه شمالی است (شکل ۲) (Atuna.com, 2/May/2009).

تون زرد باله، اصولاً یک ماهی ابی پلاژیک اقیانوسی بوده و قادر به زندگی در دمای بین ۱۸ تا ۳۱ درجه سانتیگراد می باشد. بیشتر افراد این گونه عموماً در ۱۰۰ متر بالای ستون آب یافت می شوند. میزان صید سالیانه آن بدلیل تغییرات دمای آب سطحی اقیانوسها و دیگر شرایط محیطی اقیانوسی موثر بر مهاجرت گله های این ماهی، نوسانات زیادی دارد. بطور کلی این ماهی در حدود ۳۵٪ از کل صید تون ماهیان (یعنی رقمی نزدیک به ۱۱۰۰۰۰۰ تن را بخود اختصاص می دهد که بعد از تون باله آبی، در رده دوم قرار دارد. ۲۵٪ صید آن در اقیانوس

آرام شرقی، ۳۵٪ در اقیانوس آرام غربی، ۲۵٪ در اقیانوس هند و ۱۵٪ در اقیانوس اطلس صید می‌گردد. کشورهای عمده صید کننده آن شامل تایلند، اندونزی، فیلیپین، مکزیک، ونزوئلا، کلمبیا، اکوادور، اسپانیا و ایتالیا هستند و بیشترین بازاری مصرف آن در ژاپن، اروپای غربی و آمریکاست. میزان صید این ماهی از ۱۰۰۰۰۰ تن در سال ۱۹۵۰ به بیش از ۱۱۰۰۰۰۰ تن در سال ۲۰۰۶ افزایش داشته است (شکل ۳) (Atuna.com.2/May/2009). جمعیت تون زردباله دریای عمان از نظر کمی، اولین و بالاترین میزان صید را در پهنه جنوبی کشور بخود اختصاص داده است (کیمرام، ۱۳۷۹).

لاروها و نوزادان این ماهی در آبهای سطحی می‌مانند، در صورتیکه بزرگسالان در اعماق بیشتر یافت می‌شوند. تون زردباله در تمامی مراحل زندگی یک شکارچی فرصت طلب بوده و از هر شکاری که در دسترس باشد تغذیه می‌کند. این ماهی اساساً در طول روز تغذیه می‌کند. لاروها از سخت پوستان زئوپلانکتونی و نوزادان از جوامع اقیانوسی اپی پلاژیک یا مزوپلاژیک یا مراحل بعد از لاروی و یا مراحل قبل از لاروی موجودات وابسته به کف یا جزایر مرجانی تغذیه می‌کنند. بزرگسالان از سخت پوستان، سرپایان (اختاپوس، اسکویید و غیره) و ماهی تغذیه می‌کنند. همچنین در آبهای سواحل غربی کالیفرنیا، مکزیک و جنوب کالیفرنیا، خرچنگ قرمز شناگر و آنجوی نیز بخش‌های مهمی از تغذیه این ماهی را بخود اختصاص می‌دهند.

حداکثر اندازه گزارش شده برای تون زردباله، ۲۸۰ سانتیمتر طول کل و حداکثر وزن گزارش شده آن ۴۰۰ کیلوگرم است (Atuna.com.2/May/2009). اندازه بلوغ در تون زردباله بر طبق ناحیه، مختلف است و همچنین بین نمونه‌های نزدیک به ساحل و آبهای دور نیز متغیر است. این ماهی در طول چنگالی ۱۲۰ سانتیمتر و در سن ۲ تا ۳ سالگی به سن بلوغ می‌رسد ولی با این حال، نمونه‌های استثنایی نیز وجود دارد که در آن، ماهی در طول چنگالی ۶۰-۵۰ سانتیمتر و سن ۱۵-۱۲ ماهگی بالغ شده است. در برخی منابع، حداقل طول بلوغ ۶۷ سانتیمتر برای ماده‌ها و ۷۵ سانتیمتر برای نرها گزارش شده است. این گونه، دارای هم‌آوری بالا بوده و متناوباً تخم‌ریزی می‌کند. تولید مثل آن در تمام طول سال رخ می‌دهد و تخم‌ریزی بصورت سراسری دارد و حتی توانایی تخم‌ریزی تکراری بصورت روزانه را دارد و در هر بار تخم‌ریزی میلیونها تخم‌رها می‌کند. این ماهی در آبهای گرمسیری در تمام طول سال تخم‌ریزی کرده و در عرضهای جغرافیایی بالاتر و در آبهای با دمای بیش از ۷۵

درجه فارنهایت، بطور فصلی تخم ریزی می کند. اعتقاد بر این است که دمای ۲۶ درجه سانتیگراد، حداقل دمای آب لازم برای تخم ریزی تون زرد باله است (Atuna.com.2/May/2009).

در بین گونه های تون ماهیان، لارو تون زرد باله از طریق فقدان رنگدانه بر روی دم و حضور یک لکه سیاه در زیرچانه شناسایی می شود. لارو تون زرد باله سریعاً رشد می کند و به وزن تقریبی ۳/۴ کیلوگرم در طی ۱۸ ماه و ۶۳/۵ کیلوگرم در طی ۴ سال می رسد. از نظر بیولوژیکی، رشد این ماهی در طی دو مرحله صورت میگیرد: یک مرحله رشد کند که تا حدود ۶۵ سانتیمتر میرسد و یک مرحله رشد سریع که به بالاترین حد رشد میرسد. این ماهی توانایی رسیدن به وزن ۱۸۰ کیلوگرم را دارد. زیستگاههای این ماهی بر طبق مراحل مختلف رشد متغیر است که ناشی از تغییرات در ظرفیت های هیدرودینامیک و هیدرواستاتیک رخ داده در این ماهی طی دوره رشد میباشد (Magnuson, 1973). این ماهی توانایی مهاجرت در مسافتات طولانی را دارد و به سمت آبهای با دمای مناسب می رود. درجه بالایی از همجنس خواری (Canibalism) بصورت تغذیه بزرگسالان از نوزادان در بین این گونه، در آبهای جنوب فیلیپین مشاهده شده است. شکارچیان لاروها و نوزادان تون زرد باله، شامل پرندگان دریایی، پروپوئیزها، ماهیها و سایر جانوران هستند و شکارچیان بزرگسالان تون زرد باله، شامل پستانداران دریایی و کوسه ها هستند. تون های زرد باله بزرگتر (بیش از ۱۰۰ پوند وزن) به چندین دلیل ارزش بیشتری از ماهیان کوچکترین گونه دارند:

۱- میزان بالاتر محصول در صنایع شیلاتی

۲- رنگ قرمز بیشتر گوشت

۳- میزان چربی بیشتر گوشت

گوشت این ماهی بطور گسترده بصورت تازه، کنسرو شده، منجمد، فیله و دودی کاربرد دارد و بصورت خام مورد استفاده قرار می گیرد (مخصوصاً برای تهیه Sashimi) و همچنین برای سرخ کردن و کباب کردن نیز بسیار مناسب است. بدلیل طعم ملایم و بافت نرم آن، این ماهی دارای طرفداران زیادی است.

ارزش غذایی مختلف در ۱۰۰ گرم گوشت ماهی تون زرد باله بصورت ذیل است:

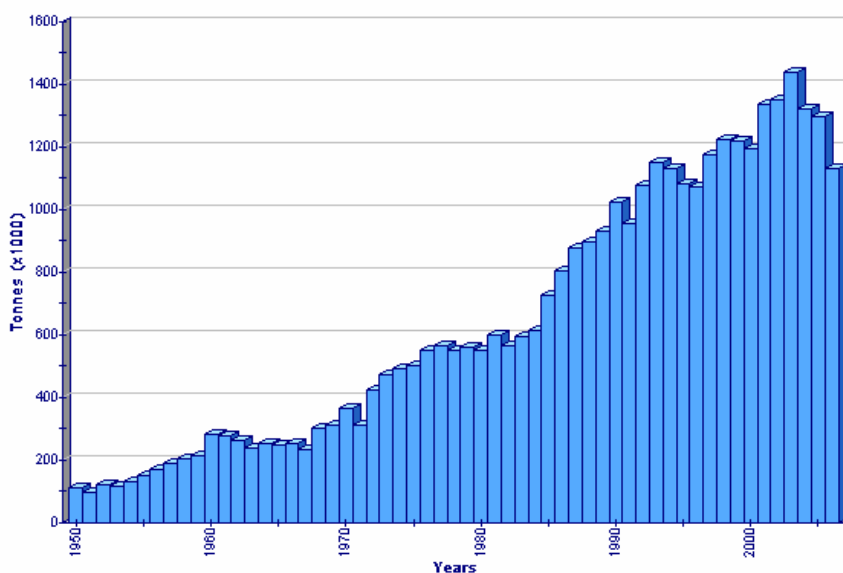
کالری ۱۰۸، چربی کل ۹۵٪/گرم، کل اسیدهای چرب اشباع ۲۳۵/۰ گرم، کلسترول ۴۵ میلی گرم، سلنیوم ۳۶/۵ میکروگرم، سدیم ۳۷ میلی گرم، پروتئین ۲۳/۳۸ گرم و فاقد هر گونه هیدرات کربن.

این گونه، از نظر IUCN جزء گونه‌هایی است که خطر کمی برای انقراض دارد و از حداقل نگرانی برخوردار است وضعیت ذخایر تون زرد باله در دنیا تا سال ۲۰۰۷ از سوی فائو بصورت ذیل گزارش شده است (Atuna.com.2/May/2009):

اقیانوس	سازمان مدیریت کننده	وضعیت ذخایر
اطلس	ICCAT	بصورت کامل در حال برداشت
هند	IOTC	نسبتاً بصورت کامل در حال برداشت
آرام شرقی	IATTC	بصورت کامل در حال برداشت
آرام مرکزی و غربی	WPFMC	بصورت کامل در حال برداشت

شکل ۲: نقشه پراکنش جهانی ماهی گیدر

شکل ۳: نمودار صید جهانی ماهی گیدر از سال ۱۹۵۰ تا ۲۰۰۶ میلادی

۲-۱-۱- گونه تون دم بلند یا هوور (longtail tuna) با نام علمی (*Thunnus tonggol* (Bleeker, 1851))

این ماهی در نقاط مختلف دنیا به اسامی مختلفی بشرح زیر نامیده می شود (Atuna.com.2/May/2009):

- هلند : Tonggol tonijin

- اسپانیا : Atun tongol

- ایتالیا : Tonno indiano

- دانمارک : Tonggol-tun

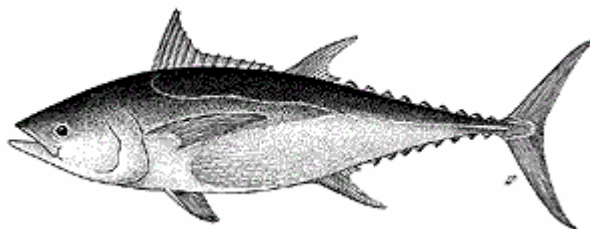
- آلمان : Langschwanz , Thunfisch

- پرتغال : Atum-do-indico

- ژاپن : Koshinagu

- فیلیپین : Bakulan

در ایران، این گونه به هوور معروف است. ماهی هوور یکی از کوچکترین گونه های تون ماهیان است. دومین باله پشتی بلند تر از اولین باله پشتی است. باله های سینه ای کوتاه تا نسبتاً بلند در مقایسه با سایر گونه ها دارد. فاقد کیسه شنا یا Vudiomentry است دارای ۳۹ مهره است. رنگ دو طرف بدن و شکم این گونه ، سفید نقره ای همراه با لکه های بیضی کشیده بدون رنگ مرتب شده در خطوط افقی است. باله های پشتی ، سینه ای و لگنی رنگ متمایل به سیاه دارند (شکل ۴). نوک دومین باله پشتی و باله مخرجی رنگ زرد کم رنگ دارند. باله مخرجی نقره ای است. بالچه های پشتی و مخرجی زرد همراه با حاشیه های مایل به خاکستری هستند. باله دمی متمایل به سیاه همراه با خطوط سبز متمایل به زرد است.

شکل ۴: تصویر شماتیک از ماهی هوور (*Thunnus tonggol*)

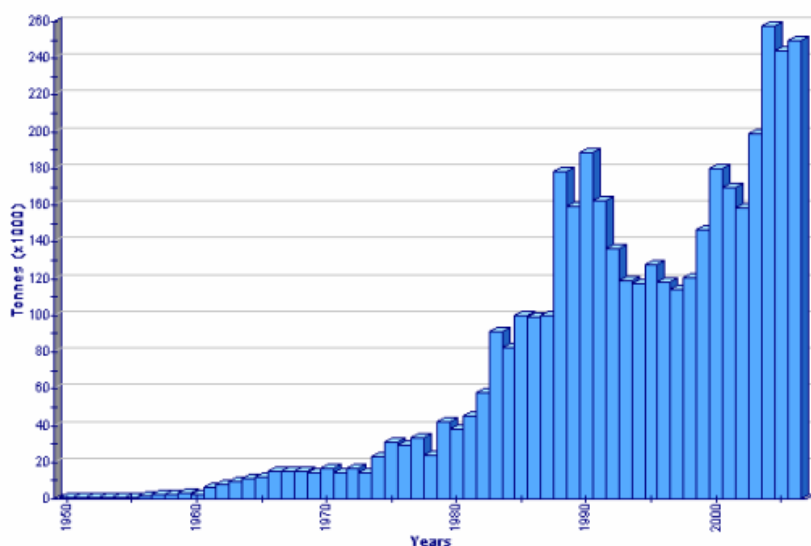
پراکنش این ماهی شامل غرب اقیانوس آرام و شرق اقیانوس هند، دریای سرخ، شرق آفریقا تا گینه نو، شمال تا ژاپن و جنوب تا استرالیا است ((شکل ۵) (Atuna.com. 2/May/2009).

شکل ۵: نقشه پراکنش جهانی ماهی هوور

این ماهی اصولاً یک ماهی پلاژیک و غالباً متعلق به آبهای نریتیک (بالای ۲۰۰ متر) بوده و oceanodromous و دریایی میباشد. از آبهای کدر در نواحی با شوری پایین همچون مصب ها دوری می کند. تون دم بلند ممکن است گله های حاوی اندازه های مختلف را تشکیل دهد. دو ناحیه مهم از لحاظ صید ماهی هوور وجود دارد، یکی در سواحل دریای جنوبی چین از تایلند تا مالزی و دیگری کشورهای همسایه دریای عمان که کشورهای ناحیه اخیر عبارتند از عمان، امارات متحده عربی، جمهوری اسلامی ایران و پاکستان (Yesaki, 1994). در حدود ۴٪ از کل صید تون ماهیان یعنی ۱۲۵۰۰۰ تن را به خود اختصاص می دهد و ۳۵٪ آن در اقیانوس هند و ۶۵٪ آن در آرام غربی صید می شود. میزان صید این ماهی از ۱۰۰۰ تن در سال ۱۹۵۰ به ۲۵۰۰۰۰ تن در سال ۲۰۰۶ افزایش داشته است ((شکل ۶) (Atuna.com. 2/May/2009). این ماهی از گونه های غالب در خلیج تایلند و دریای Andaman گزارش شده است (Dhammask, 2000). کشورهای عمده صید کننده آن تایلند و اندونزی هستند و بیشترین بازار فروش آن آمریکا است. مصرف عمده آن در کنسرو سازی است. در مقایسه با سایر گونه های تون ماهیان، اطلاعات کمی در مورد میزان صید و ذخایر کنونی آن وجود دارد و شاید یکی از دلایل این مسئله، صید عمده این ماهی توسط قایق های محلی است که پوشش دادن آنها بسیار مشکل است ولی با این حال می

توان گفت که صید آن رو به افزایش است ولی در حد قابل قبولی است. در میان ۷ گونه تون ماهیان در آبهای خلیج فارس و دریای عمان، تون دم بلند بیشترین میزان صید را در ایران دارد. این گونه، از تون ماهیان مهم استان هرمزگان محسوب شده بطوریکه سالانه بیش از ۷۰ درصد از کل صید تون ماهیان این استان را تشکیل می دهد (درویشی، ۱۳۸۰). صید آن توسط تورهای گوشگیر سطحی (gill net) و سایر لوازم ماهیگیری و همچنین صید صنعتی مانند پورساین است. نواحی صید این ماهی، تقریباً تمامی سواحل جنوبی ایران بخصوص دریای عمان (از تنگه هرمز تا چابهار و خلیج پزم) است. این ماهی در تمامی طول سال صید می گردد اما در ماههای گرم سال صید آن افزایش می یابد. تغذیه این ماهی از انواع مختلف ماهیها، سرپایان و سخت پوستان بخصوص از لارو استوماتوپودا (میگوهای مانتیس) و میگوها است و در طول روز تغذیه می کند و مانند سایر تون ماهیان یک شکارچی ماهر و فرصت طلب می باشد. حداکثر اندازه گزارش شده برای این ماهی ۱۳۶ سانتیمتر طول چنگالی است. در اقیانوس هند، طول چنگالی بین ۷۰-۴۰ سانتیمتر است. حداکثر وزن گزارش شده نیز ۳۵/۹ کیلوگرم می باشد. در مورد تولید مثل این ماهی مهم اطلاعات کمی وجود دارد. در سن ۲ سالگی به طول چنگالی ۳۸ سانتیمتر و در سن ۳ سالگی به طول چنگالی ۵۱ سانتیمتر رسیده و در بیشتر از ۶۰ سانتیمتر طول چنگالی بالغ می شود. در برخی نواحی ۲ فصل تخم ریزی برای این ماهی گزارش شده است. تون دم بلند در لیست ماهیهای در معرض خطر IUCN وجود ندارد (Atuna.com.2/May/2009).

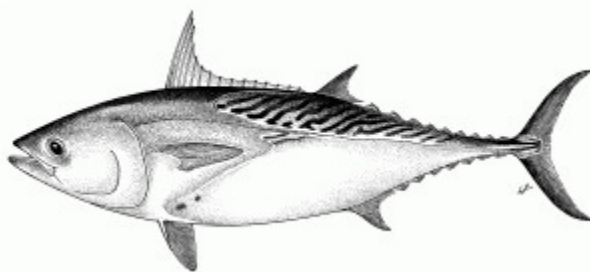
شکل ۶: نمودار صید جهانی ماهی هوور از سال ۱۹۵۰ تا ۲۰۰۶ میلادی

۳-۱-۱- ماهی زرده (*Euthynnus affinis* (Cantor, 1849))

این ماهی در نقاط مختلف دنیا اسامی متفاوتی بشرح ذیل دارد:

- استرالیا : Bonito , Little tuna
- چین : Two chung
- هند : Chuki , Choori-min , Ohaman
- اندونزی : Poetilai , Diverg-bonito , Tongkol
- آمریکا : Bonito , Kawakawa
- سریلانکا : Shuari , Ragodura , Atavalla
- سیشل : Little tuni
- فیلیپین : Yaito bonito , Katsarita , Tulingan
- پاکستان : Chooki , Dawan , Jukko
- گینه نو : Kababida
- یمن : Shirwa

در ایران، این ماهی بنام زرده معروف است. زرده یکی از کوچکترین گونه های تون ماهیان است. دارای ۲۹ تا ۳۳ خار پشتی، ۲۸ تا ۲۹ دندان آبششی و فاقد دندان vomerine است. اشعه های باله مخرجی به تعداد ۱۳ تا ۱۴ عدد بوده و دارای ۳۹ مهره است. این ماهی که به تون ماکرل نیز معروف است، از طریق خطوط شکسته در طرفین و بالای بدن و ۲ یا ۵ نقطه سیاه بر روی باله لگنی قابل تشخیص است (شکل ۷). از نظر پراکنش، زرده در سراسر آبهای گرم اقیانوس هند و آرام غربی در آبهای باز و نزدیک سواحل (آبهای کم عمق) یافت شده و در آبهای با دمای ۲۹-۱۸ درجه سانتیگراد راتر جیح می دهد (شکل ۸). این گونه، عموماً در نواحی ساحلی و بالای فلات قاره به میزان زیادی وجود دارد (Collette and Nauen, 1983).

شکل ۷: تصویر شماتیک از ماهی زرده (*Euthynnus affinis*)

این ماهی، اصولاً یک گونه پلاژیک و نریتیک می باشد. همانند سایر تون ماهیان، تشکیل گله های چند گونه ای را بر طبق اندازه، با سایر تون ماهیان از جمله نمونه های کوچک، *Katsuwonus pelamis*، *T. albacares*، و *Auxis* *Megalaspis cordyla* sp. می دهد که اندازه این گله ها ممکن است از ۱۰۰ تا بیش از ۵۰۰۰ فرد باشد. این ماهی بطور مشخص در آبهای سطحی یافت می شود ولی ممکن است برای تغذیه حتی تا عمق ۴۰۰ متری هم برود. این ماهی یک شکارچی بسیار فرصت طلب بوده و از ماهیان کوچک بخصوص شگ ماهیان (بوژه ساردین ماهیان و موتو ماهیان)، اسکوییدها، سخت پوستان و زئوپلانکتونها تغذیه می نماید (Atuna.com.2/May/2009). این ماهی نخستین گونه از تون ماهیان بود که در اسارت تخمیرزی نمود (Kaya et al, 1981). ماهی زرده بدلیل اینکه تقریباً تمامی مراحل زندگی خود را در آبهای نریتیک میگذراند، با سایر تون ماهیان تفاوت دارد و لاروها، نوزادان، پیش بالغین و بالغین این ماهی همگی در آبهای فلات قاره یعنی منطقه ای که بیشترین فعالیت صیادی را دارد یافت میشود و بنابراین، صید نوزاد و پیش بالغین این ماهی توسط تورهای گوشگیر با چشمه ریز، احتمالاً مهمترین عامل موثر در کاهش ذخایر این ماهی است (FAO, 1994).

با وجود اینکه بلوغ جنسی ماهی ممکن است در تمام طول سال مشاهده شود، اما اوج تخمیرزی فصلی آن بر طبق نواحی مختلف، متفاوت است. نسبت جنسی در ماهیان نابالغ ۱:۱ است ولی در افراد بزرگسال، نرها غالب می شوند. حداکثر طول چنگالی آن حدود ۱۰۰ سانتیمتر و وزن ۱۳٫۶ کیلوگرم است، اما اندازه معمول آن ۶۰ سانتیمتر می باشد. حد اکثر وزن برای نمونه های با قلاب صید شده، ۱۱٫۸ کیلوگرم با طول چنگالی ۹۶٫۵ سانتیمتر در سال ۱۹۸۰ در New South Wales بوده است. در ابهای فیلیپین، بلوغ در طول چنگالی ۴۰ سانتیمتر اتفاق می افتد در حالیکه در اقیانوس هند بین ۶۵-۵۰ سانتیمتر و در سن ۳ سالگی رخ می دهد. میزان صید جهانی گزارش شده (۸ کشور) در دوره زمانی بین ۱۹۸۱-۱۹۷۵ بین ۴۴۰۰۰ تا ۶۵۰۰۰ تن در سال نوسان داشته است. کشورهایی که

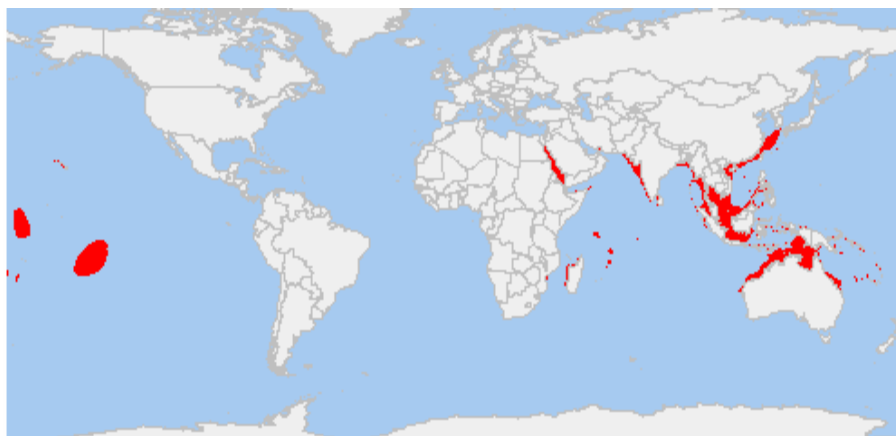
بزرگترین میزان صید این ماهی را دارند عبارتند از فیلیپین، مالزی و پاکستان. میزان صید این ماهی از ۲۰۰۰۰ تن در سال ۱۹۵۰ به ۲۸۰۰۰۰ تن در سال ۲۰۰۶ افزایش داشته است (شکل ۹) (Atuna.com. 2/May/2009).

این ماهی در طول سواحل یمن یافت می شود و در تمام طول سال و بطور عمده در غرب عدن صید می شود و یکی از سودآورترین ماهیها در صید صنعتی و سنتی بحساب می آید. بطور مثال در سال ۱۹۸۸ بیش از ۱۰۰۰ تن صید این ماهی بوده که بیانگر ۳۷/۲ درصد از کل صید تون ماهیان بحساب می آید. میانگین طول ماهیان صید شده ۶۲ سانتیمتر و حداکثر طول مشاهده شده ۹۰ سانتیمتر بوده است (Shaher, 1991).

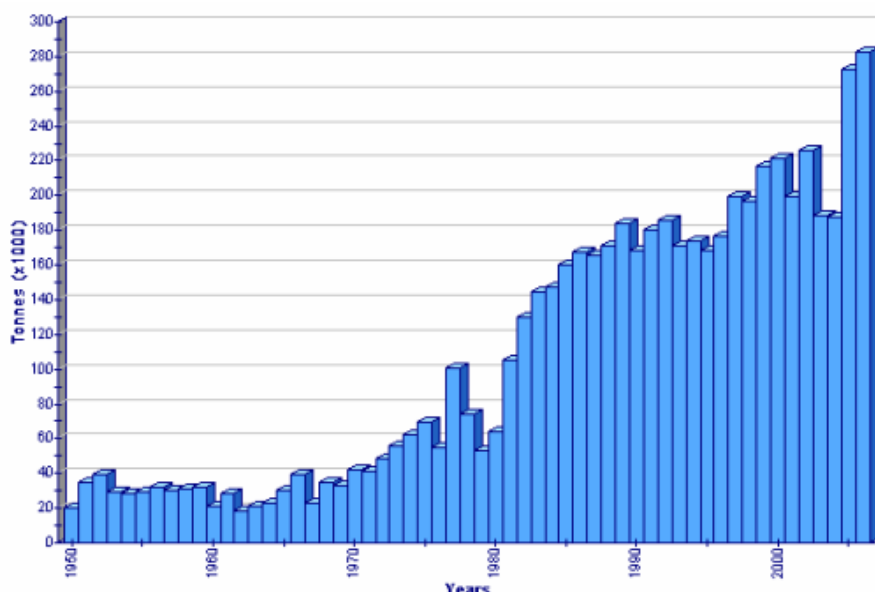
ماهی زرده در هندوستان، گونه مهمی است که توسط تورهای محلی (گوشگیر) و قلاب و روش لانگ لاین صید می شود. این ماهی در آبهای ایران، از بوشهر در خلیج فارس تا مرز پاکستان در دریای عمان یافت می شود و بیشترین تراکم این گونه از بوشهر تا بندر لنگه در خلیج فارس از ماه نوامبر (آبان) تا فوریه (بهمن) می باشد و با شروع فصل تابستان و افزایش دما و شوری آب دریا، از خلیج فارس مهاجرت نموده و به سمت دریای عمان می رود و در منطقه جاسک از آوریل (فروردین) تا سپتامبر (شهریور) صید می گردد و مجدداً در اواخر پاییز با کاهش دما به خلیج فارس باز می گردد (Nikouyan, 1988). اثر این مهاجرت فصلی در این تحقیق بخوبی مشاهده شد و در فصل زمستان بدلیل فقدان ماهی زرده در منطقه جاسک موفق به بررسی این ماهی در این فصل نشدیم.

گوشت آن دارای کیفیت خوبی بوده ولی میزان هیستامین آن نسبت به سایر تون ماهیان بیشتر است. گوشت این ماهی در صورت عدم نگهداری مناسب، سریعاً خراب شده و کیفیت خود را از دست می دهد. کل صید گزارش شده برای این گونه به فائو در سال ۱۹۹۱، بالغ بر ۱۶۹۶۰۷ تن بوده است که کشورهای مالزی با ۵۷۲۸۱ تن و تایلند با ۴۵۷۶۸ تن بیشترین صید را داشته اند. این گونه در فهرست ماهیهای در معرض خطر IUCN وجود

ندارد (Atuna.com. 2/May/2009)

شکل ۸: نقشه پراکنش جهانی ماهی زرده

شکل ۹: نمودار صید جهانی ماهی زرده از سال ۱۹۵۰ تا ۲۰۰۶ میلادی

۲-۱- ساردین ماهیان

ساردین ماهیان، جزو رده شگ ماهی شکلان (Clupeiformes) طبقه بندی می شوند و از نظر جایگاه اکولوژیک در گروه ماهیان سطحی قرار می گیرند. چهار خانواده خارو ماهیان (Chirocentridae)، شمسک ماهیان (Pristigasteridae)، ساردین ماهیان (Clupeidae) و موتو ماهیان (Engraulidae) همگی متعلق به زیر رده شگ ماهیان (Clupeoidei) هستند. تا کنون حدود ۸۰ جنس و ۳۰۰ گونه از شگ ماهیان در دنیا مورد شناسایی قرار گرفته اند (Whitehead, 1985). از میان گونه های مختلف ماهیان سطحی ریز، تنها تعداد اندکی از آنها دارای اهمیت اقتصادی هستند و توسط صیادان

مورد بهره برداری قرار می گیرند (سالار پور، ۱۳۸۵). ماهیان سطحزی ریز صید شده در خلیج فارس و دریای عمان توسط محققین متعددی شنا سایی و گزارش شده اند. از جمله می توان به Randal (1996), Carpenter et al (1996), Fisher and Bianchi (1984), Whitehead (1985), Kuronuma and Abe (1986), Vanzaling et al (1993), (1995) و همچنین بلغواد و لویتین (۱۹۹۴)، ایران (۱۳۶۷)، عوفی (۱۳۷۰)، اسدی و دهقانی (۱۳۷۵)، سالارپور و همکاران (۱۳۸۲) و سالار پور (۱۳۸۵) اشاره نمود. بر اساس منابع موجود تاکنون ۴۷ گونه، ۱۷ جنس و ۴ خانواده از شگ ماهیان در خلیج فارس و دریای عمان شناسایی و گزارش شده اند (سالارپور، ۱۳۸۵).

تاکنون بیش از ۱۹۰ گونه در خانواده Clupeidae شناسایی شده اند که در ۵۶ جنس قرار میگیرند. بطور مشخص، این خانواده دنی دوکی شکل با سطح مقطع بدنی بیضی شکل دارند و دارای یک ردیف کامل فلسهای تیغی (scutes) در طول شکم هستند (فلسهای لگنی همیشه وجود دارند). شکم گرد و از پهلو فشرده شده است. دهان انتهایی بوده و دارای فکهای غیر قابل ارتجاع که بوسیله پیش فک های کوتاه و ماکسیلای طویل محدود شده است. دندانهای آرواره کوچک و ریز و یا وجود ندارند. پلک سوم رشد یافته است. باله مخرجی کوتاه است. با له های لگنی در جلو، زیر یا پشت پایه باله پشتی قرار دارند. فلسهای سیکلوئیدی نازک و سست با اندازه متوسط دارند (در حدود ۴۰ تا ۵۰ عدد در یک ردیف جانبی). در ناحیه شکمی دارای keel بوده و روی سر فلس دارند. در این خانواده تنوع زیادی در فرم بدن و سطح مقطع آن، فرم دهان، فلسهای تیغی، آرواره بالایی، دندانها و فلس ها وجود دارد. کیسه شنا هم به ابتدا و هم به انتهای دستگاه گوارش و گوش داخلی ارتباط دارد. پلک سوم رشد یافته است. شیارهای آبششی وسیع، خارهای آبششی باریک، دراز و متعدد دارند و از جانوران پلانکتونی ریز بخصوص سخت پوستان تغذیه می کنند.

شگ ماهیان عموماً دریازی ساحلی بوده و در تمامی دریاها از ۷۰ درجه شمالی تا ۶۰ درجه جنوبی یافت می شوند و گله های بزرگی را تشکیل می دهند و تعداد زیادی تخمهای شناور تولید می کنند که پس از شکوفایی، از آنها لاروهای پلانکتونی بوجود می آیند. طول استاندارد بالغین معمولاً ۲۰-۱۰ سانتیمتر است. جنسهای *Sardinella*, *Sprattus*, *Sardinops*, *Sardina*, *Clupea* جنسهای غالب در صید شگ ماهیان هستند. همانند شکل ظاهری، دامنه وسیعی از تغییرات در بیولوژی و اکولوژی این ماهیان مشاهده می شود. برخی از آنها برای تغذیه وارد آب شیرین شده، برخی از آنها آنادروموس هستند و برای تولید مثل وارد آب شیرین می شوند (مانند Shad) و برخی از آنها

اساسا در آب شیرین زندگی می کنند (Pellonuline های افریقای جنوبی). برخی از آنها در بخشی از زندگی ویا در تمام عمر صافی خوار هستند، برخی شکارچی ماهیان هستند (احتمالا از گله های کوچک یا گمشده ریز تغذیه می کنند). برخی از آنها بر خلاف بقیه فقط ۲۰۰ عدد تخم یا کمتر تولید می کنند (گونه های جنس Pygmy)، برخی، تخم های خود را به بستر متصل می کنند (مانند جنس Clupea). همچنین تغییرات زیادی در اندازه آنها مشاهده می شود (از گونه *Tenulosa ilisha* با طول حدود ۶۰ سانتیمتر تا برخی از گونه های Pygmy رودخانه ای که در کمتر از طول ۲ سانتیمتر بالغ می شوند).

ساردین ماهیان جزو گونه های سطحزی ریز می باشند که بصورت گله های بزرگ در سواحل همه دریاها از نصف النهار های ۷۰ درجه شمالی تا ۶۰ درجه جنوبی یافت می شوند (Whitehead, 1985). بدیهی است که این ماهیان بطور عمده در مناطق پر تولید ساحلی یافت می شوند و مناطق فراچاهنده (upwelling) ساحلی مهمترین مناطق تولید این آبزیان هستند (سالارپور، ۱۳۸۵). بسیاری از این اکوسیستم ها قادرند که توده های بزرگی از جمعیت های ماهیان سطحزی ریز مانند ساردین و موتو ماهیان را در خود نگه دارند. در سالیان اخیر معلوم شده است که فرآیندهای زیست محیطی مختلفی روی تولید این ماهیان تاثیر دارند (Roy, 1988). این ماهیان به علت دارا بودن رفتار گله ای (schooling) و قابلیت ترکیب شدن با زیتوده سایر جمعیتها به آسانی توسط تورهای محاصره ای (purse sine) صید می شوند و به این دلیل در زمره منابع اقتصادی قرار می گیرند (Cole and Mac Glad, 1998). عقیده بسیاری از محققین بر این است که رفتار گله ای ساردین ماهیان، نوعی تدبیر دفاعی و حفاظتی در مقابل شکارچیان است (سالارپور، ۱۳۸۵). این گله ها، قبل از طلوع خورشید شروع به شکل گیری می کنند و تقریبا در وسط روز با افزایش قدرت دید در زیر آب، حجم گله ها به حداکثر میزان خود میرسند و هنگام غروب کامل خورشید، گله ها به منظور تغذیه از هم پاشیده می شوند و در یک لایه همگن در سرتاسر لایه دمایی ثابتی پراکنده می شوند (Van zaling et al., 1993). توده های ساردین ماهیان بطور عمده در آبهای کم عمق (کمتر از ۴۰ متر) زیست می کنند (سالارپور، ۱۳۸۵). ساردین ماهیان بسیار پر تحرک بوده و سرعت در مقابل نزدیک شدن شناورها از خود واکنش نشان می دهند (Van zaling et al., 1993). در طول مدت روز، این ماهیان از عمق تا سطح بصورت توده های پهن و کوچک پراکنده هستند. در طول مدت روز، بیشتر توده ها در فواصل ۲۰۰-۵۰ متری از یکدیگر در دسته های متمرکز پراکنده اند و در طلوع و غروب خورشید، توده های ساردین ماهیان در

سطح رویت می شوند و در شب هنگام، توده ها در یک لایه یکنواخت در تمام اعماق حضور دارند (سواری و محمدپور، ۱۳۶۱).

ساردین ماهیان در آبهای سواحل جنوبی خلیج فارس جمعیت‌های مشابهی را تشکیل می دهند. این ذخایر ممکن است در خلیج فارس باقی بمانند در حالیکه نیا میمندی حدس می زند احتمالاً این ماهیان مهاجرتهایی را به داخل و خارج از خلیج فارس انجام می دهند (Van zaling *et al* 1993).

در سالیان اخیر منابع تجدید شونده دریایی هدف اصلی تامین پروتئین مورد نیاز در بسیاری از کشورهای جهان قرار گرفته است و با توجه به بهره برداری بی رویه و فشار صیادی بر روی آبزیان در بسیاری از کشورها، شناخت منابع آبرزی کمتر بهره برداری شده ماهیان سطحی ریز بویژه ساردین ماهیان و موتو ماهیان، با توجه به گستردگی روی منابع تحت فشار باشد. ماهیان سطحی ریز بویژه ساردین ماهیان و موتو ماهیان، با توجه به گستردگی زیستگاههایشان می توانند یکی از منابع بالقوه باشند. با توجه به حضور این ماهیان در حلقه های اولیه زنجیره تولید در دریا و نیز نقشی که این ماهیان در تغذیه ماهیان سطحی درشت دارند، جایگاه اکولوژیک بسیار مهمی را بخود اختصاص داده اند و برداشت ناآگاهانه از آنها سبب ایجاد آسیبهای جبران ناپذیری به اکوسیستم دریا میگردد (سالارپور، ۱۳۸۵).

از میان ذخایر گوناگون آبزیان در خلیج فارس و دریای عمان، ماهیان سطحی ریز بویژه ساردین ماهیان (clupeidae) و موتو ماهیان (Engraulidae) از اهمیت خاصی برخوردارند. آبهای ساحلی استان هرمزگان از مهمترین زیستگاههای ماهیان سطحی ریز در خلیج فارس و دریای عمان می باشد (سالارپور، ۱۳۸۵). صید این ماهیان در استان هرمزگان پیشینه طولانی دارد، اما در ده سال اخیر با توسعه و ترویج روشهای نوین صید، میزان برداشت از این ذخایر در استان هرمزگان روند افزایشی داشته است که این امر می تواند بیانگر وجود پتانسیل ذخایر ارزشمند این ماهیان در آبهای ساحلی استان هرمزگان باشد. با این حال بنظر میرسد که ذخایر این ماهیان در آبهای خلیج فارس و دریای عمان کمتر مورد بهره برداری قرار گرفته اند.

مطالعات طرح منطقه ای F.A.O، پتانسیل محصول قابل برداشت از ذخایر ماهیان سطحی ریز در آبهای دریای عمان را ۱۷ هزار تن، در شمال شرقی خلیج فارس ۱۳۰ هزار تن و در جنوب غربی خلیج فارس، ۲۷۹ هزار تن تخمین زده است (سالارپور، ۱۳۸۵). بررسی آمار صید ماهیان سطحی ریز استان هرمزگان بیانگر روند افزایشی

صید این آبزیان می باشد. سهم ماهیان سطحی ریز از کل صید استان هرمزگان در سال ۱۳۷۵ حدود ۵ درصد بوده است (خورشیدی، ۱۳۷۶) در حالیکه این نسبت در سال ۱۳۸۵ به ۱۷ درصد رسیده است و سالانه حدود ۱۰ درصد از کل صید استان هرمزگان را ساردین ماهیان تشکیل می دهند (خورشیدی، ۱۳۸۶). مناطق بندر جاسک، بندر لنگه، میناب و جزیره قشم از صیدگاههای عمده ماهیان سطحی ریز در استان هرمزگان می باشند (سالارپور، ۱۳۸۳). صید ماهیان سطحی ریز در آبهای ساحلی استان به سه روش تور محاصره‌های ساحلی، تور گوشگیر سطح و تور پور ساین دوقایقی انجام می گیرد. ماهیان سطحی ریز صید شده در استان هرمزگان، شامل ساردین ماهیان و موتو ماهیان می باشند (خورشیدی، ۱۳۸۶). این ماهیان بطور عمده بعنوان ماده اولیه در اختیار کارخانجات پودر ماهی قرار می گیرند. همچنین بصورت خشک شده برای خوراک دام و طیور استفاده می شوند و یا بصورت تازه و یا محصولات فرآوری شده، مصرف خوراک انسانی دارند. در سالیان اخیر نیز بخش خصوصی سرمایه گذاریهایی در زمینه فرآوری و صادرات این ماهیان انجام داده است (سالارپور، ۱۳۸۵).

اکوسیستم یک آبرزی، سیستمی پویاست که توسط عوامل زاد آوری، رشد، مرگ و میر و مهاجرت کنترل می شود. میزان بهره برداری از ذخایر یک آبرزی در هر منطقه، به ویژگی های زیستی، رفتاری و پویایی جمعیت آن آبرزی بستگی دارد. بر داشت پویا از ذخایر شیلاتی مستلزم شناخت همه جنبه های مرتبط با زندگی ذخیره مورد نظر می باشد (سالارپور، ۱۳۸۵). اهمیت درک چگونگی تغذیه، تولید مثل، رشد، مرگ و میر و مهاجرت یک آبرزی زمانی مشخص می شود که قصد بهره برداری از آن ذخایر را داشته باشیم. با توجه به اینکه هنوز در ابتدای راه برداشت از ذخایر ماهیان سطحی ریز بویژه در آبهای استان هرمزگان هستیم، انجام چنین مطالعاتی که جوابگوی پرسشهای اولیه در زمینه بهره برداری از ذخایر ماهیان سطحی ریز باشد، می تواند کمک بزرگی در مدیریت بهینه این ذخایر باشد. درآمدهای اقتصادی حاصل از صید این ماهیان سبب شده که صیادان بومی، اشتیاق وافری به فعالیت در زمینه صید ماهیان سطحی ریز در آبهای ساحلی استان هرمزگان از خود نشان دهند (سالارپور، ۱۳۸۵). همچنین سیاست جدید شیلات ایران در خصوص افزایش صید سطحیان ریز و ترویج روش صید پورساین دوقایقی و به صرفه تر بودن این روش صید سبب افزایش چشمگیر برداشت از ذخایر این ماهیان گردیده است که در صورت عدم مدیریت صحیح می تواند اثرات نامطلوبی بر ذخایر مصرف کنندگان دریایی این ماهی در سطوح بالاتر هرم غذایی داشته باشد.

یکی از مسایل همیشه مطرح و مبهم در زمینه توسعه صید این ماهیان، نقش آنها در میزان صید سطحزیان درشت می باشد. بدلیل اینکه در بسیاری از گزارشات منتشر شده توسط محققین در سراسر دنیا از ساردین ماهیان و موتوماهیان بعنوان یکی از اقلام اساسی و مهم در رژیم غذایی سطحزیان درشت (بویژه تون ماهیان) یاد شده است، بنابراین در صورت صید بی رویه آنها، احتمالاً شاهد کاهش صید تون ماهیان نیز خواهیم بود. پژوهش حاضر، در راستای تعیین درصد سهم سطحزیان ریز در تغذیه سطحزیان درشت و پاسخ برخی سوالات مطرح در این زمینه، می باشد و به منظور دستیابی به اهداف ذیل صورت پذیرفت:

(۱) تعیین رژیم غذایی تون ماهیان غالب در غرب دریای عمان.

(۲) تعیین رژیم غذایی ساردین ماهیان غالب در غرب دریای عمان.

همانگونه که در قبل اشاره گردید، از بین ۷ گونه تون ماهیان موجود در آبهای خلیج فارس و دریای عمان، ۳ گونه شامل هوور (*Thunnus tonggol*)، زرده (*Euthynnus affinis*) و گیدر (*Thunnus albacares*) در آبهای غرب دریای عمان غالب هستند. از ساردین ماهیان نیز ۵ گونه از جنس *Sardinella* شامل گونه های *S. sindensis*, *S. longiceps*, *S. melamura*, *S. gibbosa*, *S. albella* و یک گونه از جنس (*Dussumeieria*) بنام (*D. acuta*) در آبهای خلیج فارس و دریای عمان شناسایی شده اند که ساردین سندی در حدود ۸۸ درصد از کل صید شناورهای پورساینر در آبهای ساحلی جاسک را بخود اختصاص میدهد (سالارپور، ۱۳۸۲). با توجه به موارد اشاره شده، در این پژوهش به بررسی رژیم غذایی ماهیان هوور، زرده، گیدر (تون ماهیان غالب) و ماهی ساردین سندی (ساردین ماهی غالب) در آبهای غرب دریای عمان (منطقه بندر جاسک) پرداخته شد.

۱-۲-۱- ماهی ساردین سندی : (*Sardinella sindensis* (Day, 1878)

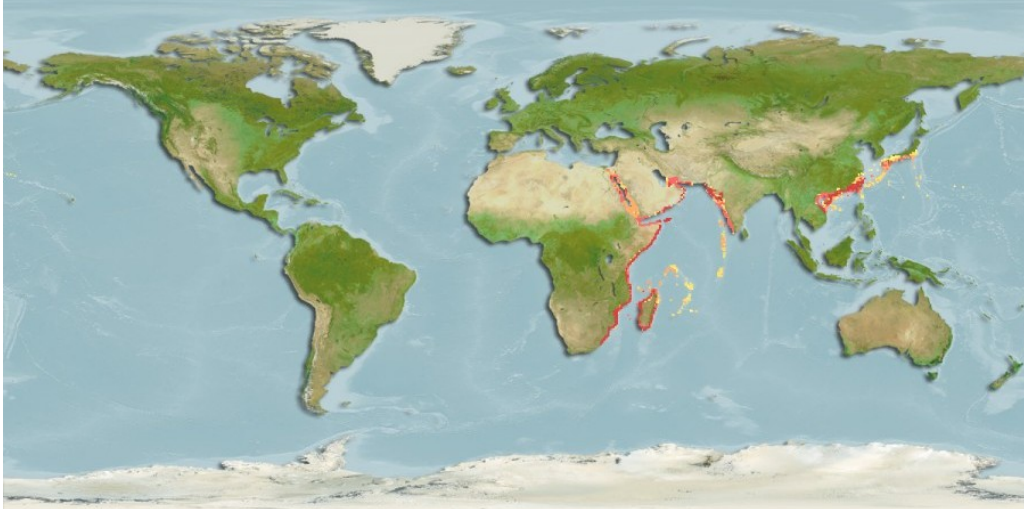
این ماهی دارای بدن دوکی شکل و نسبتاً فشرده، دارای ۳۸ تا ۷۷ خار آبششی روی بخش پایینی اولین کمان آبششی است. خطوط عمودی روی هر فلس در مرکز فلس به هم نمی‌رسند. بخش عقبی فلس ها دارای منافذ کوچک اندکی است. شکم دارای یک تیغه پولکی تیز و تعداد کل فلسهای تیغی آن ۳۲-۳۳ عدد است. رنگ بدن در پشت، سبز - آبی و در پهلوها، نقره ای است. نوک باله پشتی و حاشیه باله دمى مات، بقیه باله دمى زرد رنگ، و سایر باله ها روشن است حداکثر طول آن ۱۷ سانتیمتر است (شکل ۱۰). پراکنش آن در اقیانوس آرام و هند از

دریای عرب، خلیج عدن، خلیج فارس و بخش شرقی بمبئی تا اندونزی و بخش شمالی آن تا تایوان است (شکل ۱۱). این گونه از ۱۸ کشور جهان گزارش شده است که شامل چین، بحرین، جیبوتی، هند، ایران، عراق، کویت، موریتانی، عمان، پاکستان، قطر، عربستان سعودی، سومالی، تایوان، امارات عربی متحده، ویتنام و یمن میباشند که چهار کشور چین، هنگ کنگ، ویتنام و تایوان مورد تردید هستند (Fishbase.com). Lamboeuf و Simmonds طی بررسیهای آکوستیک در خلیج فارس در سال ۱۹۷۹، اعلام نمودند که ساردین سندی، گونه غالب آبهای بخش جنوبی خلیج فارس را تشکیل می دهد در حالیکه *D.acuta* گونه غالب آبهای شمالی (آبهای ایرانی) خلیج فارس می باشد. Schiffers نیز در سال ۱۹۷۹، اعلام کرد که ساردین سندی حجم عمده صید کشتی های صنعتی را در آبهای امارات متحده عربی تشکیل میدهد (سالارپور، ۱۳۸۳).

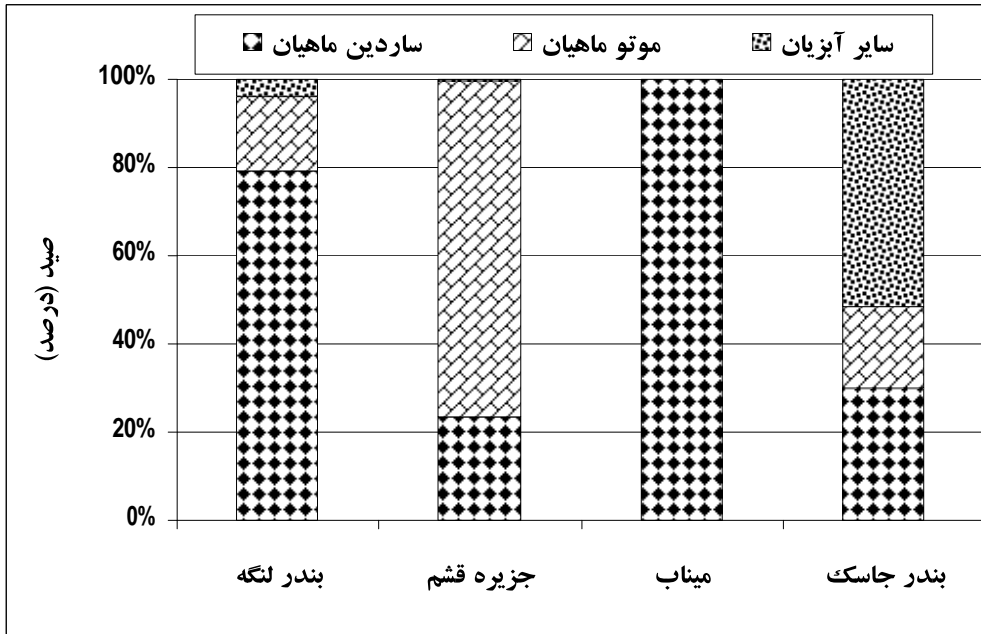
این ماهی در بسیاری از مناطق از جمله تایوان (بجز بخش شرقی) و در منطقه مورد بررسی این پژوهش بعنوان گونه غالب شناخته می شود.

شکل ۱۰: تصویر ماهی ساردین سندی *Sardinella sindensis*

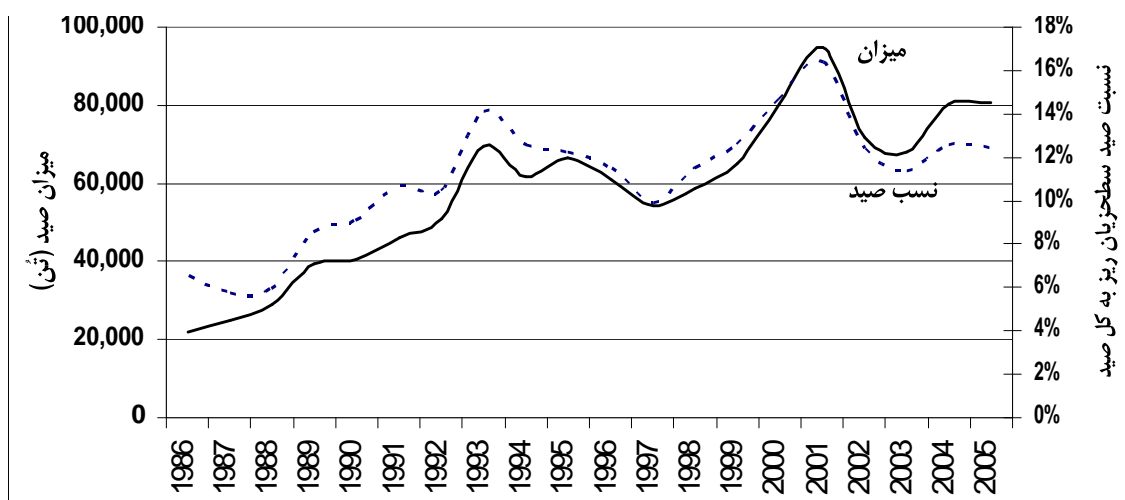
شکل ۱۱: نقشه پراکنش جهانی ماهی ساردین سندی *Sardinella sindensis*

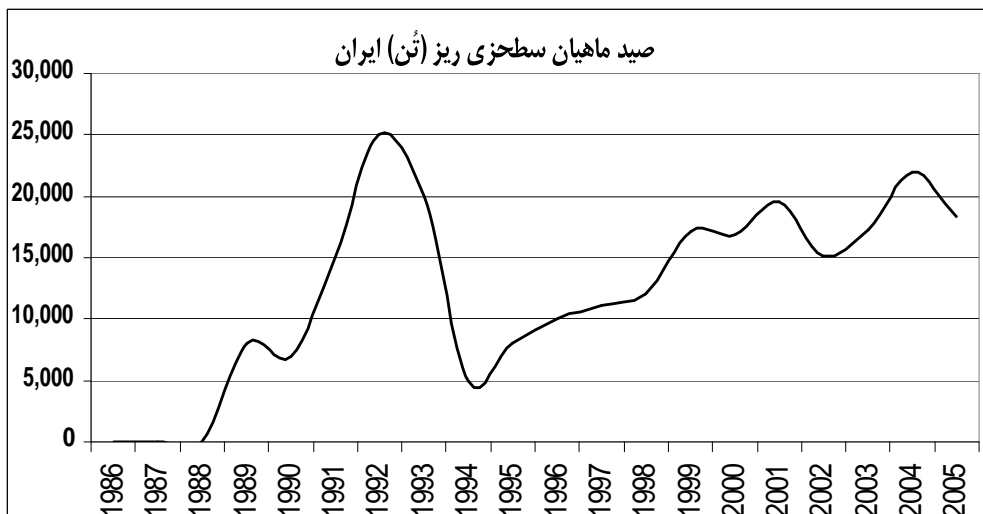
شکل ۱۲. ترکیب صید ماهیان سطح زی ریز در استان هرمزگان، سال ۱۳۸۶

جدول ۱) میزان صید ماهیان سطح زی ریز استان هرمزگان (منبع گزارشهای آمار صید سالانه شیلات هرمزگان)

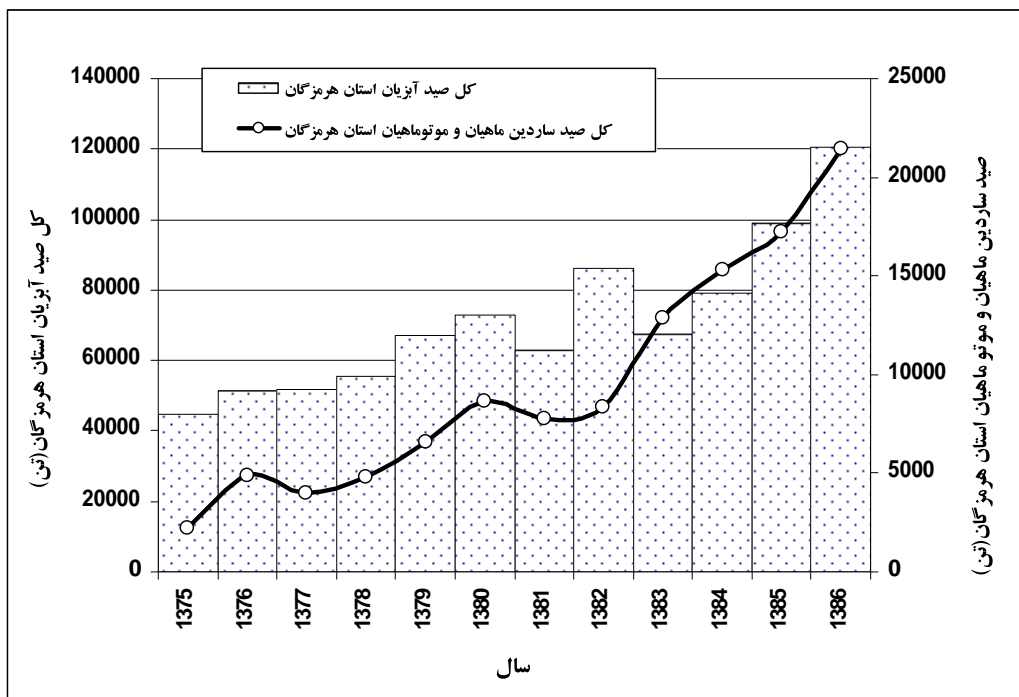
سال	۱۳۷۵	۱۳۷۶	۱۳۷۷	۱۳۷۸	۱۳۷۹	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۲	۱۳۸۳	۱۳۸۴
کل صید آبزیان استان	۴۴۸۱۲	۵۱۴۶۵	۵۱۷۴۴	۵۵۴۴۷	۶۷۱۷۴	۷۲۷۱۵	۶۲۹۹۷	۸۶۱۹۳	۶۷۳۴۴	۷۸۹۹۲
زی ریز ماهیان سطح	موتو ماهیان	۲۸۴	۶۹۰	۱۲۶۰	۱۹۳۸	۲۱۴۷	۱۶۴۷	۲۷۱۰	۵۹۷۳	۸۷۹۲
	ساردین ماهیان	۱۸۲۲	۴۰۸۰	۲۶۳۹	۲۷۴۵	۴۱۸۲	۴۰۲۲	۳۷۵۲	۵۱۰۸	۴۲۰۵
	آبزیان غیر هدف	۸۳	۱۰۱	۶۸	۱۲۵	۲۸۵	۸۷۶	۱۹۰۹	۱۷۶۲	۲۲۷۷
صید کل ماهیان سطحی ریز	۲۱۸۹	۴۸۷۱	۳۹۶۷	۴۸۰۸	۶۶۱۴	۸۶۴۲	۷۷۶۳	۸۳۷۱	۱۲۸۴۳	۱۵۲۷۴
نسبت صید ماهیان سطحی ریز به کل صید استان	۵٪	۹٪	۸٪	۹٪	۱۰٪	۱۲٪	۱۲٪	۱۰٪	۱۹٪	۱۹٪

شکل ۱۳: وضعیت صید ماهیان سطحی دریایی توسط کشورهای حاشیه خلیج فارس و دریای عمان (منبع: Fishstat plus, 2008)

شکل ۱۴: نمودار نوسانات صید ماهیان سطحی ریز در ایران

شکل ۱۵: روند صید آبزبان در استان هرمزگان (۱۳۷۵-۱۳۸۶)

۲- مواد و روشها

۲-۱- منطقه مورد بررسی

در این پژوهش، محدوده آبهای بندر جاسک در استان هرمزگان مورد بررسی قرار گرفت و روستاهای بحل و یک بنی در شرق بندر جاسک نیز شامل مناطق نمونه برداری ساردین ماهیان بودند.

۲-۲- عملیات نمونه برداری

عملیات نمونه برداری از زمستان ۸۵ الی پائیز ۸۶ بصورت فصلی برای تون ماهیان و ماهانه برای ساردین ماهیان صورت پذیرفت. عملیات نمونه برداری برای دو گروه از ماهیان مزبور بشرح زیر بود:

۲-۲-۱- نمونه برداری تون ماهیان

برای این کار، بدلیل در دسترس نبودن ماهی تازه بدلائیل مختلف از جمله عدم فروش ماهی از طرف صیادان به اشخاص غیر از عوامل خرید عمده و سردخانه جاسک، بالا جبار نمونه برداری بصورت خرید از مجتمع بروندی بندر جاسک انجام شد و در طی هر فصل، تعداد ۳۰ عدد از هر کدام از ۳ گونه مورد نظر (هوور، زرده و گیدر) در صورت موجود بودن در سردخانه خریداری شد. در فصل زمستان بدلیل فقدان ماهی زرده، نمونه برداری از آن میسر نگردید. در مجموع تعداد ۱۱۰ قطعه ماهی هوور، ۸۵ قطعه ماهی زرده و ۱۲۰ قطعه ماهی گیدر (مجموعاً ۳۱۵ قطعه ماهی) خریداری و مورد بررسی قرار گرفت.

کلیه نمونه های خریداری شده پس از خروج از حالت انجماد، از نظر طول کل (T.L) طول چنگالی (F.L) وزن کل بدن (T,W)، دور برانش و دور بدن زیست سنجی شده و نتایج حاصله بطور جداگانه در فرم های مخصوص ثبت گردید.

در زیست سنجی تون ماهیان مذکور، طول کل و طول چنگالی توسط خط کش زیست سنجی و دور برانش و دور بدن بامتر نواری با دقت ۱ سانتیمتر و وزن کل نیز بوسیله ترازوی دیجیتال با دقت ۱ گرم اندازه گیری شدند.

کلیه نمونه های خریداری شده ، پس از انجام مراحل زیست سنجی مذکور فوق، کالبد شکافی شده و از نظر وزن معده ، نوع محتویات معده ، وزن محتویات معده ، وزن کبد ، وزن گناد ، نوع جنسیت ، مرحله گنادی مورد بررسی قرار گرفتند .

کلیه اطلاعات جمع آوری شده با ذکر کد ماهی و تاریخ ، در فرم های مخصوص بطور جداگانه ثبت شد.

۲-۲-۲- نمونه برداری ساردین ماهیان

برای این کار ، اقدام به نمونه برداری بصورت تصادفی از صید پره در روستاهای بحل و یک بنی در شرق بندرجاسک گردید. تعداد ۳۰-۴۰ قطعه از هر ماهی بطور ماهانه نمونه برداری شد. در مجموع تعداد ۸۱۳ عدد ماهی ساردین سندی مورد بررسی قرار گرفتند.

کلیه نمونه ها از نظر طول کل ، طول چنگالی ، پهنای بدن و وزن کل زیست سنجی شده و نتایج حاصله بطور جداگانه در فرم های مخصوص ثبت گردید. در زیست سنجی ماهیان مذکور ، طول کل ، طول چنگالی و پهنای بدن با استفاده از خط کش زیست سنجی و وزن بدن توسط ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۱ گرم اندازه گیری شدند. ۳۶۰ عدد از نمونه ها پس از زیست سنجی ، کالبد شکافی شده و از نظر وزن معده ، وضعیت معده ، جنسیت و مرحله جنسی مورد بررسی قرار گرفتند و کلیه معده ها پس از توزین برای تعیین رژیم غذایی ، در الکل اتیلیک ۹۰ درجه تثبیت و به آزمایشگاه پلانکتون شناسی ارسال شد.

۲-۳- بررسی تغذیه ای

۲-۳-۱- تعیین رژیم غذایی

تجزیه محتویات معده روشی است که استفاده وسیعی در پی بردن به نوع غذا و عادات غذایی ماهی دارد . به این منظور از روشهای مختلفی شامل روشهای حجمی، روش وزنی و روش عددی برای تجزیه محتویات معده استفاده می شود. (Biswas , 1993).

بعد از انجام عملیات زیست سنجی و کالبد شکافی ، ابتدا وزن معده با محتویات و سپس وزن محتویات معده با دقت ۰/۱ گرم توسط ترازوی دیجیتال مارک AND اندازه گیری شد و سپس نوع محتویات موجود در هر معده تا

حد امکان در حد گونه شناسایی و در فرم مخصوص ثبت شد. غذایی که قابل شناسایی بود با نام علمی (در حد جنس یا گونه) و غذاهایی که نیمه هضم و غیر قابل شناسایی دقیق بودند، در حد شاخه یا رده دسته بندی شدند.

۲-۳-۲- درجه پر بودن معده (Fullness index):

درجه پر بودن معده بر اساس کشیدگی عضلات معده و حجم غذای درون آن به ۳ دسته پر، نیمه پر و خالی تقسیم گردید و از اطلاعات حاصله برای محاسبه شاخص پر بودن معده و از طریق معادله (۱) استفاده گردید. (Dadzie et al., 2000)

$$FI = \frac{Nsf}{Nt} \times 100 \quad \text{معادله (۱)}$$

Nsf = تعداد معده ها با درجه پر شدن مشابه

Nt = تعداد کل معده های مورد بررسی

با استفاده از این شاخص می توان تعیین نمود که در هر فصل چند درصد از معده ها در تقسیم بندی بالا قرار می گیرند.

۳-۳-۲- شاخص خالی بودن معده (Vacuity index):

شاخص خالی بودن معده که تخمینی از پر خوری ماهی شکارچی را مشخص می کند از معادله (۲) محاسبه شد (Euzen, 1987)

$$CV = \frac{ES}{TS} \times 100 \quad \text{معادله (۲)}$$

CV = شاخص خالی بودن معده

ES = تعداد معده خالی

TS = تعداد کل معده های مورد بررسی

.... مقدار CV بدست آمده، با شرایط زیر مشخص می گردد (Euzen, 1987)

اگر $0 \leq CV \leq 20$ باشد نتیجه منطقی آن است که آبی مورد نظر پر خور می باشد.

اگر $20 \leq CV \leq 40$ باشد نتیجه منطقی آن است که آبی مورد نظر نسبتاً پر خور می باشد.

اگر $40 \leq CV \leq 60$ باشد نتیجه منطقی آن است که آبی مورد نظر تغذیه متوسطی دارد.

اگر $60 \leq CV \leq 80$ باشد نتیجه منطقی آن است که آبرزی مورد نظر نسبتاً کم خور می باشد.

اگر $80 \leq CV \leq 100$ باشد نتیجه منطقی آن است که آبرزی مورد نظر کم خور می باشد.

۴-۳-۲- تعیین ترجیح غذایی

یکی از دیگر از فاکتورهای مورد نظر، تعیین ترجیح غذایی یا درصد فراوانی وقوع شکار می باشد که از معادله

(۳) محاسبه شد (Euzen, 1987)

$$FP = \frac{Nsj}{Ns} \times 100 \quad \text{(معادله ۳)}$$

Nsj = تعداد معده هایی که محتوی شکار مشخص (j) هستند.

Ns = تعداد معده هایی که محتوی غذا می باشند.

FP = ترجیح غذایی

مقادیر حاصل از این فرمول بر طبق تغییرات مقادیر FP ، دارای ویژگیهای زیر می باشند (Euzen, 1987):

اگر $FP < 10$ باشد یعنی شکار خورده شده تصادفی بوده و اصلاً غذای آبرزی محسوب نمی شود.

اگر $10 \leq FP \leq 50$ باشد یعنی شکار خورده شده یک غذای دست دوم (فرعی) محسوب میگردد.

اگر $FP \geq 50$ باشد یعنی شکار خورده شده غذای اصلی آبرزی محسوب می شود.

۴-۳-۵- تعیین شاخص معدی (GaSI) یا (Gastrosomatic Index):

شاخص معدی بر اساس معادله (۴) محاسبه گردید (Biswass, 1993).

$$GaSI = \frac{Ws}{Wb} \times 100 \quad \text{(معادله ۴)}$$

$GaSI$ = شاخص معدی

Ws = وزن معده ماهی به گرم

Wb = وزن بدن ماهی به گرم

۳- نتایج

نتایج حاصل از بررسی های صورت گرفته بر روی تغذیه سه گونه از تون ماهی غالب و یک گونه ساردین غالب در آبهای غرب دریای عمان بشرح ذیل می باشد:

۳-۱- تون ماهیان

نتایج حاصل از آنالیز محتویات معده به تفکیک گونه های مورد بررسی بشرح ذیل است:

۳-۱-۱- ماهی هوور (*Thunnus tonggol*)

در مجموع تعداد ۱۰۱ معده مورد بررسی قرار گرفت. از این تعداد، ۵۱ معده خالی، ۳۵ معده نیمه پرو و ۲۴ معده پر بودند. شاخص خالی بودن معده برای این ماهی ۴۶/۴ بودند. محاسبه گردید که طبق تعریف Euzen (1987) بیانگر اینستکه این ماهی تغذیه متوسطی دارد. این شاخص در فصل بهار به میزان ۸۰ درصد بیشترین و در فصل پاییز به میزان ۶/۷ درصد کمترین میزان خود را داشت. همچنین شاخص فوق برای جنس ماده در فصل پاییز حداقل (صفر) و در فصل تابستان حداکثر (۹۳) و در جنس نر در فصل زمستان حداقل (۸/۳) و در فصل بهار حداکثر (۷۲/۷) مقدار خود را داشت.

درجه پر بودن معده (Fullness Index) برای ماهی هوور ۲۱/۸ محاسبه گردید. این شاخص در فصول مختلف، متفاوت بود. حداقل معده های پر در فصل بهار به میزان صفر درصد و حداکثر آن در فصل زمستان به میزان ۵۰ درصد بود (شکل ۱۶). این شاخص برای جنس ماده در فصل بهار به میزان صفر درصد حداقل و در فصل زمستان به میزان ۶۲/۵ درصد حداکثر و در جنس نر در فصل بهار به میزان صفر درصد حداقل و در فصل زمستان به میزان ۴۱/۵ درصد حداکثر میزان خود را داشت (اشکال ۱۷ و ۱۸).

در جنس ماده بیشترین و کمترین درصد معده های پر بترتیب در مرحله ۲ و ۱ و بیشترین و کمترین درصد معده های خالی بترتیب در مرحله ۳ و ۱ مشاهده شدند (شکل ۱۹).

محاسبه شاخص معدی (GaSI) برای این ماهی نشان داد که این شاخص در جنس ماده در فصل تابستان بیشترین (۱/۹۲) و در فصل زمستان کمترین مقدار (۱/۲۷) و در جنس نر نیز در فصل تابستان، بیشترین (۱/۹۲) و در فصل پاییز، کمترین میزان خود (۱/۲۷) را دارا می باشد (اشکال ۲۰ و ۲۱).

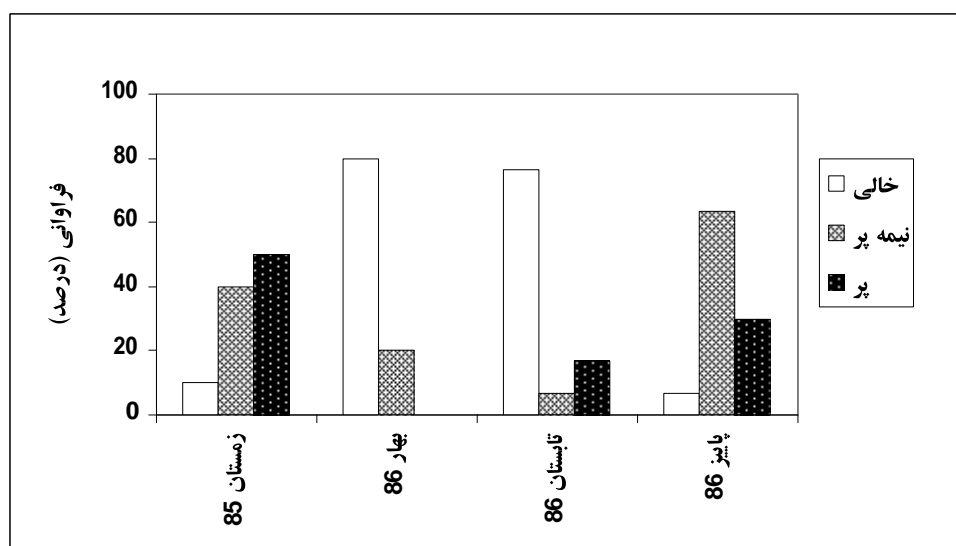
اقدام غذایی مصرف شده توسط ماهی هوور شامل سه گروه ماهیان استخوانی، سرپایان و سخت پوستان بودند که ماهیان استخوانی بیشترین درصد تغذیه را از نظر تعداد با ۹۸/۶ درصد و از نظر تکرار در معده های محتوی غذا با ۹۸ درصد داشتند و سرپایان با ۰/۸ درصد و ۱ درصد و سخت پوستان با ۰/۶ درصد و ۱ درصد از اهمیت غذایی کمتری برخوردار بودند (شکل ۲۲).

همچنین با استفاده از روش شمارش تعداد انواع شکار در معده این ماهی، میزان ماهیان استخوانی در معده هوور در فصول زمستان، بهار، تابستان و پاییز به ترتیب ۱۰۰، ۸۳، ۳، ۱۰۰ و ۱۰۰ درصد و میزان سرپایان در فصول فوق به ترتیب صفر، ۱۶، ۷، صفر و صفر درصد و میزان سخت پوستان به ترتیب صفر، صفر، صفر و ۱۴، ۳ درصد محاسبه شد (اشکال ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶).

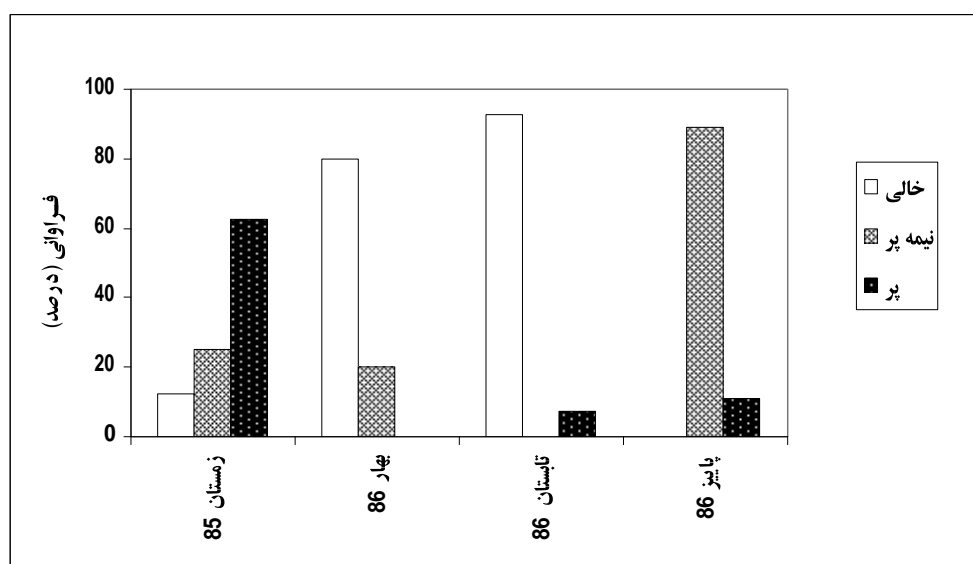
میانگین شاخص فراوانی شکار (FP) یا ترجیح غذایی در ماهی هوور برای ماهیان استخوانی ۹۸/۳ بدست آمد که نشاندهنده اینستکه ماهیان استخوانی غذای اصلی هوور را تشکیل می دهند ولی این شاخص برای سرپایان و سخت پوستان به ترتیب ۱/۷ و ۱/۷ بدست آمد که بیانگر اینستکه سرپایان و سخت پوستان غذای تصادفی هوور را تشکیل می دهند.

از بین ماهیان استخوانی شکار شده توسط این ماهی، موتو ماهیان با ۶۶ و ساردین ماهیان با ۲۵/۹ درصد بیشترین فراوانی و پس از آنها سایر ماهیان استخوانی (ماهی پرنده (Exocotidae) با ۲ درصد و ماهی کتو (*Megalopsis cordyla*) با ۰، ۲ درصد) و ماهیان هضم شده غیر قابل شناسایی با ۵/۳ درصد قرار داشتند (شکل ۲۷). بیشترین درصد تغذیه از ساردین ماهیان توسط ماهی هوور در فصل پاییز (۸۱/۸٪) و کمترین آن در فصول بهار و تابستان (۰٪) انجام شده بود در حالیکه بیشترین و کمترین درصد تغذیه این ماهی از موتو به ترتیب در تابستان (۹۳/۴٪) و پاییز (۱۲/۱٪) صورت پذیرفته بود (اشکال ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱). همچنین از بین سرپایان مورد تغذیه این ماهی *Sepia sp.* تنها جنس یافت شده بود و تنها سخت پوست موجود نیز، خرچنگ آبی (*Portunus pelagicus*) بود. (جدول ۱۰).

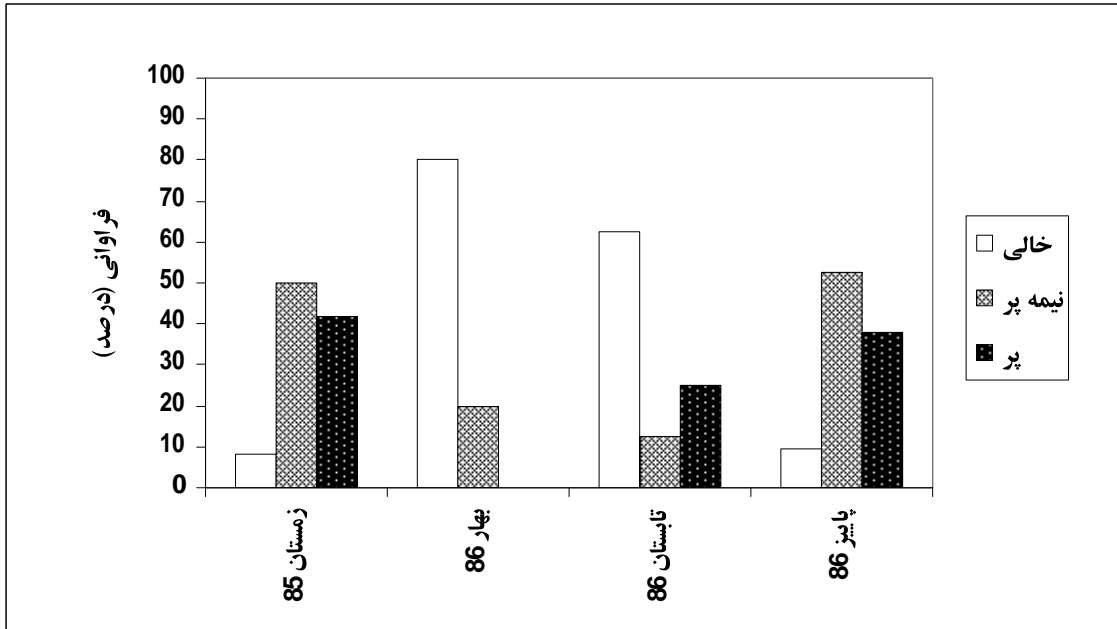
در مجموع از بین ماهیان استخوانی، ۲ عدد در حد گونه، یک عدد در حد جنس و یک عدد نیز در حد خانواده و از بین سرپایان، یک عدد در حد جنس و از بین سخت پوستان نیز یک عدد در حد گونه شناسایی شدند (جدول ۲). نتایج حاصل از بررسی تغذیه در کلاسهای طولی مختلف نشان داد که ماهیان هوور با طول چنگالی بین ۷۰-۸۰ سانتیمتر بیشترین درصد تغذیه را از ماهیان استخوانی داشته اند (۴۱/۱ درصد) و کمترین درصد تغذیه از ماهیان استخوانی (صفر درصد) در کلاس طولی ۱۱۰-۱۰۱ سانتیمتر مشاهده گردید.

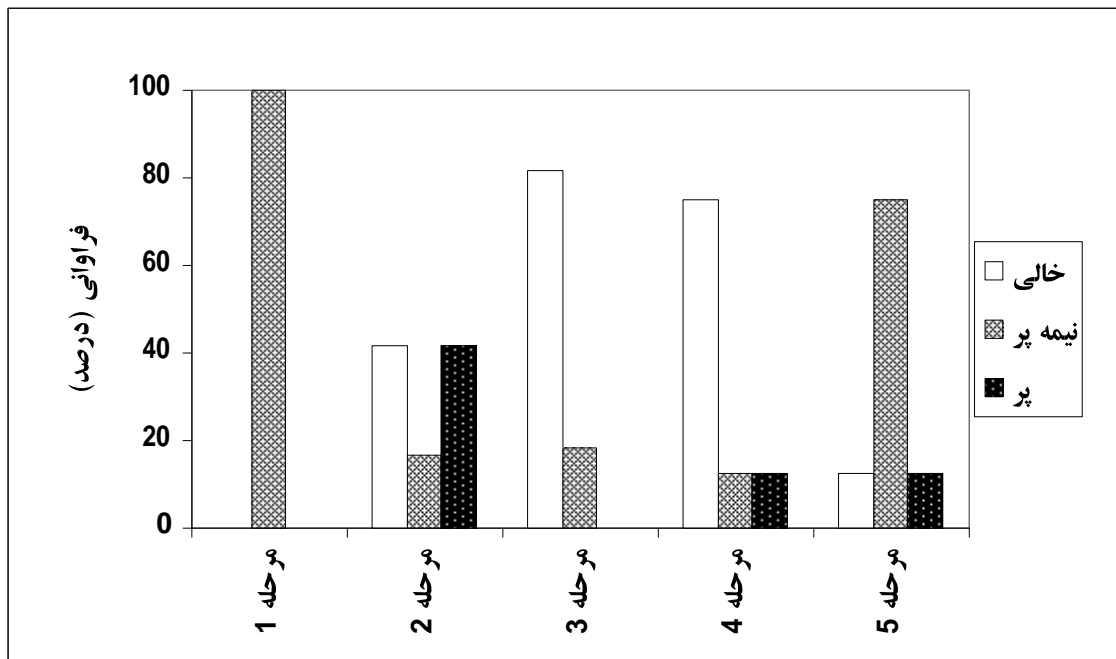
شکل ۱۶: فراوانی معده های پر و خالی در ترکیب دو جنس نر و ماده ماهی هوور در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

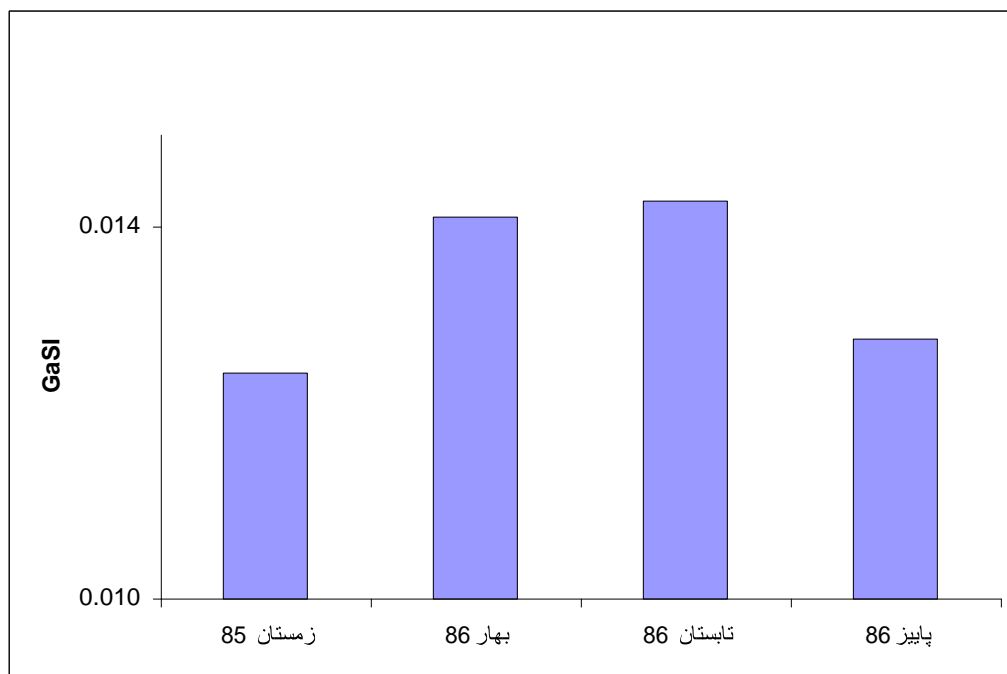
شکل ۱۷: فراوانی معده های پر و خالی در جنس ماده ماهی هوور در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

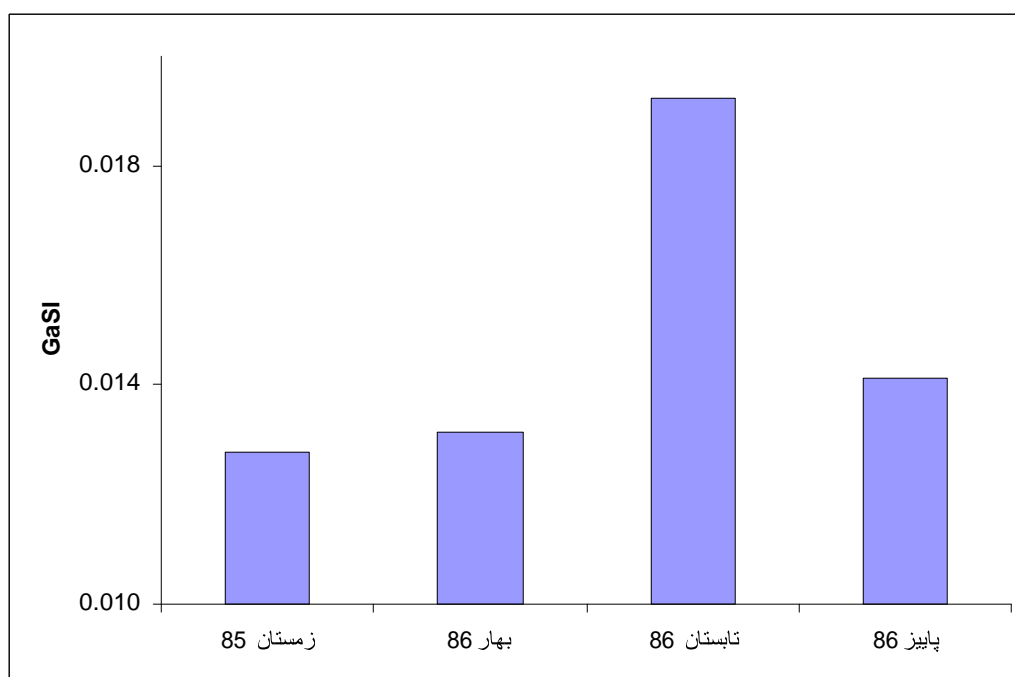
شکل ۱۸: فراوانی معده‌های پر و خالی در جنس نر ماهی
هوور در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

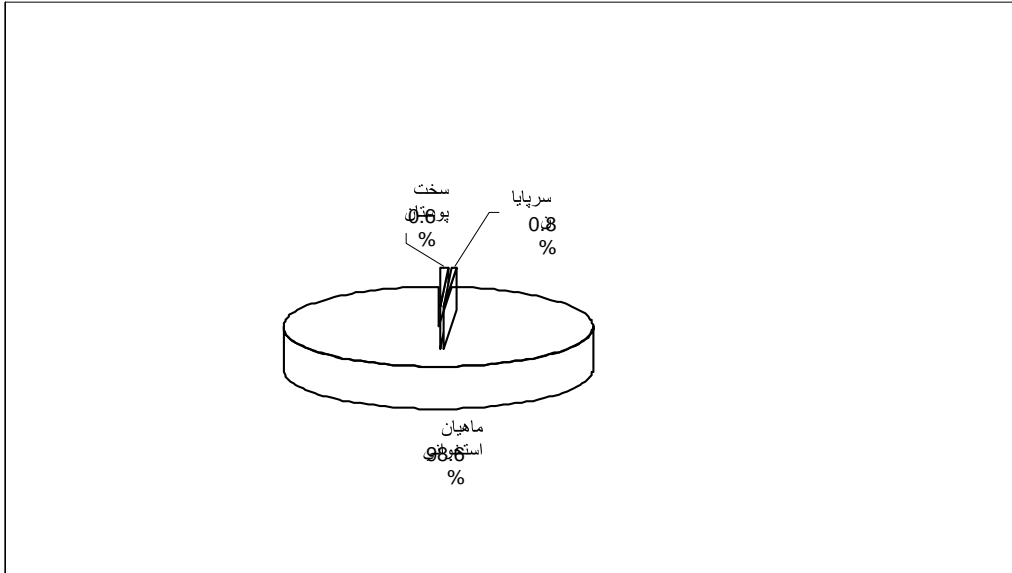
شکل ۱۹: فراوانی معده‌های پر و خالی در جنس ماده ماهی هوور براساس
مراحل مختلف جنسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

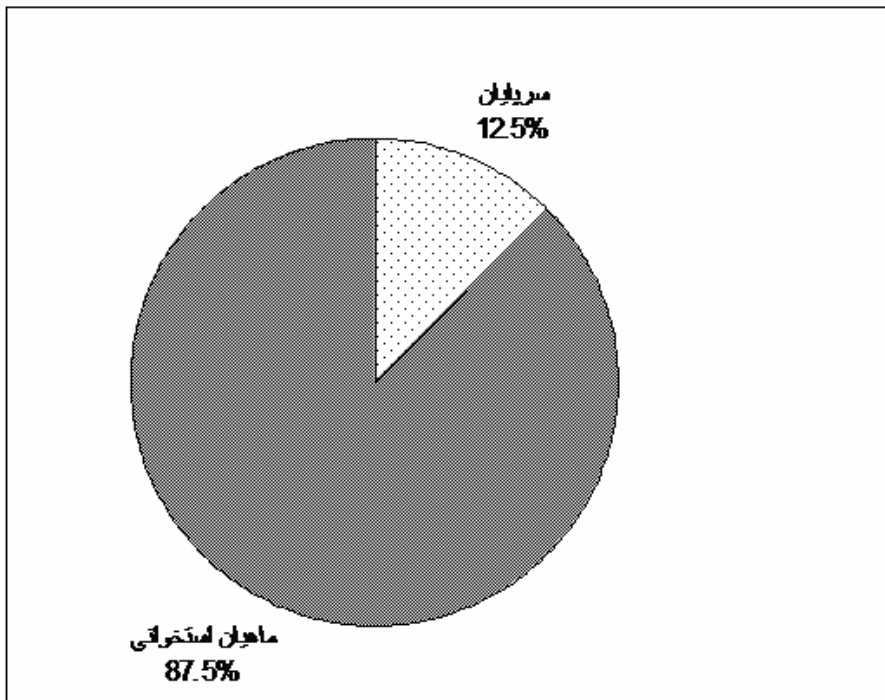
شکل ۲۰: نمودار تغییرات شاخص GaSI در جنس ماده ماهی هوور در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

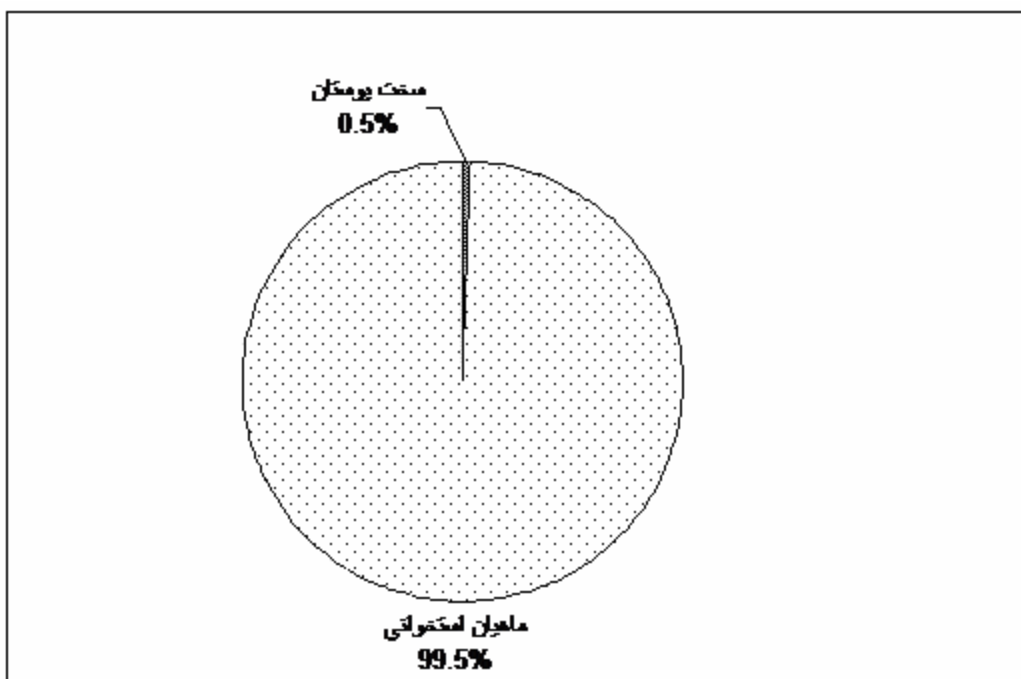
شکل ۲۱: نمودار تغییرات شاخص GaSI در جنس نر ماهی هوور در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

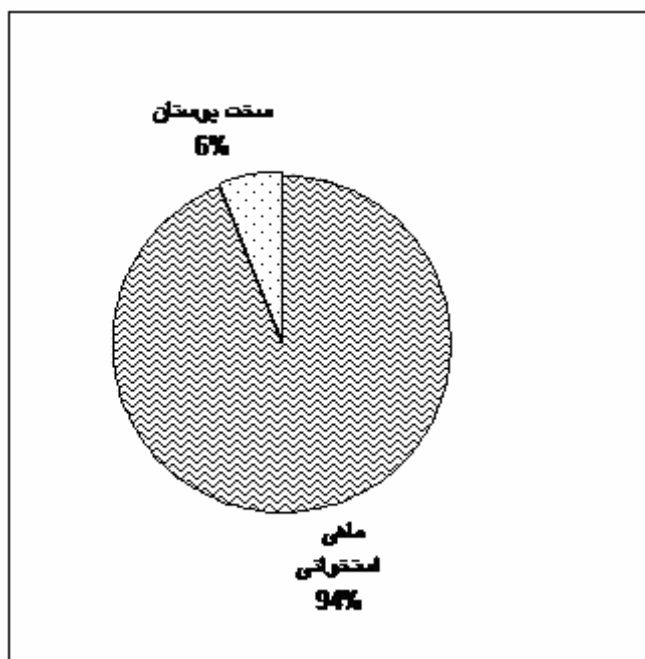
شکل ۲۲: درصد فراوانی انواع گروههای غذایی یافت شده در معده ماهی هوورد طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

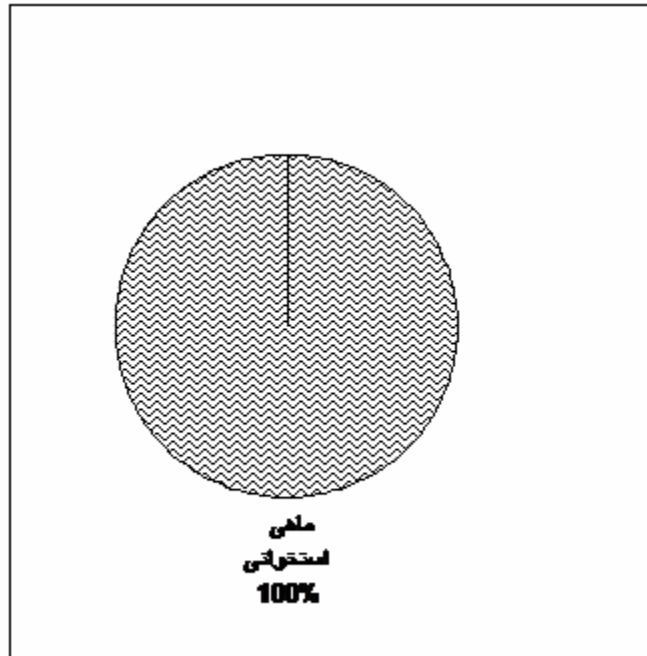
شکل ۲۳: درصد فراوانی انواع گروههای غذایی یافت شده در معده ماهی هوور در فصل بهار در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

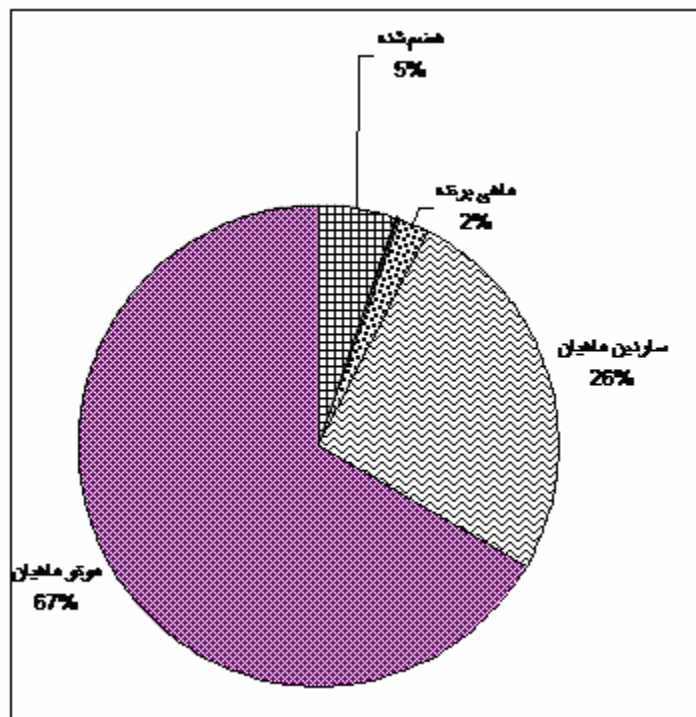
شکل ۲۴: درصد فراوانی انواع گروههای غذایی یافت شده در معده ماهی هوورد در فصل تابستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

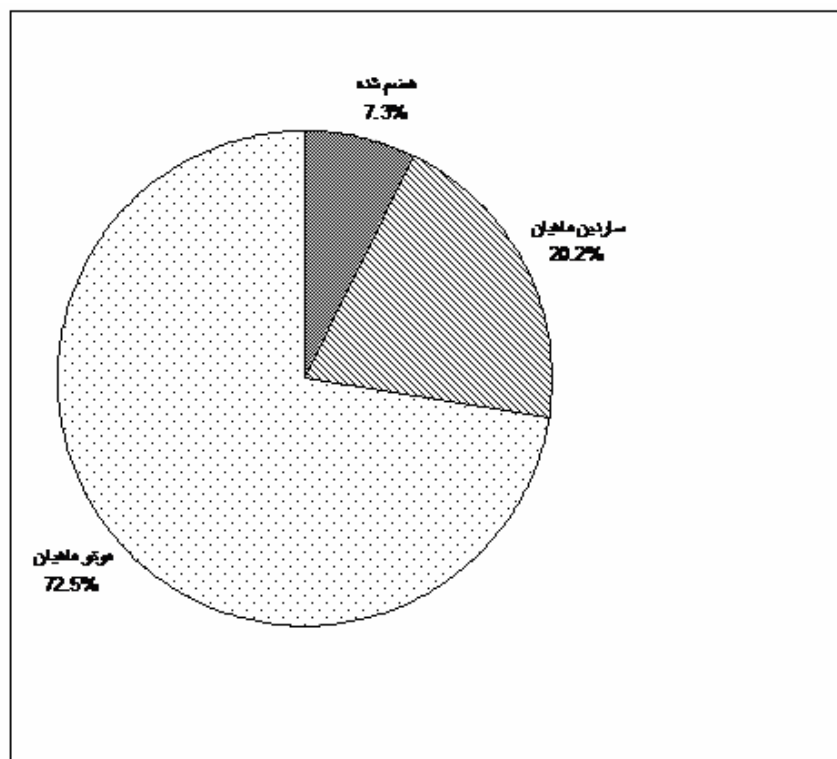
شکل ۲۵: درصد فراوانی انواع گروههای غذایی یافت شده در معده ماهی هوورد در فصل پاییز در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

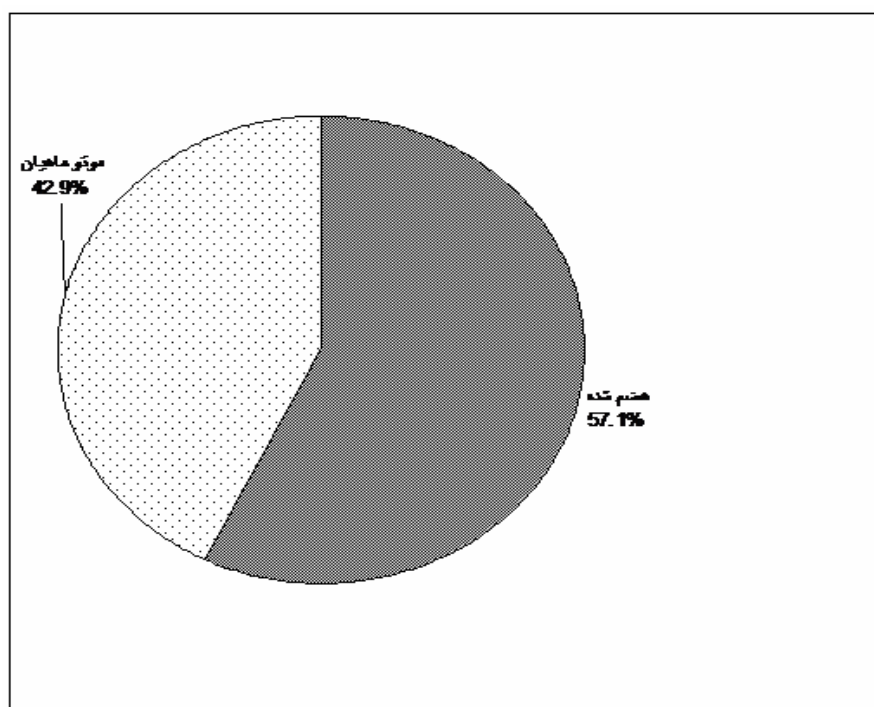
شکل ۲۶: درصد فراوانی انواع گروههای غذایی یافت شده در معده ماهی هوور در فصل زمستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

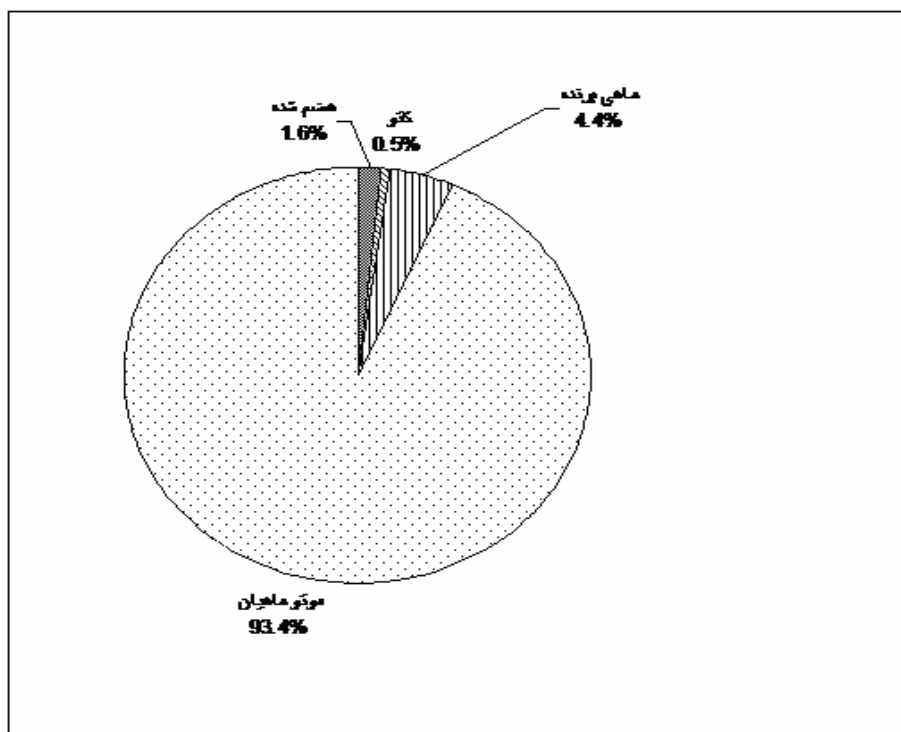
شکل ۲۷: درصد انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی هوور در طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

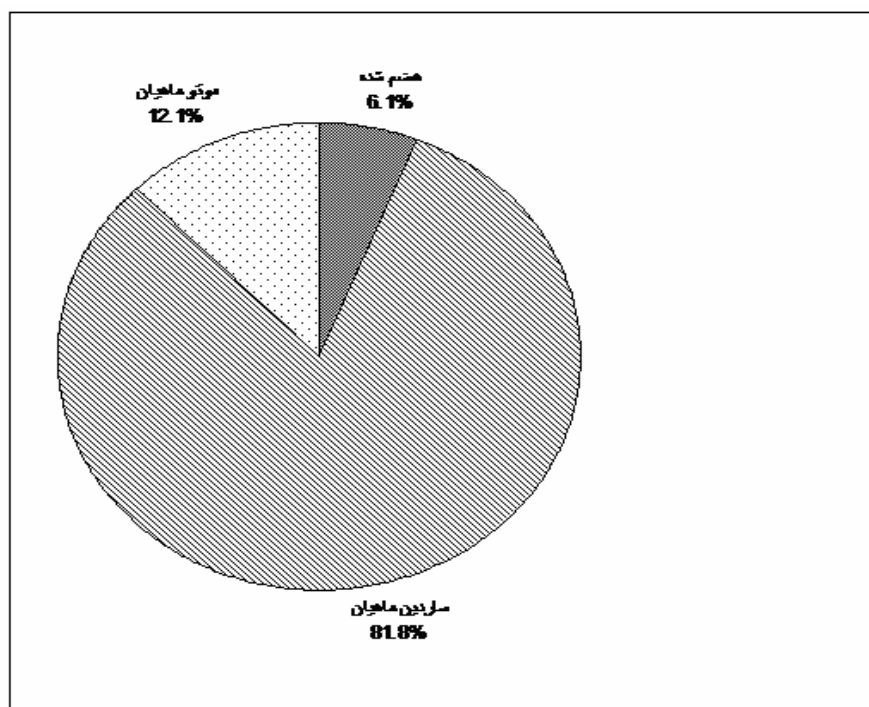
شکل ۲۸: درصد انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی هوور در فصل زمستان در آبهای غرب در یای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۲۹: درصد انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی هوور در فصل بهار در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۳۰: درصد انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی هوور در فصل تابستان در آبهای غرب در یای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۳۱: درصد انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی هوور در فصل پائیز در آبهای غرب در یای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

بررسی تغذیه ماهی هوور از گروههای غذایی مختلف برحسب کلاسهای طولی نشان داد که تنها ماهیان در کلاس طولی ۸۰-۷۱ از سخت پوستان و نرمندان تغذیه نموده بودند و در بقیه کلاسها اثری از این دو گروه غذایی یافت نشد و ماهیان هوور با طول چنگالی بین ۸۰-۷۰ سانتیمتر بیشترین درصد تغذیه را از ماهیان استخوانی داشته اند (۴۱/۱ درصد) و کمترین درصد تغذیه از ماهیان استخوانی (صفر درصد) در کلاس طولی ۱۱۰-۱۰۱ سانتیمتر مشاهده گردید (جدول ۸). همچنین کمترین درصد معده های خالی (۰٪) در کلاس طولی ۶۰-۵۱ و بیشترین آن در کلاس طولی ۱۱۰-۱۰۱ سانتیمتر و کمترین درصد معده های پر نیز (۰٪) در کلاسهای طولی ۶۰-۵۱ و ۱۱۰-۱۰۱ و بیشترین آن (۵۲/۴٪) در کلاس طولی ۷۰-۶۱ مشاهده گردید (جدول ۹)

جدول ۲: درصد تغذیه ماهی هوور (به تفکیک جنس) از انواع گروههای غذایی برحسب کلاسهای طولی طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

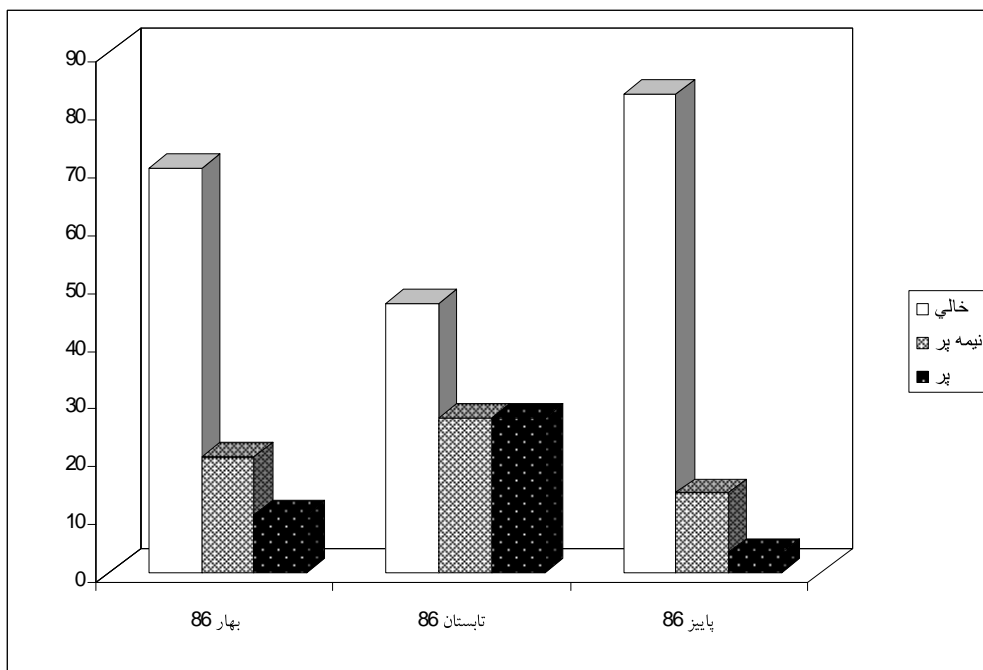
کلاس طولی (سانتیمتر)	نر			ماده		
	ماهیان استخوانی	سخت پوستان	نرمندان	ماهیان استخوانی	سخت پوستان	نرمندان
۵۱-۶۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰
۶۱-۷۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰
۷۱-۸۰	۹۹/۴	۰	۰/۶	۵۵	۲۰	۲۵
۸۱-۹۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰
۹۱-۱۰۰	۱۰۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰۱-۱۱۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰

جدول ۳: درصد وضعیت پری معده در ماهی هوور (به تفکیک جنس) برحسب کلاسهای طولی طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

کلاس طولی (سانتیمتر)	نر			ماده		
	خالی	نیمه پر	پر	خالی	نیمه پر	پر
۵۱-۶۰	۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰
۶۱-۷۰	۲۵	۲۵	۵۰	۳۳/۳	۱۱/۱	۵۵/۶
۷۱-۸۰	۳۶/۱	۳۸/۹	۲۵	۶۰/۷	۳۵/۷	۳/۶
۸۱-۹۰	۳۳/۳	۳۳/۳	۳۳/۴	۷۱/۴	۲۸/۶	۰
۹۱-۱۰۰	۶۶/۷	۰	۳۳/۳	۱۰۰	۰	۰
۱۰۱-۱۱۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰

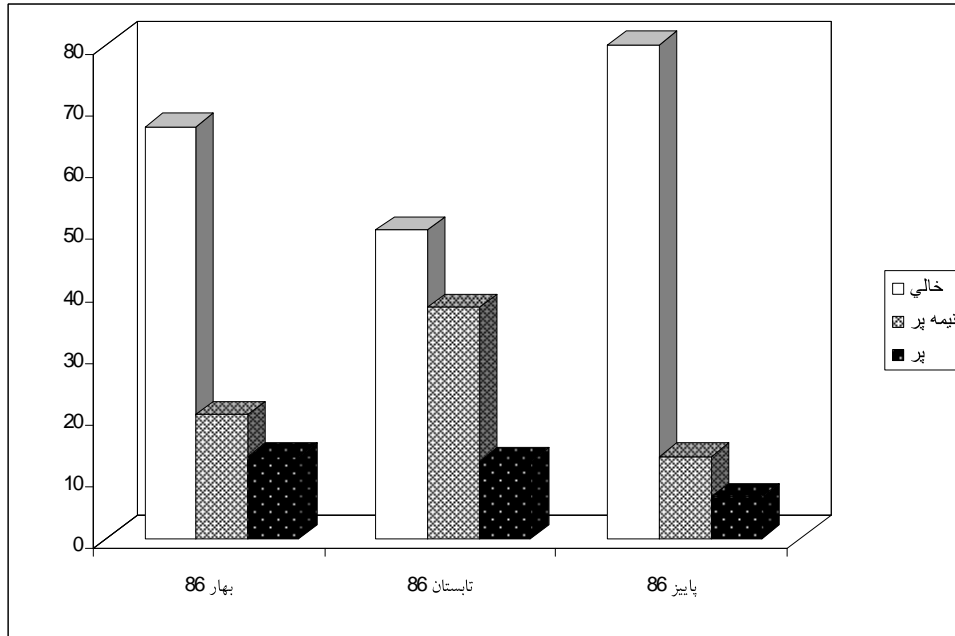
۲-۱-۳- ماهی زرده (*Euthynnus affinis*)

در مجموع ۸۵ ماهی مورد بررسی قرار گرفت که از این تعداد، ۵۵ معده خالی، ۱۷ معده نیمه پر و ۱۳ معده پر بودند. شاخص خالی بودن معده برای این ماهی در طی سه فصل بررسی ۶۴/۷ محاسبه شد که طبق تعریف Euzen (1987) بیانگر اینست که این ماهی نسبتاً کم خور می باشد. این شاخص در فصل پاییز حداکثر (۷۹/۲) و در فصل تابستان حداقل میزان خود را داشت (۴۵/۲) (شکل ۳۲). شاخص فوق در جنس ماده در فصل تابستان به میزان ۵۰ حداقل و در فصل پاییز به میزان ۸۶/۷ حداکثر و در جنس نر در فصل تابستان به میزان ۴۵/۴ حداقل و در فصل پاییز به میزان ۷۸/۶ حداکثر مقدار خود را داشت (اشکال ۳۳ و ۳۴). در فصل زمستان بدلیل عدم صید ماهی زرده در منطقه مورد بررسی، نمونه ای در دسترس نبود. درجه پر بودن معده (Fullness Index) برای ماهی زرده ۱۵/۳ محاسبه شد. این شاخص در فصل تابستان حداکثر (۲۶/۷) و در فصل پاییز حداقل میزان خود (۳/۴) را داشت. شاخص فوق برای جنس ماده در فصل پاییز به میزان ۶/۷ حداقل و در فصل بهار به میزان ۱۳/۳ حداکثر و در جنس نر در فصل پاییز به میزان صفر حداقل و در فصل تابستان به میزان ۳۱/۸ حداکثر میزان خود را داشت.

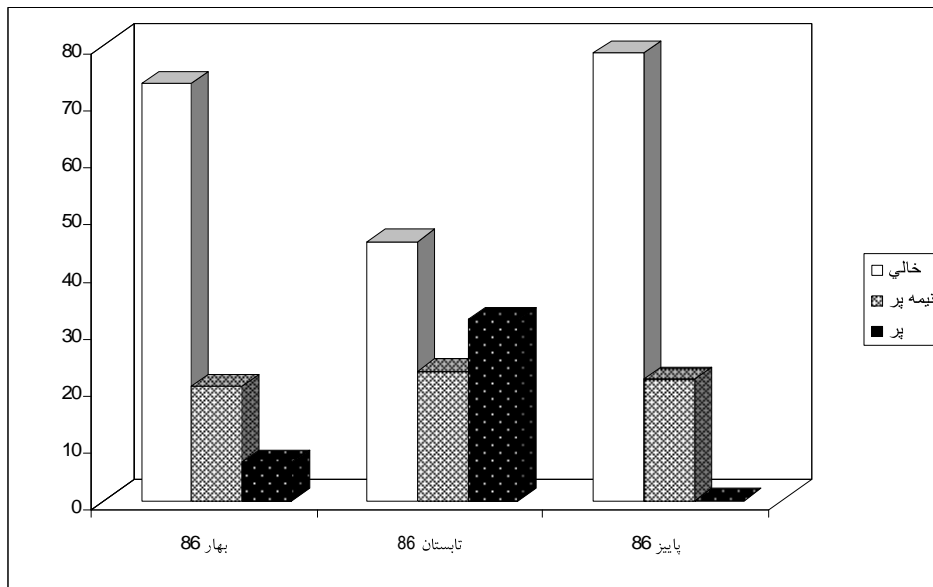

شکل ۳۲: فراوانی وضعیت معده در ترکیب دو جنس نر و ماده ماهی زرده در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

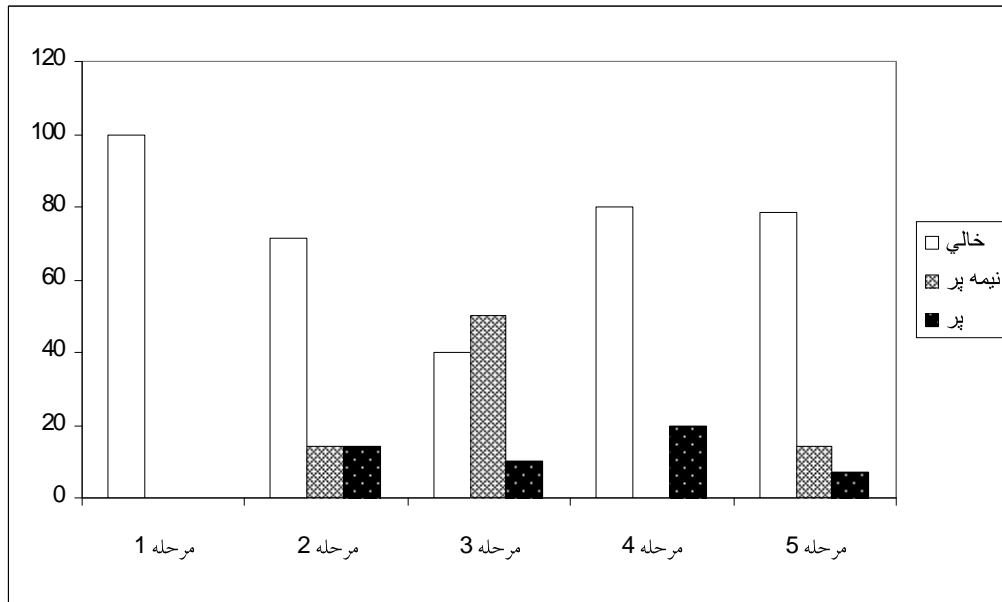
در جنس ماده بیشترین و کمترین درصد معده های پر بترتیب در مرحله ۱ و ۴ و بیشترین و کمترین درصد معده های خالی بترتیب در مرحله ۳ و ۱ مشاهده شدند (شکل ۳۵).

شکل ۳۳: فراوانی وضعیت معده در جنس ماده ماهی زرده در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

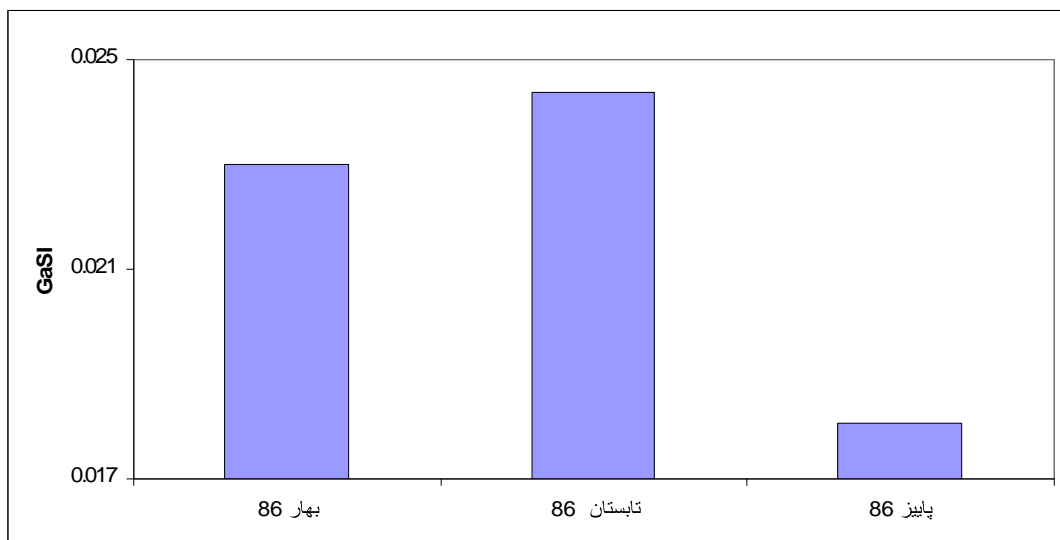

شکل ۳۴: فراوانی وضعیت معده در جنس نر ماهی زرده در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

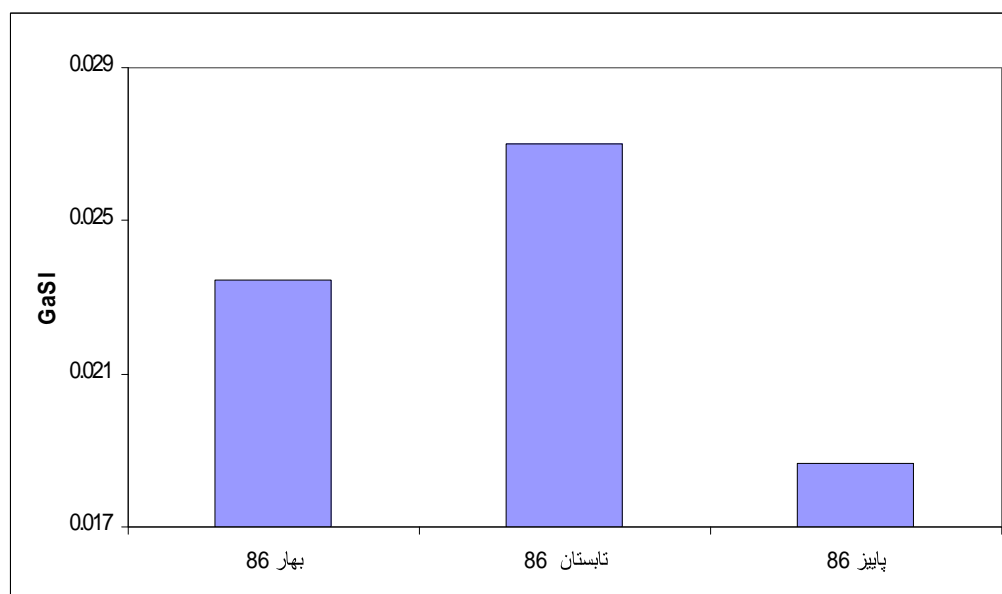

شکل ۳۵: فراوانی وضعیت معده در جنس ماده ماهی زرده بر اساس مراحل مختلف جنسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

محاسبه شاخص معدی (GaSI) برای این ماهی نشان داد که این شاخص در جنس ماده در فصل تابستان بیشترین (۲/۴۴) و در فصل پاییز کمترین مقدار (۱/۸) و در جنس نر نیز در فصل تابستان، بیشترین (۲/۷) و در فصل پاییز، کمترین میزان خود (۱/۹) را دارا می باشد (اشکال ۳۶ و ۳۷).

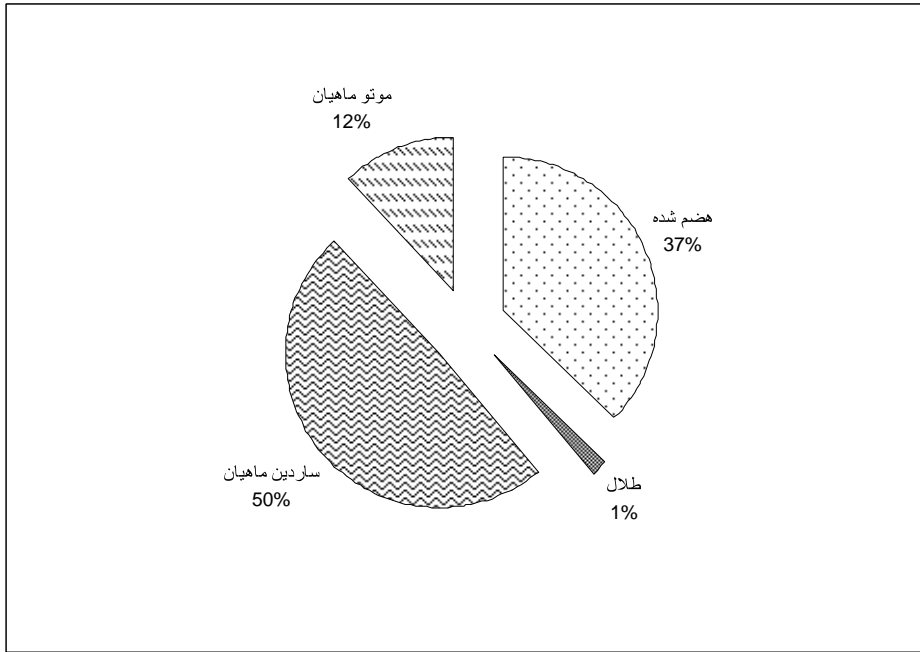

شکل ۳۶: تغییرات شاخص GaSI در جنس ماده ماهی زرده در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

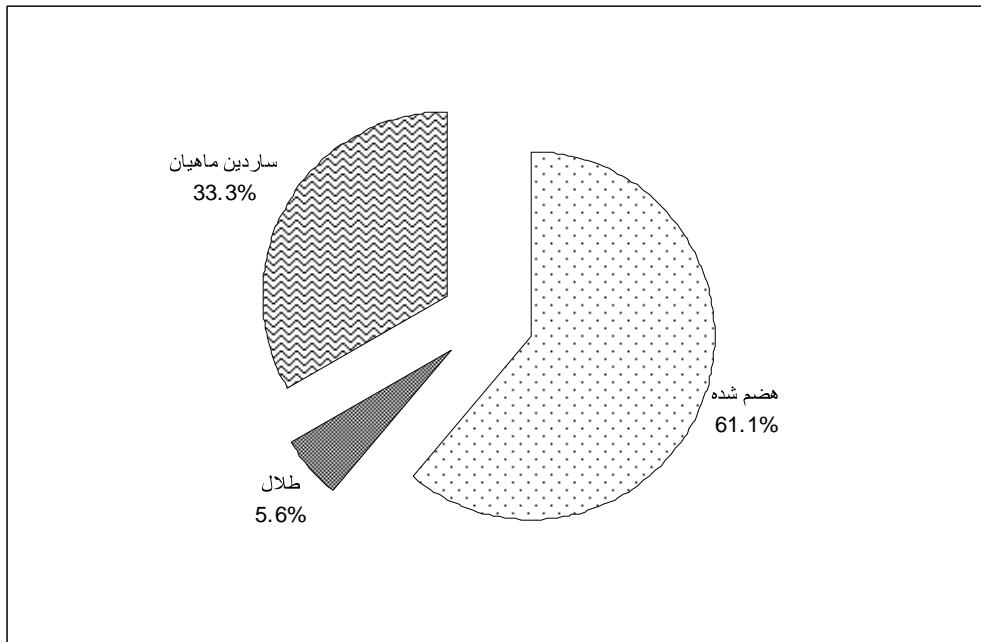

شکل ۳۷ تغییرات شاخص GaSI درجنس نر ماهی زرده در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

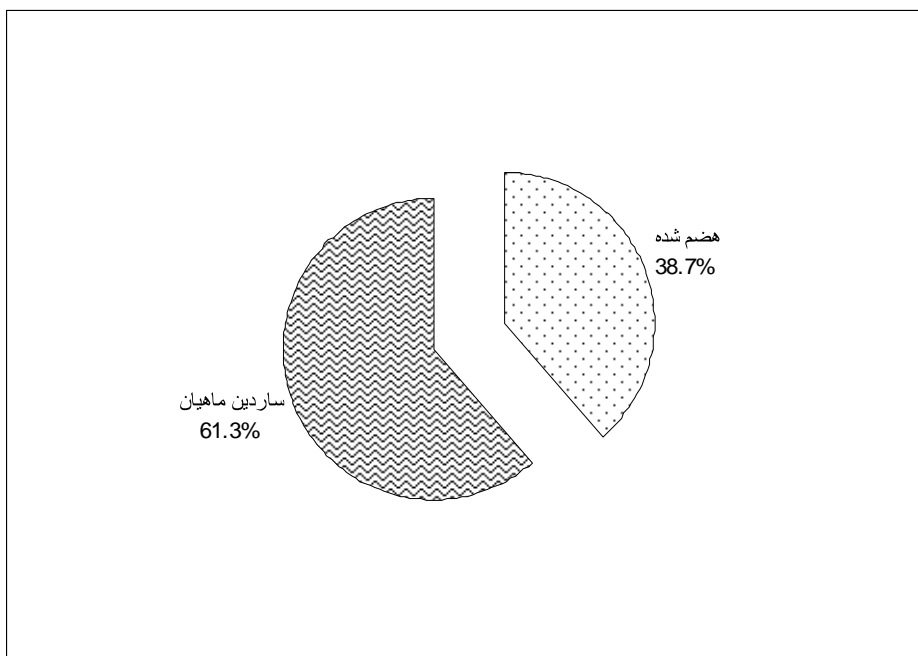
اقلام غذایی مصرف شده توسط ماهی زرده تنها شامل گروه ماهیان استخوانی بود که از نظر تعداد و از نظر درصد تکرار در معده های محتوی غذا ۱۰۰ درصد بودند. همچنین با استفاده از روش شمارش تعداد انواع شکار در معده این ماهی، میزان ماهیان استخوانی در معده زرده در فصول بهار، تابستان و پاییز ۱۰۰ درصد بود. میانگین شاخص فراوانی شکار (FP) یا ترجیح غذایی، برای ماهیان استخوانی ۱۰۰ بدست آمد که نشاندهنده این است که ماهیان استخوانی غذای اصلی ماهی زرده را تشکیل می دهند. از بین ماهیان استخوانی شکار شده توسط این ماهی، ساردین ماهیان با ۵۰ درصد و موتو ماهیان با ۱۲ درصد بیشترین فراوانی و پس از آنها ماهی طلال (*Rastrelliger kanagurta*) با ۱ درصد و سایر ماهیان هضم شده شناسایی نشده با ۳۷ درصد قرار داشتند (شکل ۳۸). بیشترین درصد تغذیه ماهی زرده از ساردین در فصل تابستان (۳/۶۳٪) و کمترین درصد تغذیه از ساردین در فصل بهار (۳/۳۳٪) صورت گرفته بود (اشکال ۳۹ و ۴۰ و ۴۱). در مجموع از بین ماهیان استخوانی، ۲ عدد در حد گونه و یک عدد در حد جنس شناسایی گردیدند (جدول ۱۰).

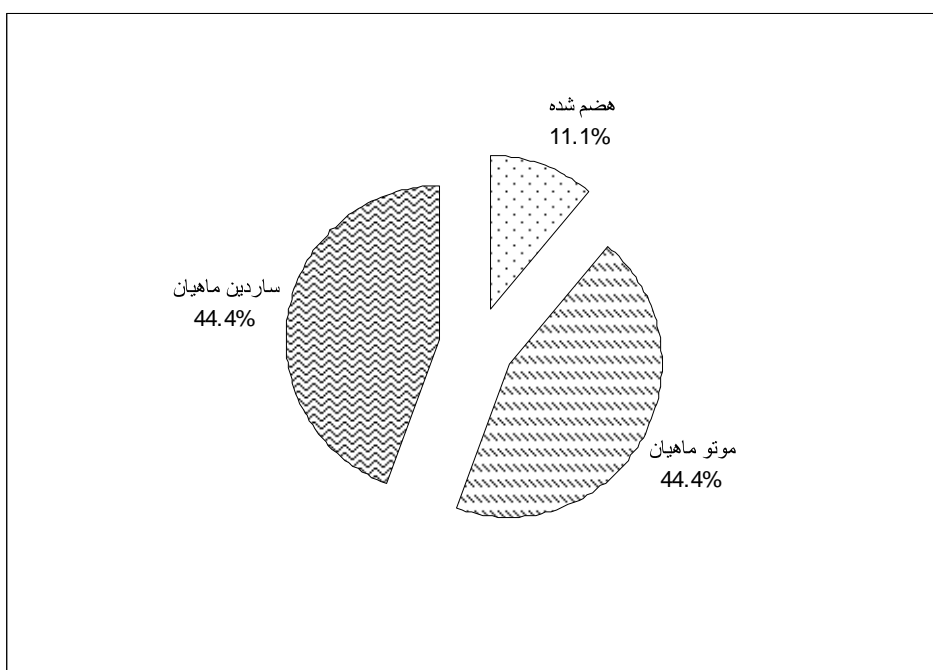
شکل ۳۸: نمودار انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی زرده در طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۳۹: نمودار انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی زرده در فصل بهار در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۴۰: نمودار انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی زرده در فصل تابستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۴۱: نمودار انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی زرده در فصل پائیز در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

بررسی تغذیه ماهی زرده از گروههای غذایی مختلف بر حسب کلاسهای طولی نشان داد که ماهیان زرده در سه کلاس طولی موجود همگی ۱۰۰ درصد از ماهیان استخوانی تغذیه نموده بودند و در هیچکدام از کلاسهای طولی مذکور، اثری از سخت پوستان و نرمتان مشاهده نگردید (جدول ۸). همچنین کمترین درصد معده های خالی (۴۷/۴٪) در کلاس طولی ۴۱-۵۰ و بیشترین آن (۷۷/۸٪) در کلاس طولی ۶۱-۷۰ سانتیمتر و کمترین (۰٪) و بیشترین (۳۶/۸٪) درصد معده های پر نیز بر تیب در کلاسهای طولی ۶۱-۷۰، ۴۱-۵۰ مشاهده گردید (جدول ۹).

جدول ۴: درصد تغذیه ماهی زرده (به تفکیک جنس) از انواع گروههای غذایی بر حسب کلاسهای طولی طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

کلاس طولی (سانتیمتر)	نر			ماده		
	ماهیان استخوانی	سخت پوستان	نرمتان	ماهیان استخوانی	سخت پوستان	نرمتان
۴۱-۵۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰
۵۱-۶۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰
۶۱-۷۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰

جدول ۵: درصد وضعیت معده در ماهی زرده (به تفکیک جنس) بر حسب کلاسهای طولی طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

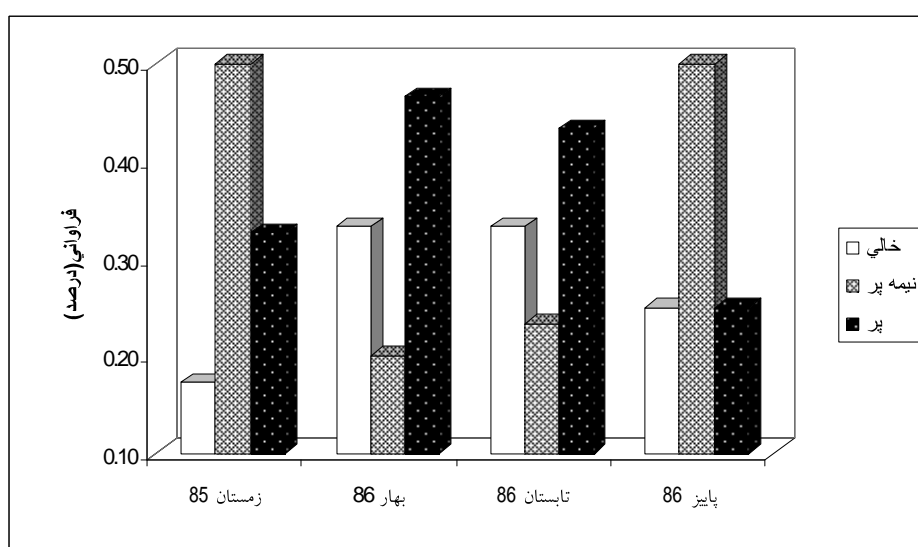
کلاس طولی (سانتیمتر)	نر			ماده		
	خالی	نیمه پر	پر	خالی	نیمه پر	پر
۴۱-۵۰	۴۰	۱۳/۳	۴۶/۷	۷۵	۲۵	۰
۵۱-۶۰	۶۶/۷	۲۶/۷	۶/۶	۷۰/۴	۱۴/۸	۱۴/۸
۶۱-۷۰	۱۰۰	۰	۰	۷۱/۴	۲۸/۶	۰

۳) ماهی گیدر (*Thunnus albacare*)

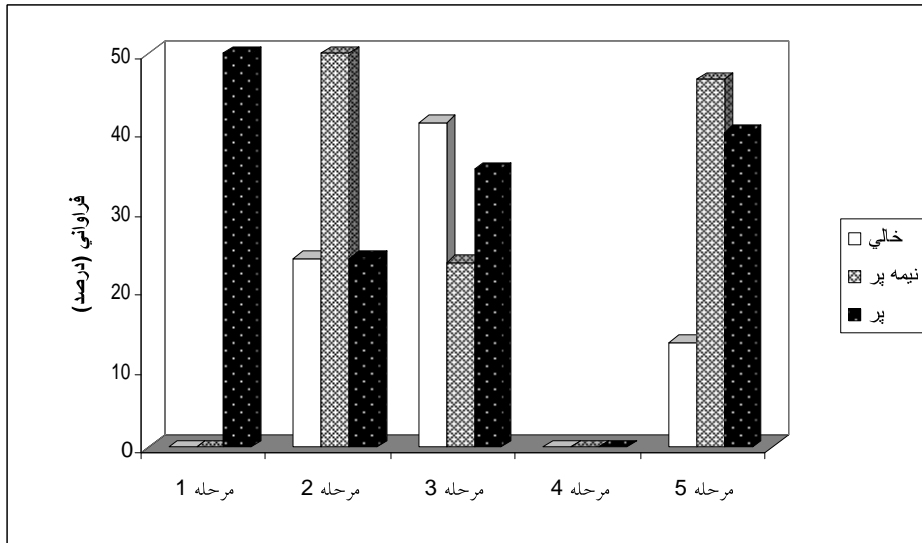
در مجموع معده ۱۲۰ ماهی گیدر مورد بررسی قرار گرفت که از این تعداد، ۳۱ معده خالی، ۴۳ معده نیمه پر و ۴۶ معده پر بودند. شاخص خالی بودن معده برای این ماهی در طی ۴ فصل بررسی، ۲۵/۸ محاسبه شد که طبق تعریف Euzen (1987) بیانگر اینستکه این ماهی نسبتاً پر خور می باشد. این شاخص در فصل زمستان حداقل (۱۷/۳) و در فصول بهار، تابستان و پاییز، حداکثر مقدار خود (۳۳/۳) را داشت (شکل ۴۲). شاخص فوق برای جنس ماده در

فصل پاییز، حداقل (صفر) و در فصول بهار و تابستان حداکثر (۳۵/۳) و برای جنس نر در فصل زمستان حداقل (۱۹/۳) و در فصل پاییز حداکثر مقدار خود (۴۰) را داشت (اشکال ۴۳ و ۴۴).

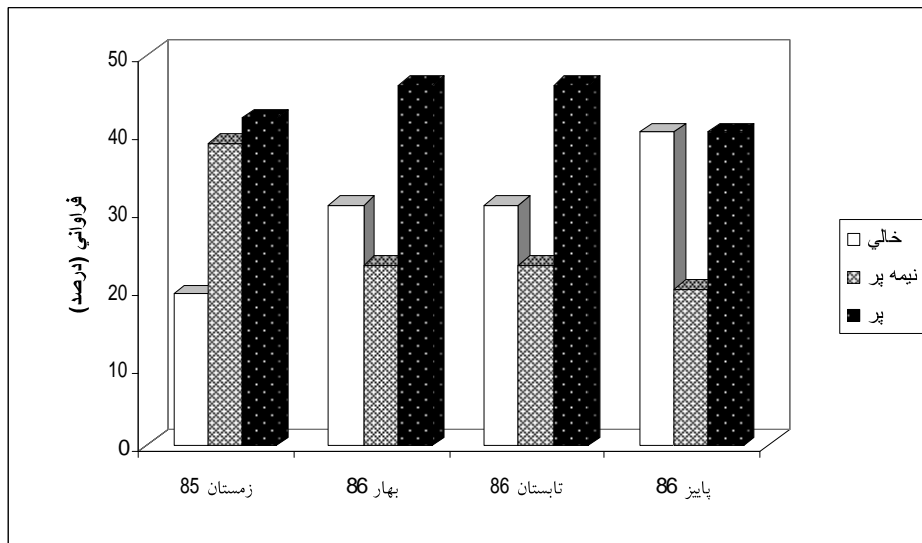
درجه پر بودن معده (Fullness Index) برای ماهی گیدر ۳۸/۳ محاسبه شد که این شاخص در فصل بهار حداکثر (۴۶/۷) و در فصل پاییز حداقل میزان خود (۲۵) را داشت. شاخص فوق برای جنس ماده در فصل زمستان به میزان ۱۹، حداقل و در فصل بهار به میزان ۴۷ حداکثر و در جنس نر در فصل پاییز به میزان ۴۰، حداقل و در فصول بهار و تابستان به میزان ۴۶/۱ حداکثر مقدار خود را داشت.

شکل ۴۲: وضعیت معده در ترکیب دو جنس نر و ماده ماهی گیدر در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

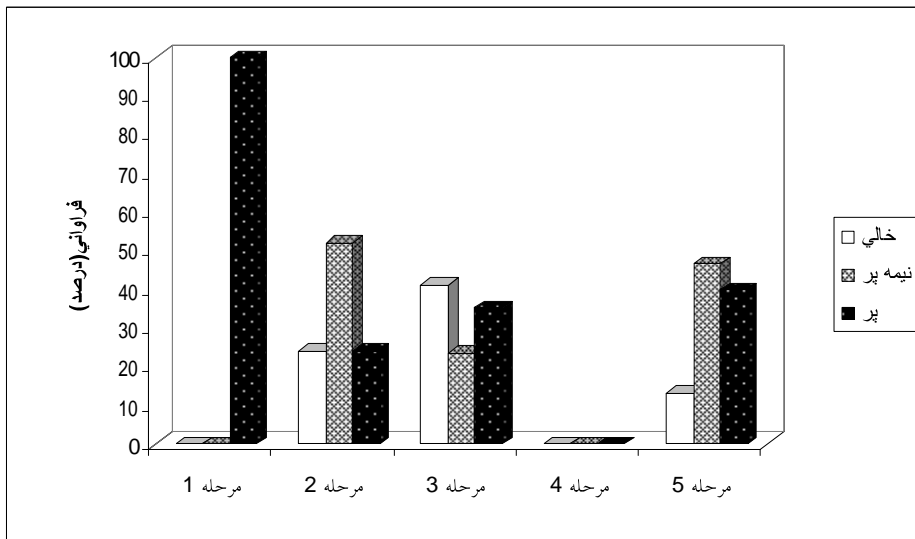
شکل ۴۳: وضعیت معده در جنس ماده ماهی گیدر در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

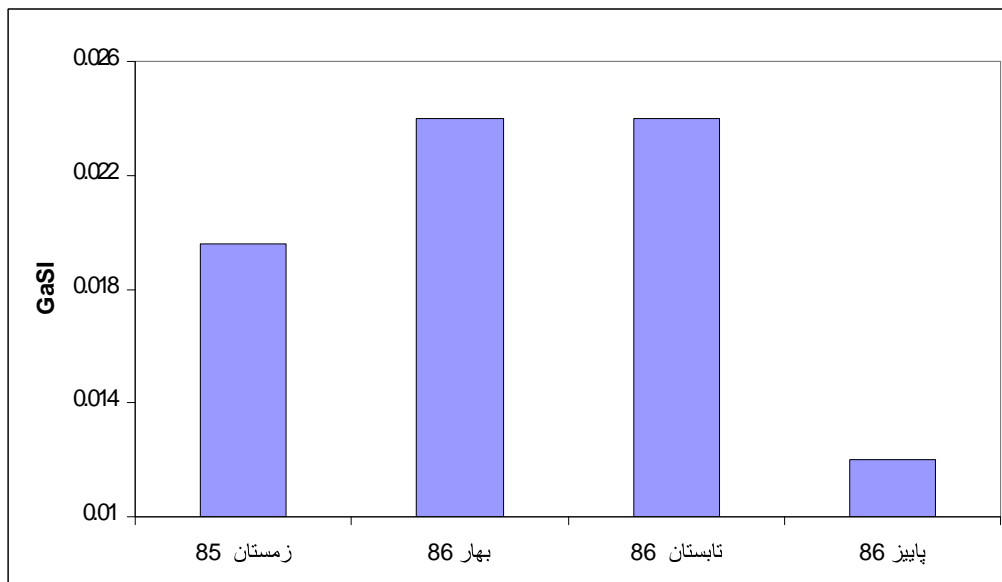
شکل ۴۴: وضعیت معده در جنس نر ماهی گیدر در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

در جنس ماده بیشترین و کمترین درصد معده های پر بترتیب در مرحله ۴ و ۱ و بیشترین و کمترین درصد معده

های خالی بترتیب در مرحله ۳ و ۴ مشاهده شدند (شکل ۴۵).

شکل ۴۵: وضعیت معده در جنس ماده ماهی گیدر بر اساس مراحل مختلف جنسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

شکل ۴۷ تغییرات شاخص GaSI در جنس نر ماهی گیدر در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

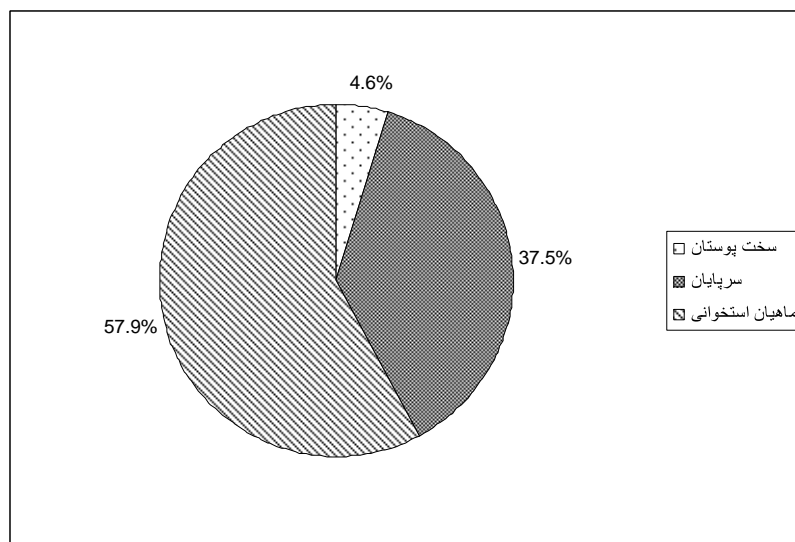
محاسبه شاخص معدی (GaSI) برای این ماهی نشان داد که این شاخص در جنس ماده در فصل بهار بیشترین میزان (۲/۱۷) و در فصل پاییز کمترین مقدار (۱/۲) و در جنس نر در فصول بهار و تابستان بیشترین میزان (۲/۴) و در فصل پاییز کمترین مقدار خود (۱/۲) را دارد (اشکال ۴۶ و ۴۷).

اقدام غذایی مصرف شده توسط ماهی گیدر شامل سه گروه ماهیان استخوانی، سرپایان و سخت پوستان می باشد که از این میان ماهیان استخوانی بیشترین تغذیه را از نظر تعداد (۵۷/۸ درصد) و از نظر درصد تکرار در معده های محتوی غذا (۷۸/۷ درصد) داشتند و پس از آنها سرپایان با ۳۷/۵ و ۴۳/۸ درصد و سخت پوستان با ۴/۶ و ۱۱/۲ درصد قرار داشتند (شکل ۴۸).

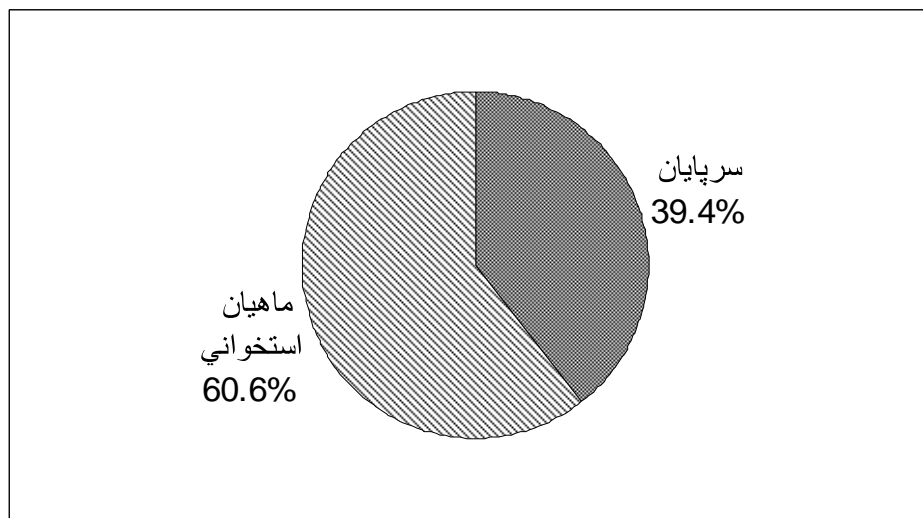
همچنین با استفاده از روش شمارش تعداد انواع شکار در معده این ماهی، میزان ماهیان استخوانی در معده گیدر در فصول زمستان، بهار، تابستان و پاییز به ترتیب ۱، ۷۰، ۷۹/۸۰ و ۱۰۰ درصد و میزان سرپایان در فصول فوق به ترتیب ۵، ۱۰/۸۵، ۴۶ و صفر درصد و میزان سخت پوستان در فصول فوق به ترتیب ۲/۳، صفر، ۴۵ و صفر درصد می باشد، یعنی این ماهی بیشترین تغذیه را از ماهیان استخوانی، سرپایان و سخت پوستان به ترتیب در فصول پاییز، بهار و تابستان دارا می باشد (اشکال ۴۹ تا ۵۲).

میانگین شاخص فراوانی شکار (FP) یا ترجیح غذایی در ماهی گیدر برای ماهیان استخوانی ۷۸/۷ بدست آمد که نشاندهنده اینستکه ماهیان استخوانی غذای اصلی گیدر را تشکیل می دهند ولی این شاخص برای سرپایان ۴۳/۸ و برای سخت پوستان ۱۱/۲ محاسبه شد که بیانگر فرعی بودن آنها از نظر غذایی برای گیدر می باشد..

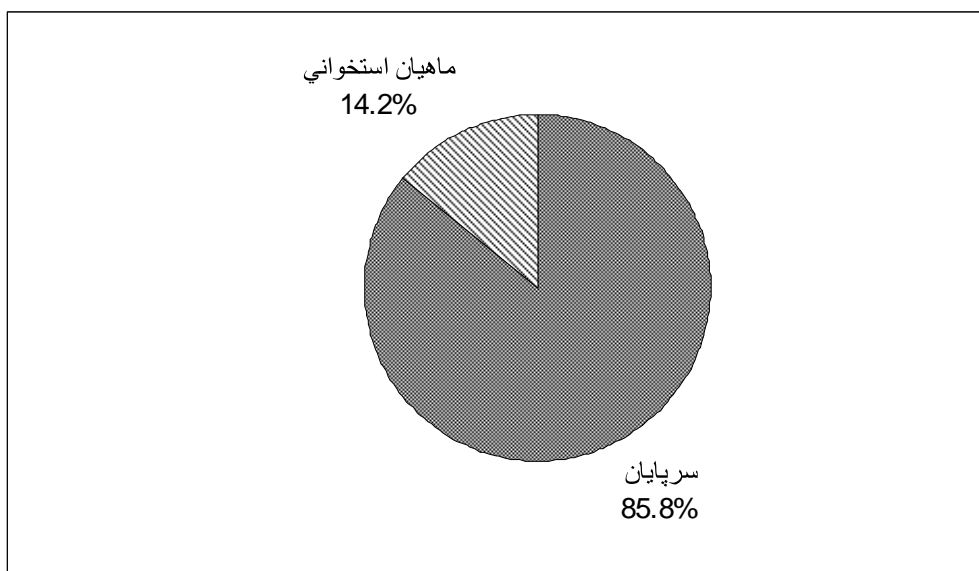
در مجموع از بین ماهیان استخوانی، ۳ عدد در حد گونه، ۲ عدد در حد جنس و ۳ عدد در حد خانواده و از بین سرپایان، ۱ عدد در حد گونه و ۳ عدد در حد جنس و از بین سخت پوستان، ۱ عدد در حد گونه شناسایی شدند (جدول ۱۰).

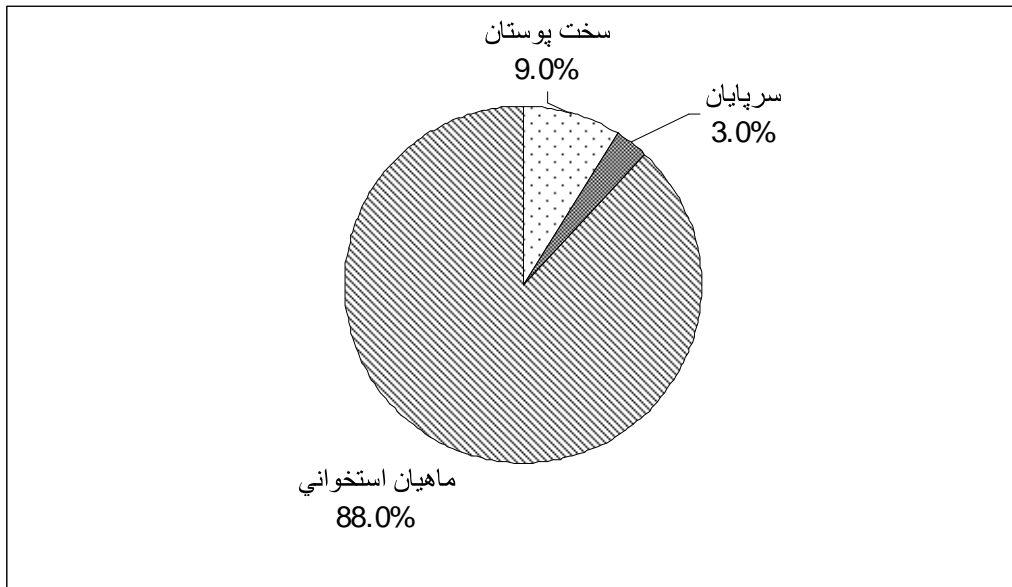
شکل ۴۸: نمودار فراوانی انواع گروههای غذایی یافت شده در معده ماهی گیدر در طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

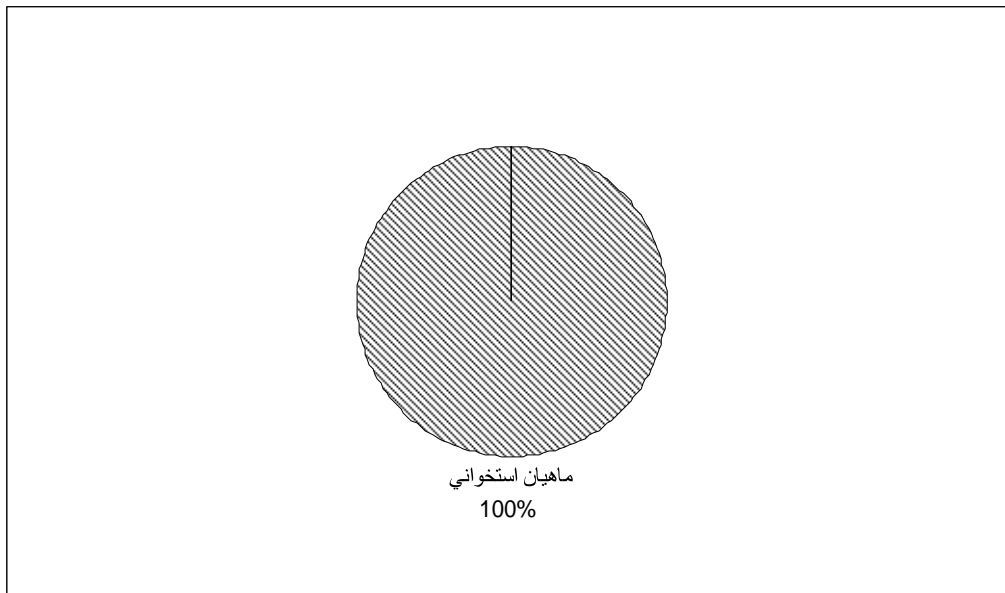
شکل ۴۹: نمودار فراوانی انواع گروههای غذایی یافت شده در معده ماهی گیدر در فصل زمستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۵۰: نمودار فراوانی انواع گروههای غذایی یافت شده در معده ماهی گیدر در فصل بهار در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

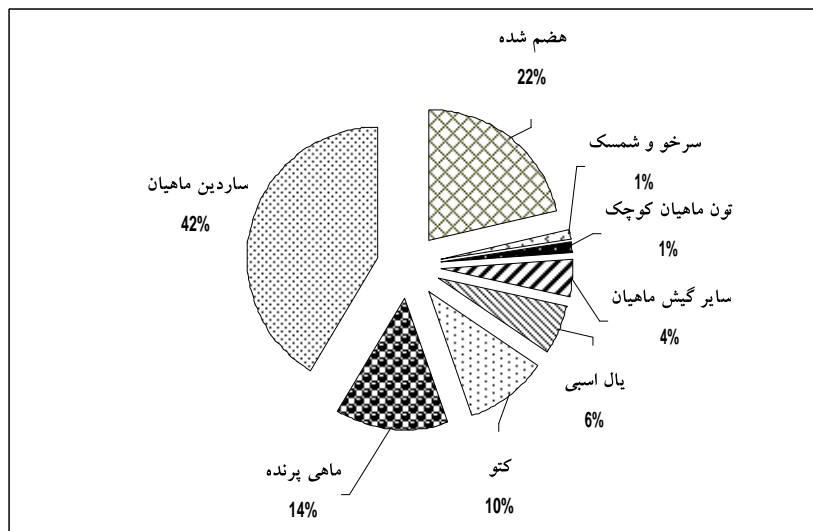
شکل ۵۱: نمودار فراوانی انواع گروههای غذایی یافت شده در معده ماهی گیدر فصل تابستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

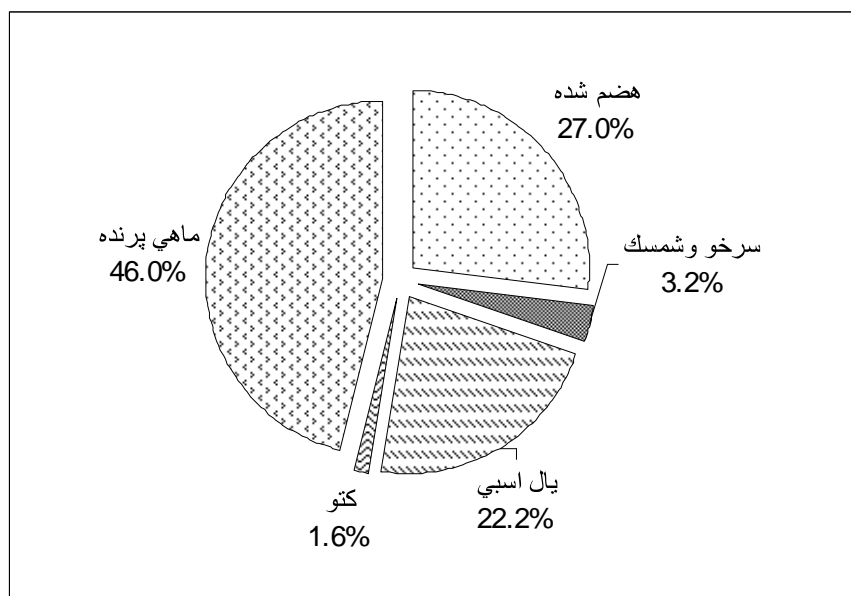
شکل ۵۲: نمودار فراوانی انواع گروههای غذایی یافت شده در معده ماهی گیدر در فصل پائیز در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

از بین ماهیان استخوانی شکار شده توسط این ماهی، ساردین ماهیان (Clupeidae) با ۴۱/۲ درصد و ماهی پرنده (Exocoetidae) با ۱۳/۹ درصد بیشترین فراوانی و پس از آنها ماهی کتو (*Megalopsis cordyla*) با ۱۰/۴ درصد، ماهی یال اسبی (*Trichorus leptorus*) با ۶/۳ درصد، سایر گیش ماهیان (Carangidae) با ۴/۵ درصد، تون

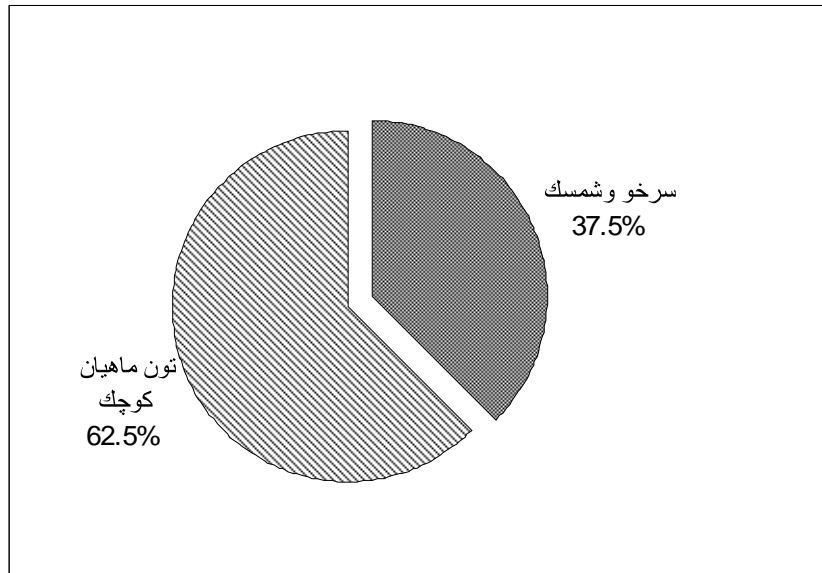
ماهیان کوچک (Scombridae) با ۱/۳ درصد، سرخو (*Lutjanus sp.*) با ۰/۴ درصد، شمسک (*Ilisha melastoma*) با ۰/۴ درصد و ماهیان استخوانی هضم شده غیر قابل شناسایی با ۲۱/۵ درصد قرار داشتند (شکل ۵۳). بیشترین تغذیه ماهی گیدر از ساردین ماهیان در فصل تابستان (۰/۷۸/۶٪) بود در حالیکه در بقیه فصول هیچگونه تغذیه ای از ساردین ماهیان صورت نگرفته بود. همچنین بیشترین تغذیه از ماهیان پرنده در فصل زمستان (۰/۴۶٪) و کمترین آن در فصول پاییز و بهار (۰٪) انجام شده بود (اشکال ۵۴ تا ۵۷).

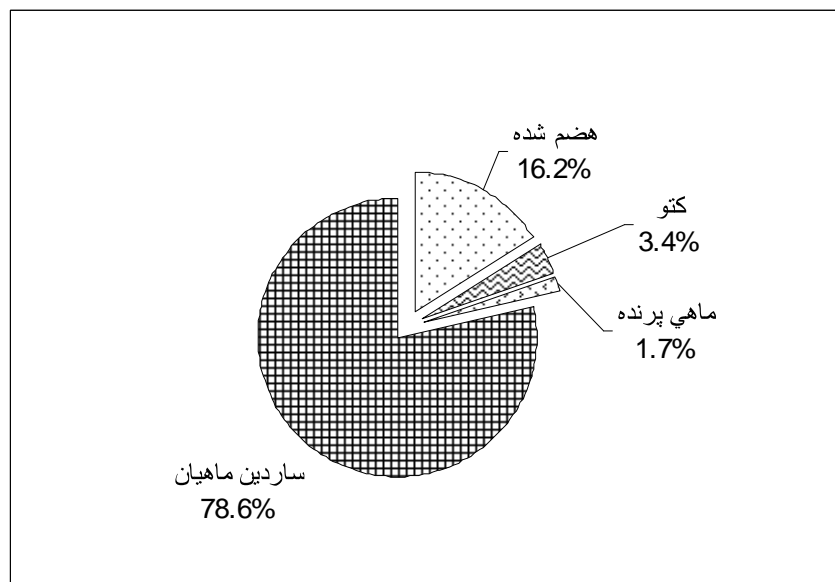
شکل ۵۳: درصد انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی گیدر در طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

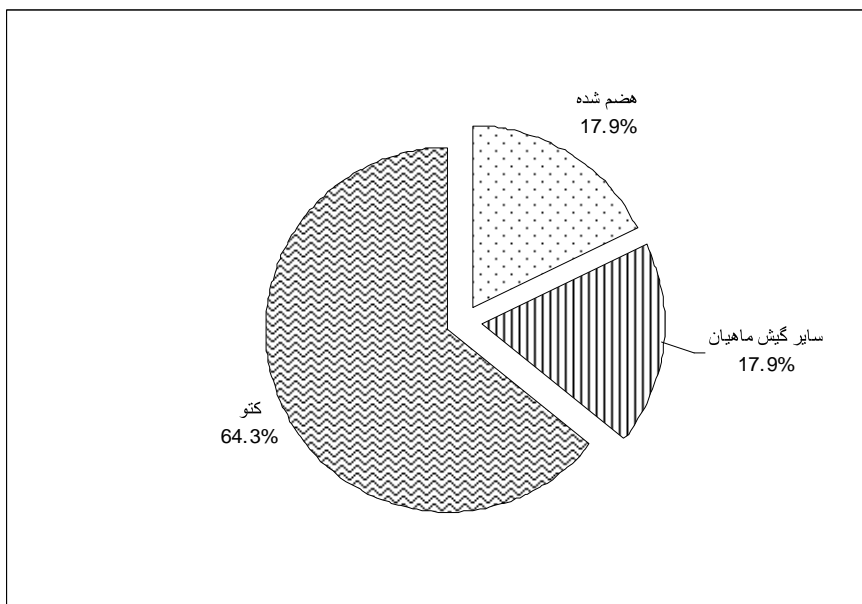
شکل ۵۴: درصد انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی گیدر در فصل زمستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۵۵: درصد انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی گیدر در فصل بهار در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۵۶: درصد انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی گیدر در فصل تابستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۵۷: درصد انواع ماهیان استخوانی یافت شده در معده ماهی گیدر در فصل پائیز در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

همچنین از بین سر پایان مورد تغذیه این ماهی، اسکویید (*Loligo sp.*)

با ۸۴/۶ درصد بیشترین فراوانی را داشت و پس از آن ماهی مرکب (*Sepia sp.*) با ۹/۶ درصد، سرپای *Argonauta*

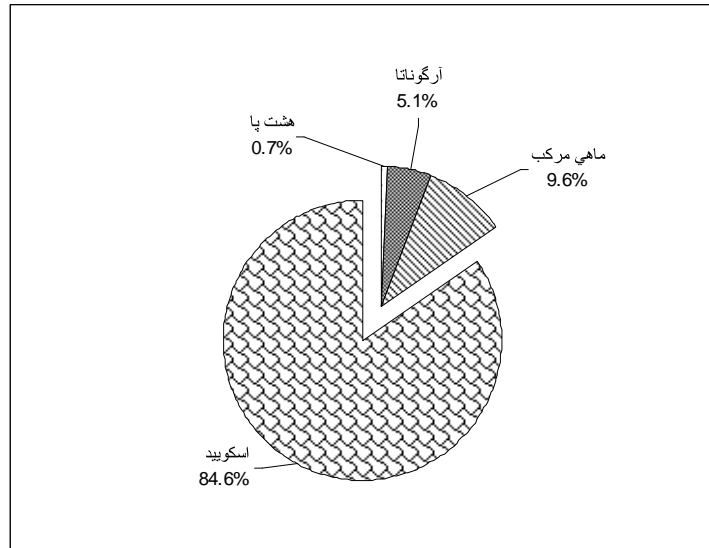
با ۵/۱ درصد و هشت پا (*Octopus sp.*) با ۰/۷ درصد از اهمیت کمتری برخوردار بودند (شکل ۵۸).

بیشترین و کمترین درصد تغذیه ماهی گیدر از اسکویید بترتیب در فصول تابستان (۱۰۰٪) و پاییز (۰٪) صورت

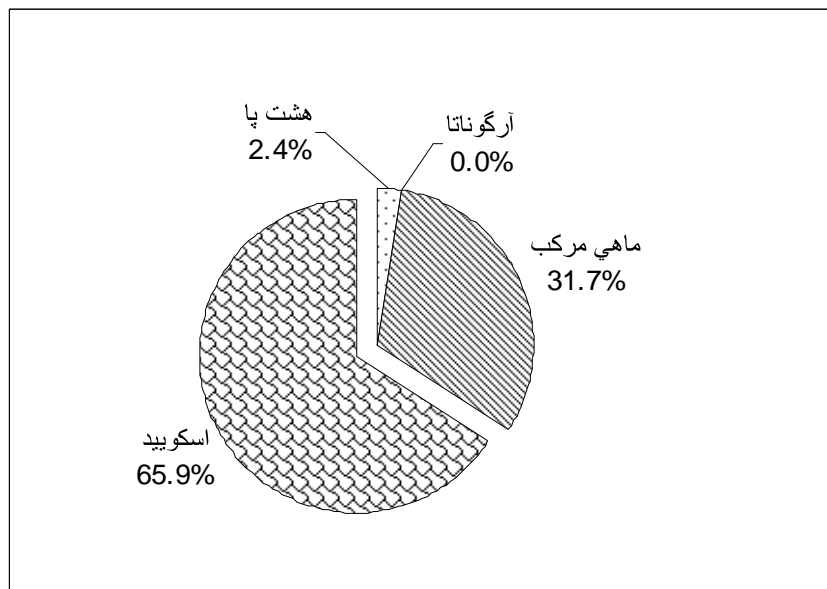
پذیرفته بود (اشکال ۵۹ تا ۶۲).

از بین سخت پوستان شکار شده نیز خرچنگ آبی (*Portunus pelagicus*) تنها گونه یافت شده در معده های مورد

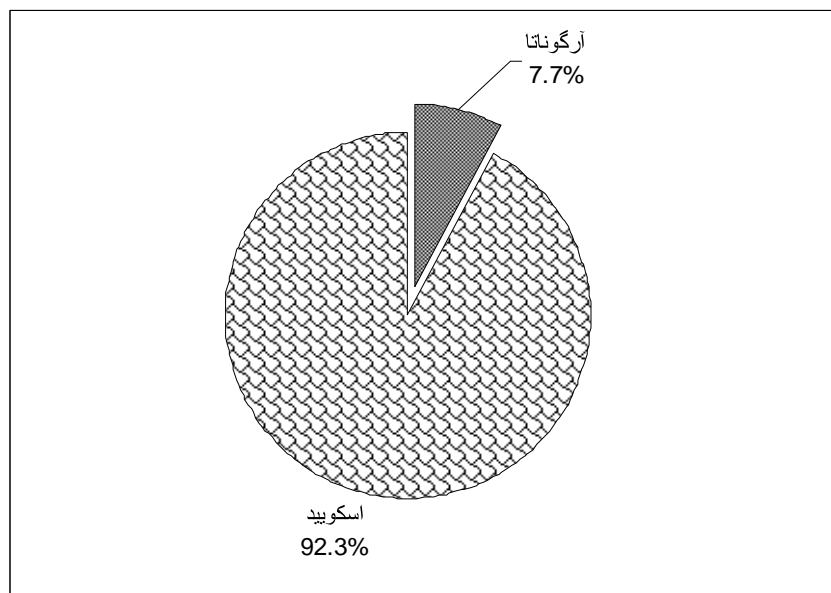
بررسی بود (جدول ۱۰).

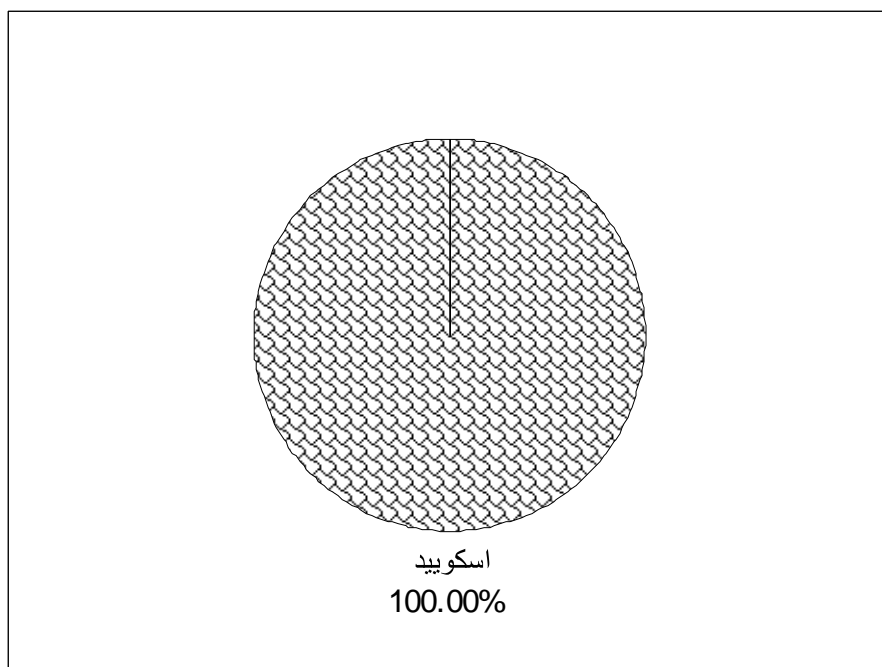
شکل ۵۸ : درصد انواع سربایان یافت شده در معده ماهی گیدر طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۵۹ : درصد انواع سربایان یافت شده در معده ماهی گیدر در فصل زمستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۶۰: درصد انواع سرپایان یافت شده در معده ماهی گیدر در فصل بهار در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۶۱: درصد انواع سرپایان یافت شده در معده ماهی گیدر در فصل تابستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

بررسی تغذیه ماهی گیدر از گروههای غذایی مختلف برحسب کلاسهای طولی نشان داد که بیشترین (۱۰۰٪) و کمترین (۰٪) تغذیه این ماهی از ماهیان استخوانی بترتیب در کلاسهای طولی ۵۰-۴۱ و ۱۳۰-۱۲۱ میباشد، در

صورتیکه بیشترین (۱۸/۲٪) و کمترین (۰/۴٪) درصد تغذیه از سخت پوستان بترتیب در کلاسهای طولی ۱۱۰-۱۰۱ و ۹۰-۸۱ و بیشترین (۸۵/۵٪) و کمترین (۳۳/۲٪) درصد تغذیه از نرمندان بترتیب در کلاسهای طولی ۸۰-۷۱ و ۹۰-۸۱ صورت پذیرفته بود. همچنین ماهیان گیدر بالاتر از ۱۱۰ سانتیمتر، تغذیه از سخت پوستان و ماهیان گیدر بالاتر از ۹۰ سانتیمتر تغذیه از نرمندان را متوقف ساخته بودند (جدول ۸). بیشترین (۱۰۰٪) و کمترین (۰٪) درصد معده های خالی بترتیب در کلاسهای طولی ۱۳۰-۱۲۱ و ۶۰-۵۱ و بیشترین (۸۳/۳٪) درصد معده های پر در کلاس طولی ۶۰-۵۱ و کمترین آن (۰٪) در کلاسهای طولی ۵۰-۴۱ و ۱۳۰-۱۲۱ مشاهده گردید (جدول ۹).

جدول ۶: درصد تغذیه ماهی گیدر (به تفکیک جنس) از انواع گروههای غذایی بر حسب کلاسهای طولی در طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

کلاس طولی (سانتیمتر)	نر			ماده		
	ماهیان استخوانی	سخت پوستان	نرمندان	ماهیان استخوانی	سخت پوستان	نرمندان
۴۱-۵۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰	۰
۵۱-۶۰	۴۱	۰	۵۹	۰	۰	۱۰۰
۶۱-۷۰	۴۲	۰	۵۸	۹	۰	۲۵
۷۱-۸۰	۳۳	۲۱	۴۶	۳۴	۰	۶۶
۸۱-۹۰	۶۵	۱/۷	۳۳/۳	۵۹	۸	۳۳
۹۱-۱۰۰	۹۳	۷	۰	۸۲	۸	۰
۱۰۱-۱۱۰	۱۰۰	۰	۰	۵۰	۵۰	۰
۱۱۱-۱۲۰	۱۰۰	۰	۰	۹۲	۰	۸
۱۲۱-۱۳۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰

جدول ۷: درصد وضعیت معده در ماهی گیدر (به تفکیک جنس) بر حسب کلاسهای طولی طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

کلاس طولی (سانتیمتر)	نر			ماده		
	خالی	نیمه پر	پر	خالی	نیمه پر	پر
۴۱-۵۰	۵۰	۵۰	۰	۰	۰	۰
۵۱-۶۰	۰	۲۰	۸۰	۰	۰	۱۰۰
۶۱-۷۰	۶/۲۵	۴۳/۷۵	۵۰	۳۰	۴۰	۳۰
۷۱-۸۰	۴۵/۴	۱۸/۲	۳۶/۴	۳۸/۴	۲۳/۱	۳۸/۵
۸۱-۹۰	۱۵/۴	۳۰/۸	۵۳/۸	۲۱/۴	۳۵/۷	۴۲/۹
۹۱-۱۰۰	۲۸/۶	۰	۷۱/۴	۲۲/۲	۳۳/۳	۴۴/۵
۱۰۱-۱۱۰	۵۰	۱۶/۷	۳۳/۳	۵۰	۳۳/۳	۱۶/۷
۱۱۱-۱۲۰	۵۰	۵۰	۰	۰	۸۰	۲۰
۱۲۱-۱۳۰	۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰

جدول ۸: درصد تغذیه سه گونه تون ماهی مورد بررسی از انواع گروههای غذایی برحسب کلاسهای طولی در طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

کلاس طولی (سانتیمتر)	هوور			زرده			گیدر		
	ماهیان استخوانی	سخت پوستان	نرمتان	ماهیان استخوانی	سخت پوستان	نرمتان	ماهیان استخوانی	سخت پوستان	نرمتان
۴۱-۵۰	****	****	****	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰
۵۱-۶۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰	۳۱/۲۵	۰	۶۸/۷۵
۶۱-۷۰	۱۰۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۰	۵۰	۰	۵۰
۷۱-۸۰	۹۴/۸	۲	۳/۲	****	****	****	۳۳/۸	۷/۷	۸۵/۵
۸۱-۹۰	۱۰۰	۰	۰	****	****	****	۶۲/۸	۴	۳۳/۲
۹۱-۱۰۰	۱۰۰	۰	۰	****	****	****	۹۰	۱۰	۰
۱۰۱-۱۱۰	۰	۰	۰	****	****	****	۸۱/۸	۱۸/۲	۰
۱۱۱-۱۲۰	****	****	****	****	****	****	۹۲/۹	۰	۰
۱۲۱-۱۳۰	****	****	****	****	****	****	۰	۰	۰

****: عدم وجود ماهی در کلاس طولی

جدول ۹: درصد وضعیت معده در سه گونه تون ماهی مورد بررسی برحسب کلاسهای طولی طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

کلاس طولی (سانتیمتر)	هوور			زرده			گیدر		
	خالی	نیمه پر	پر	خالی	نیمه پر	پر	خالی	نیمه پر	پر
۴۱-۵۰	****	****	****	۴۷/۴	۱۵/۸	۳۶/۸	۵۰	۵۰	۰
۵۱-۶۰	۰	۱۰۰	۰	۶۸/۴	۲۱	۱۰/۶	۰	۱۶/۷	۸۳/۳
۶۱-۷۰	۲۸/۶	۱۹	۵۲/۴	۷۷/۸	۲۲/۲	۰	۱۵/۴	۴۲/۳	۴۲/۳
۷۱-۸۰	۴۶/۹	۳۷/۵	۱۵/۶	****	****	****	۴۱/۶	۲۰/۹	۳۷/۵
۸۱-۹۰	۵۳/۸	۳۰/۸	۱۵/۴	****	****	****	۱۸/۵	۳۳/۳	۴۸/۲
۹۱-۱۰۰	۸۵/۷	۰	۱۴/۳	****	****	****	۲۵	۱۸/۷۵	۶۵/۲۵
۱۰۱-۱۱۰	۱۰۰	۰	۰	****	****	****	۵۰	۲۵	۲۵
۱۱۱-۱۲۰	****	****	****	****	****	****	۱۴/۳	۷۱/۴	۱۴/۳
۱۲۱-۱۳۰	****	****	****	****	****	****	۱۰۰	۰	۰

****: عدم وجود ماهی در کلاس طولی

جدول ۱۰: اقلام غذایی شناسایی شده در محتویات معده تون ماهیان غالب در غرب دریای عمان (منطقه جاسک) ۱۳۸۵-۱۳۸۶

	ماهیان استخوانی		نرمتان		سخت پوستان	
	Family	species	Family	species	Family	species
<i>T. tonggol</i>	Clupeidae Engraulidae Exocoetidae Carangidae	<i>Sardinella sp.</i> <i>Encrasicholina punctifer</i> <i>Megalaspis cordyla</i>	Sepiidae	<i>Sepia sp.</i>	portunidae	<i>Portonus pelagicus</i>
<i>E. affinis</i>	Clupeidae Engraulidae Scombridae	<i>Sardinella sp.</i> <i>Encrasicholina punctifer</i> <i>Rastrelliger kanagaruta</i>	-	-	-	-
<i>T. albacares</i>	Clupeidae Carangidae Pristigasteridae Trichioridae Exocotidae Lutjanidae	<i>Sardinella sp.</i> <i>Megalaspis cordyla</i> <i>Ilisha melastoma</i> <i>Trichiurus lepturus</i> <i>Lutjanus sp.</i>	Lolignidae Sepiidae Argonautidae Octopodidae	<i>Loligo sp.</i> <i>Sepia sp.</i> <i>Argonauta hians</i> <i>Octopus sp.</i>	Portunidae	<i>Portonus pelagicus</i>

۲-۳- ساردین ماهیان

در این تحقیق، معده ۳۲۰ ساردین سندی مورد بررسی قرار گرفت که از این تعداد، ۹۷ عدد (۳۰/۳٪) خالی، ۱۲۹ عدد (۴۰/۳٪) نیمه پر و ۹۴ عدد (۲۹/۴٪) پر بودند (جدول ۱۷). شاخص خالی بودن معده برای ساردین سندی ۳۰/۳ محاسبه شد که طبق تعریف (Euzen 1987) بیانگر اینست که این ماهی نسبتاً پر خور می باشد. حداقل این شاخص در خرداد ماه (۰٪) و حداکثر آن در بهمن ماه (۶۶/۷٪) بدست آمد. بیشترین درصد معده های خالی در جنس ماده در مرحله ۲ (۵۵/۶٪) و کمترین آن در مرحله ۴ جنسی (۱۳/۸٪) مشاهده شد (شکل ۶۵).

جدول ۱۷: وضعیت معده در ماهی ساردین سندی در طول دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (منطقه جاسک) ۱۳۸۵-۱۳۸۶

وضعیت معده (درصد فراوانی)			تعداد ماهی مورد بررسی	ماه نمونه برداری
خالی	نیمه پر	پر		
۵	۱۲	۱۳	۳۰	دی ۸۵
۲۰	۷	۳	۳۰	بهمن ۸۵
۴	۱۸	۱۸	۴۰	اسفند ۸۵
۱۵	۸	۷	۳۰	فروردین ۸۶
۱۷	۱۳	۰	۳۰	اردیبهشت ۸۶
۰	۱۰	۲۰	۳۰	خرداد ۸۶
۱۲	۱۶	۲	۳۰	شهریور ۸۶
۳	۱۷	۱۰	۳۰	مهر ۸۵
۲۰	۱۸	۲	۴۰	آبان ۸۵
۱	۱۰	۱۹	۳۰	آذر ۸۵
۹۷	۱۲۹	۹۴	۳۲۰	مجموع

شاخص پری معده برای این ماهی در طی دوره بررسی ۲۹/۴ محاسبه شد که بیشترین معده های پر در خرداد ماه (۶۶/۷٪) و کمترین آن در اردیبهشت ماه (۰٪) بدست آمد. بیشترین درصد معده های پر در جنس ماده در مرحله ۴ (۴۴/۸٪) و کمترین آن در مرحله ۱ جنسی (۸٪) مشاهده شد (شکل ۶۵).

بررسی شاخص معدی (GaSI) در ساردین سندی مشخص نمود که این شاخص در جنس ماده در ماه اسفند حداکثر (۴/۱۲۹) و در ماه فروردین حداقل (۲/۸۰۵) و در جنس نر در ماه دی حداکثر (۴/۲۹۱) و در ماه فروردین حداقل میزان خود (۲/۶۲۸) را دارا می باشد (اشکال ۷۱ و ۷۲).

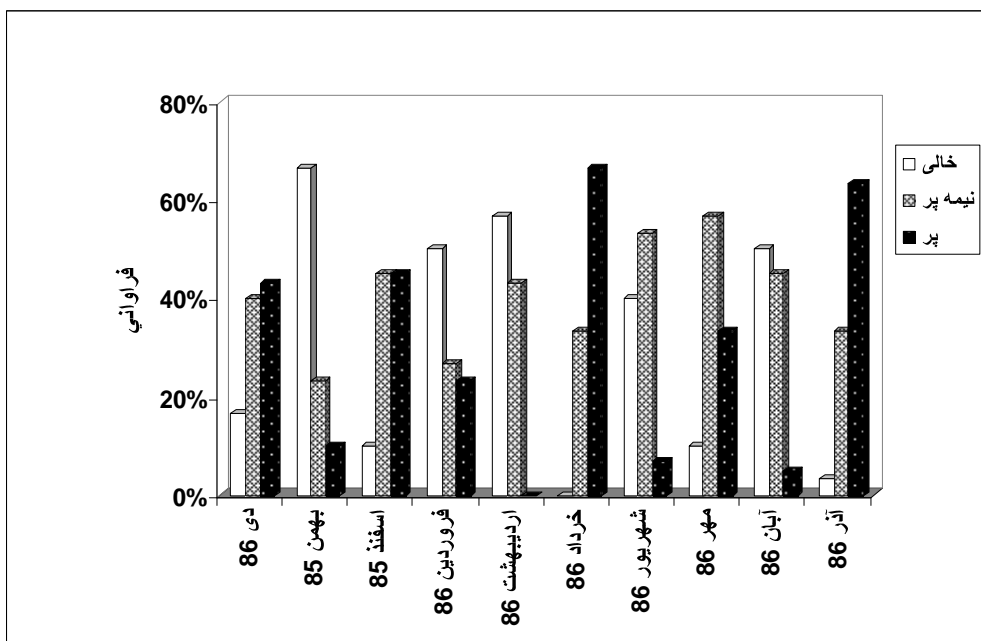
اقلام غذایی یافت شده در معده های مورد بررسی شامل دو گروه پلانکتونهای جانوری (zooplankton) و پلانکتونهای گیاهی (phytoplankton) بودند که پلانکتونهای جانوری درصد عمده غذا را تشکیل می دهند. سخت پوستان (کوپه پودا، ناپلیوس، قطعات هضم نشده سخت پوستان) با ۷۵ درصد بیشترین فراوانی را داشته و پس از آن نرمتنان (دوکفه ایها و شکم پایان) با ۱۵ درصد و پلانکتونهای گیاهی (خانواده باسیلاریوفیسه و دینوفیسه) بترتیب با ۸ و ۲ درصد رتبه های بعدی را شامل می شدند (جدول ۱۸). کوپه پودا با ۵۸٪، دوکفه ایها با ۱۴٪ و ناپلیوس با ۷٪ بیشترین سهم را در محتویات معده های مورد بررسی ساردین سندی داشتند (شکل ۶۶).

میانگین شاخص فراوانی وقوع شکار در این ماهی، برای سخت پوستان (کوپه پودا) ۵۸ بود که نشاندهنده اینستکه کوپه پودا غذای اصلی (ترجیحی) ماهی ساردین سندی را تشکیل می دهند. میزان این شاخص برای کوپه پودا در فصول مختلف، متفاوت بود و در فصل بهار، حداکثر (۸۲) و در فصل پاییز، حداقل (۴۷) بود. همین شاخص برای دو کفه ایها ۱۴ محاسبه شد که نشاندهنده اینستکه دو کفه ایها غذای دست دوم برای ساردین سندی محسوب می گردند و در فصول پاییز و زمستان حداکثر (۱۷٪) و در فصل تابستان حداقل (۰٪) بود. مقدار این شاخص برای سایر اقلام غذایی (کوسینو دیسکوس، پایروفاکوس، لارو سخت پوستان، پلئوروسیگما و...) کمتر از ۱۰ بدست آمد که نشاندهنده اینستکه این اقلام غذایی به عنوان غذای تصادفی ساردین سندی محسوب میشوند.

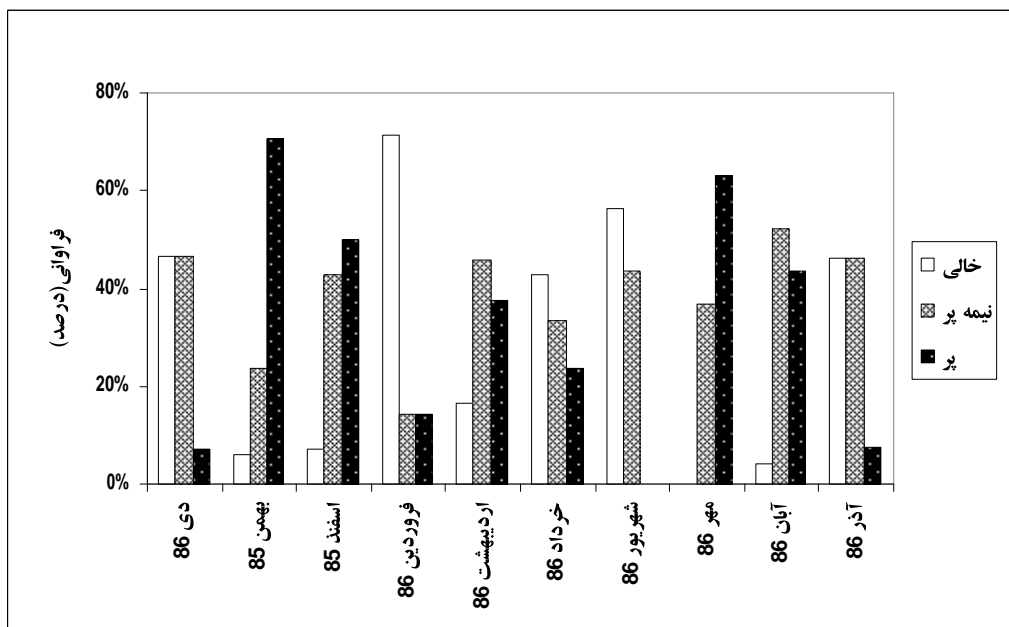
از نظر فصلی، در فصل بهار بیشترین تغذیه از کوپه پودا (۸۲٪) و کمترین تغذیه از پیریدینیوم (۱٪) بود. در فصل تابستان کمترین تنوع غذایی (تنها دو گروه) غذایی مشاهده شد که شامل کوپه پودا (۵۷٪) و کوسینو دیسکوس (۴۳٪) می شدند. در فصل پاییز، بیشترین تنوع غذایی شامل ۱۲ نوع غذا مشاهده شد که کوپه پودا با ۴۷٪ بیشترین و کتوسروس، کلادوسرا، ریزوسولنیا و تینتینیده هر کدام با ۱٪ کمترین مقدار را داشتند. در فصل زمستان، کوپه پودا با ۴۹٪ بیشترین و پایروفاکوس، پلئوروسیگما و ناویکولا هر کدام با ۱٪ کمترین مقدار را داشتند (اشکال ۶۷ تا ۷۰).

جدول ۱۸ : ارقام غذایی شناسایی شده در معده ساردین سندی طی دوره بررسی به تفکیک فصول در آبهای غرب دریای عمان (منطقه جاسک) ۱۳۸۶ - ۱۳۸۵

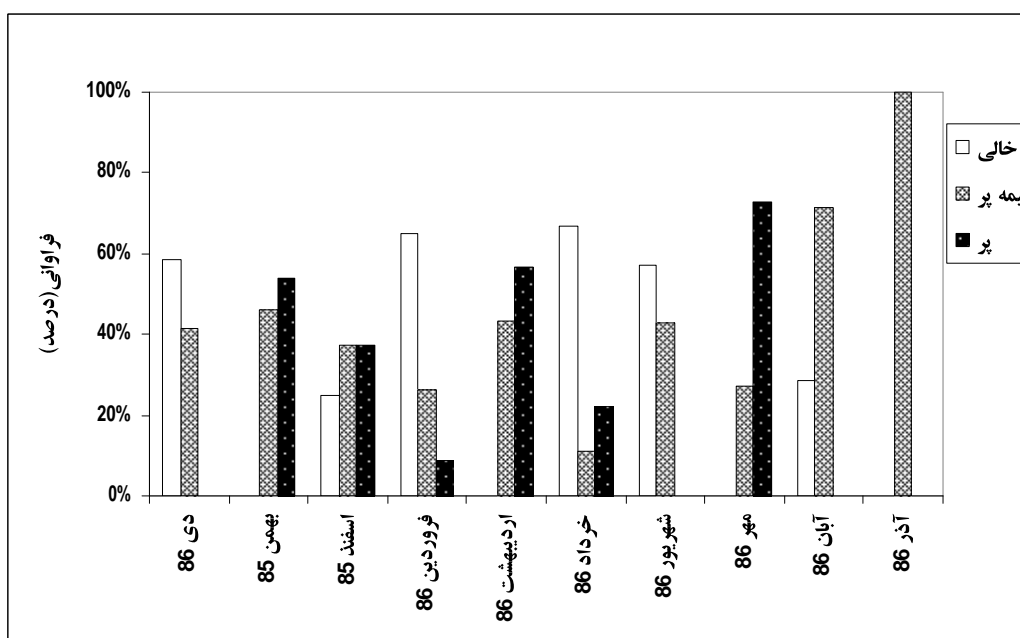
فصل	Zooplankton	Phytoplankton
زمستان	Bivalve Copepoda Nauplius Cladocera Gastropoda Crustacean pieces	<i>Navicula sp.</i> <i>Pleurosigma sp.</i> <i>Pyrophacus sp.</i>
بهار	Bivalve Copepoda Nauplius Cladocera Gastropoda Tintinidae	<i>Coscinodiscus sp.</i> <i>Navicula sp.</i> <i>Pyrophacus sp.</i> <i>Peridinium sp.</i>
تابستان	Copepoda	<i>Coscinodiscus sp.</i>
پاییز	Bivalve Copepoda Nauplius Cladocera Tintinidae Gastropoda Crustacean Larvae Crustacean pieces	<i>Coscinodiscus sp.</i> <i>Pyrophacus sp.</i> <i>Pleurosigma sp.</i> <i>Chaetoceros sp.</i> <i>Rhizosolenia sp.</i>

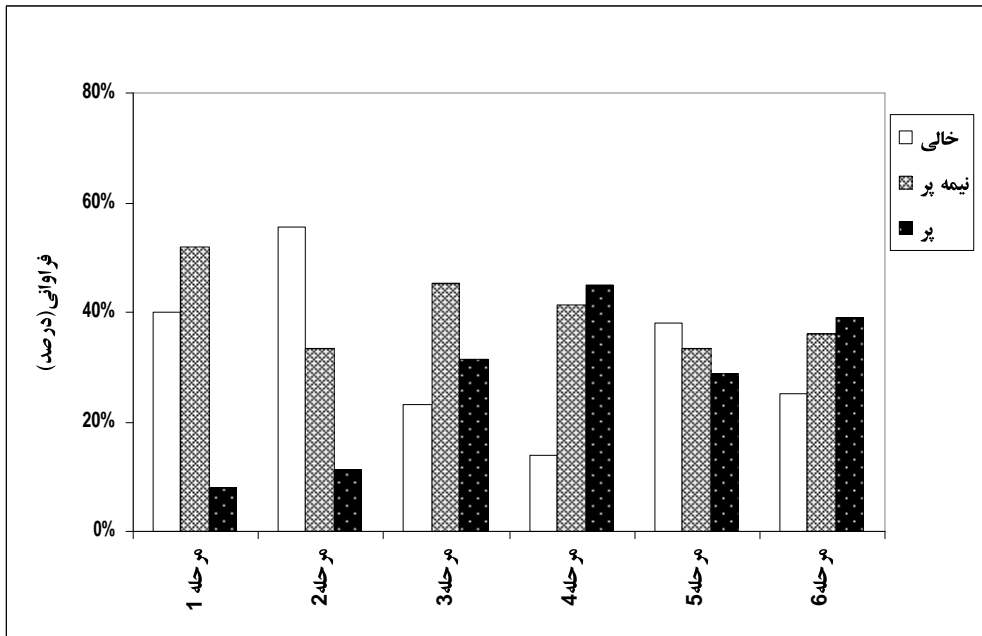
شکل ۶۲: وضعیت معده در ترکیب دو جنس ماهی ساردین سندی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

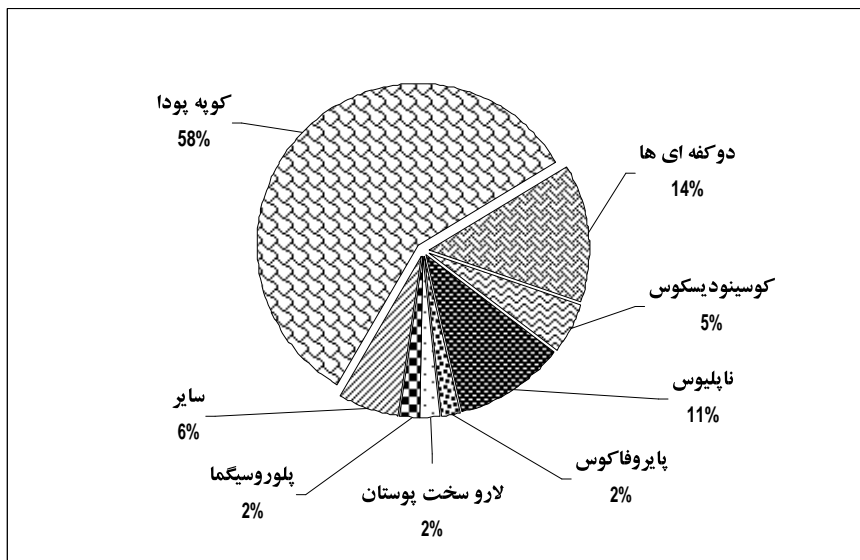
شکل ۶۳: وضعیت معده در جنس ماده ماهی ساردین سندی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

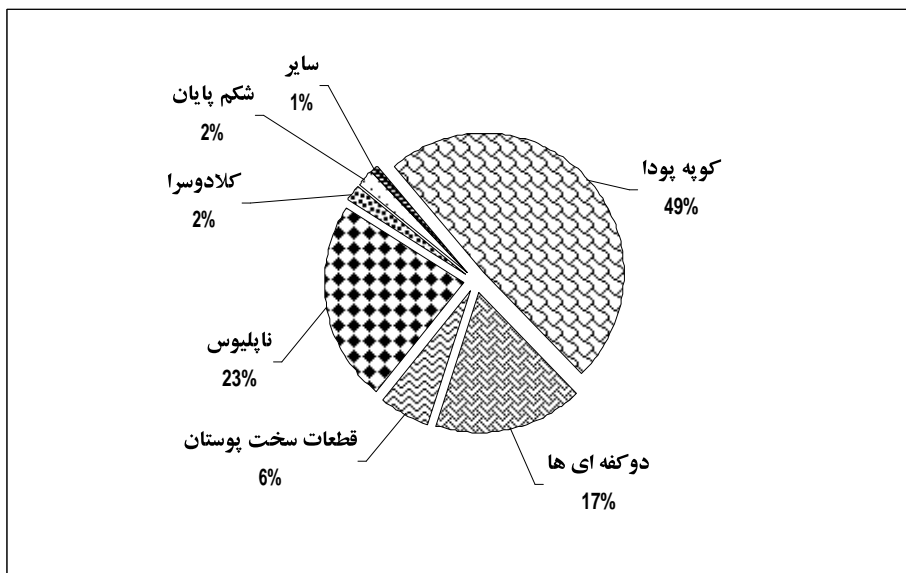
شکل ۶۴: وضعیت معده در جنس نر ماهی ساردین سندی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۶-۱۳۸۵)

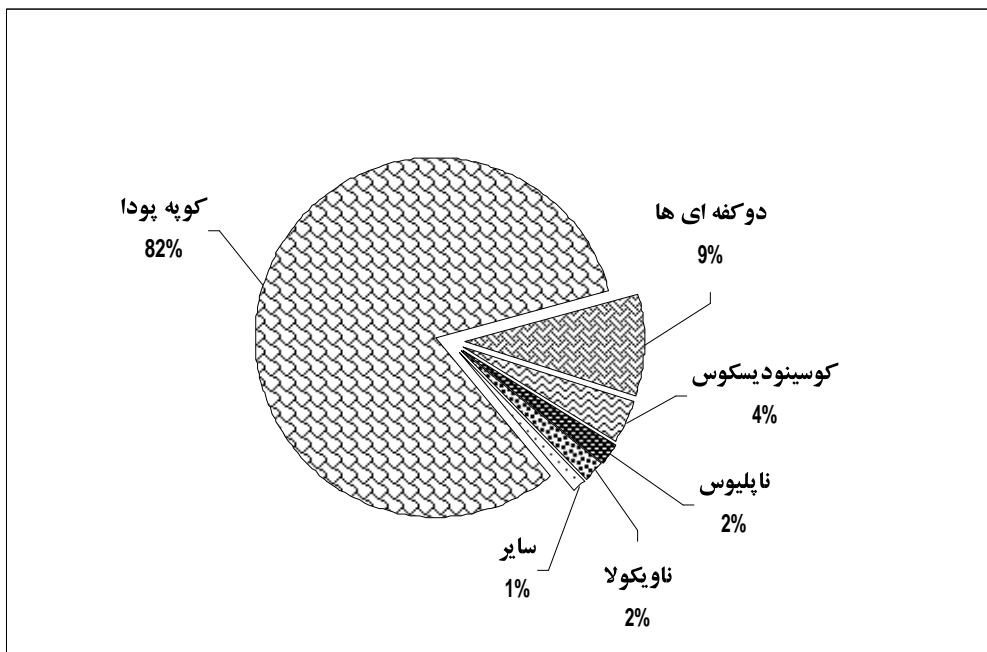
شکل ۶۵: وضعیت معده در جنس ماده ماهی ساردین سندی بر اساس مراحل جنسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

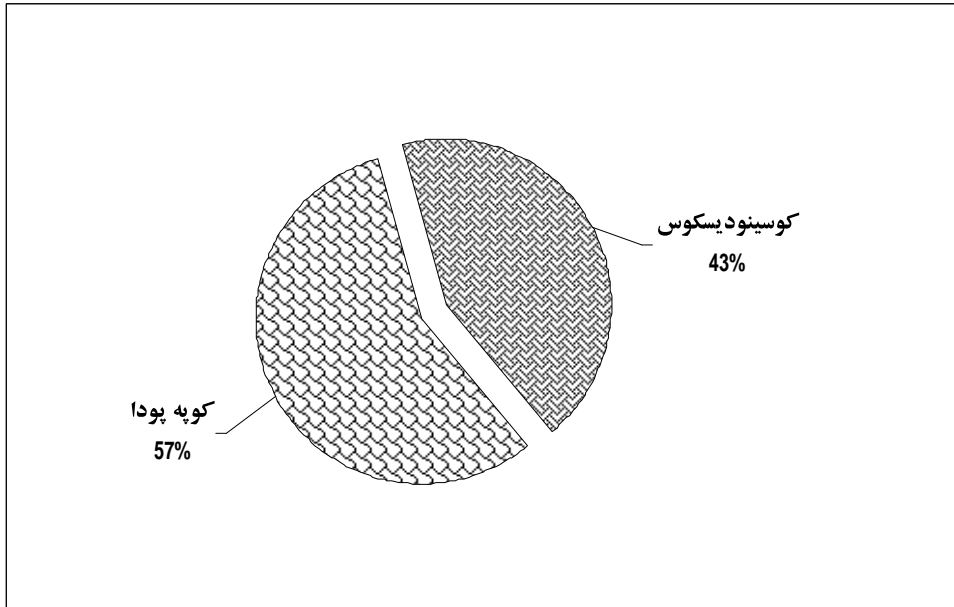
شکل ۶۶: نمودار درصد فراوانی انواع اقلام غذایی یافت شده در معده ماهی ساردین سندی در طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

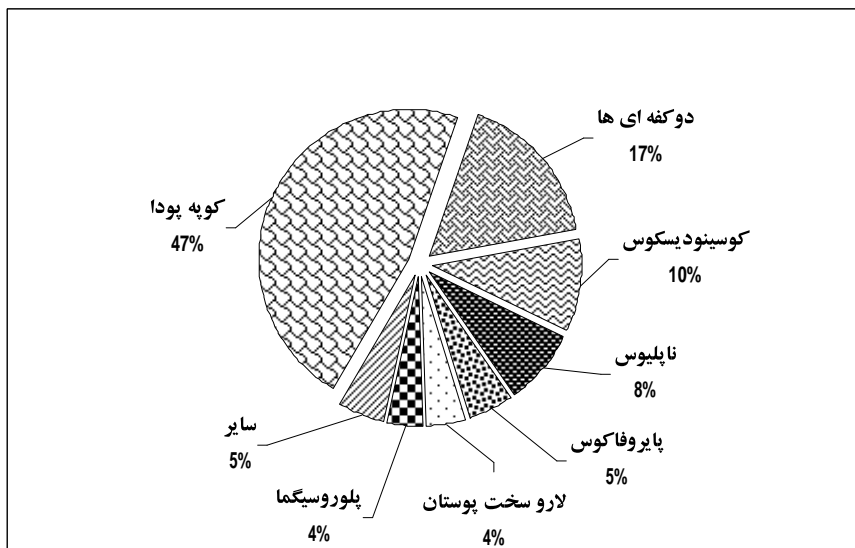
شکل ۶۷: نمودار درصد فراوانی انواع اقلام غذایی یافت شده در معده ماهی ساردین سندی در فصل زمستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

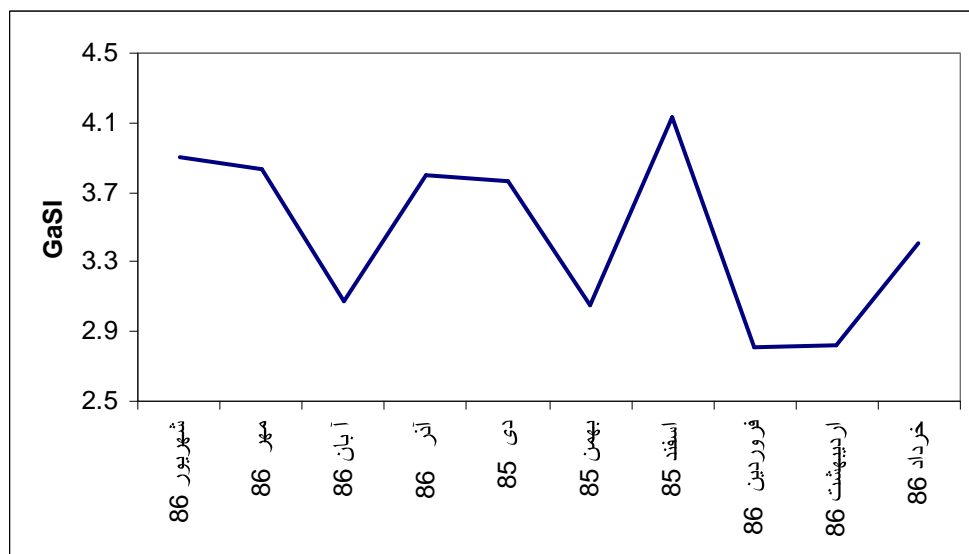
شکل ۶۸: نمودار درصد فراوانی انواع اقلام غذایی یافت شده در معده ماهی ساردین سندی در فصل بهار در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

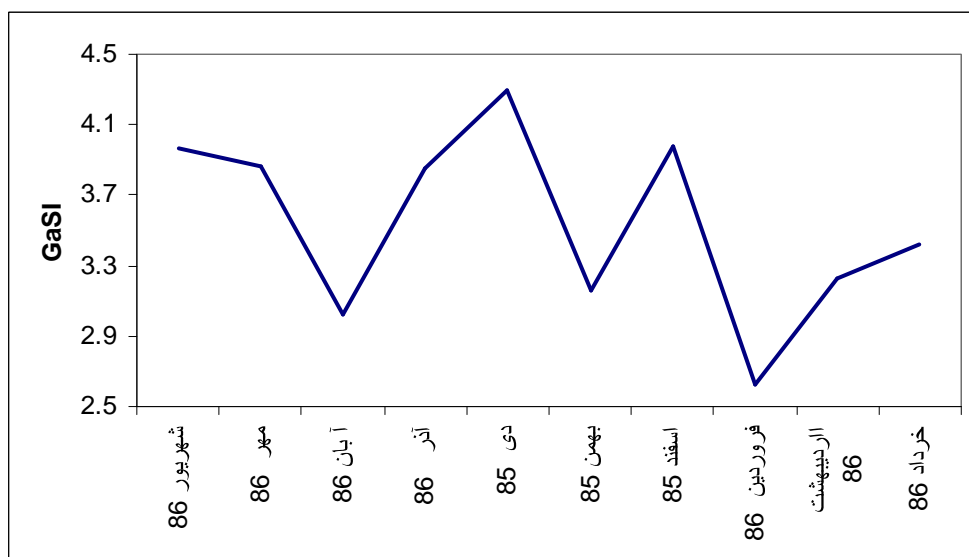
شکل ۶۹: نمودار درصد فراوانی انواع اقلام غذایی یافت شده در معده ماهی ساردین سندی در فصل تابستان در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۷۰: نمودار درصد فراوانی انواع اقلام غذایی یافت شده در معده ماهی ساردین سندی در فصل پائیز در آبهای غرب دریای عمان (۱۳۸۵-۱۳۸۶)

شکل ۷۱: تغییرات شاخص GaSI در جنس ماده ماهی ساردین سندی طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (منطقه جاسک) ۱۳۸۵-۱۳۸۶

شکل ۷۲: تغییرات شاخص GaSI در جنس نر ماهی ساردین سندی در طی دوره بررسی در آبهای غرب دریای عمان (منطقه جاسک) ۱۳۸۵-۱۳۸۶

۴- بحث

۱-۴- تون ماهیان

آگاهی از چگونگی رفتار آبزبان، همواره شرط لازم برای یک ماهیگیری موفق بوده است (کیمرام، ۱۳۷۹). موضوع غذا و تغذیه یکی از عوامل مهم تأثیر گذار بر رشد، مهاجرت و فراوانی ذخایر ماهی در زمانها و مکانهای مختلف است و از طریق شناسایی نواحی تغذیه و عادات غذایی، استراتژیهای صید و صیادی در حال دگرگون شدن و بهبود هستند (Somvanshi, 2002). تحقیقات بسیار زیادی در مورد تغذیه ماهیان در نقاط مختلف دنیا صورت پذیرفته است که نتایج متفاوت از این بررسیها، در نتیجه تفاوت در زمان و مکانی است که تون ماهیان صید شده اند. از طرفی شناسایی اقلام غذایی برای درک قابلیت دسترسی به نوع غذا برای ماهی در محیط طبیعی امری ضروری است (Alzibdah, 2007). قابلیت دسترس غیر یکنواخت به غذا، تأثیر زیادی بر پراکنش جانوران داشته و متعاقباً مهاجرت به منظور یافتن غذا رخ می دهد. تون ماهیان، جانوران پلاژیکی هستند که در سراسر دنیا بخصوص در آبهای گرمسیری پراکنش دارند و به منظور تغذیه اقدام به مهاجرتهای طولانی می کنند. در اقیانوسهای گرمسیری باز، اکوسیستمهای اپی پلاژیک عموماً بصورت اولیگو تروفیک در نظر گرفته می شوند ولی شکارچیان بزرگ مانند تون ماهیان و شبه تون ماهیان، به میزان زیاد در همه جا هستند و نرخ متابولیک بالایی دارند (Olson & Boggs, 1986). حیات این شکارچیان پلاژیک بستگی به توانایی حضور آنها در نواحی غنی از شکار دارد. (Sund et al., 1981; Bertrand et al., 2002) رژیم غذایی تون ماهیان و گونه های مشابه تون ماهیان، شامل تنوع زیادی از گونه های شکار شده می باشد (Sund et al., 1981). عموماً تون ماهیان، شکارچیان فرصت طلبی هستند (Fredrick et al., 1991) و شکار توسط این شکارچیان پلاژیک، اغلب انتخابی نبوده و وابسته به نوع غذای موجود در منطقه دارد. یعنی در حقیقت می توان گفت که تون ماهیان، عادات غذایی خود را با آنچه که در دسترسشان است سازگار می کنند. تجزیه محتویات معده هم برای مطالعه نوع رفتار تغذیه ای ماهی و هم برای بررسی شرایط غذایی (trophic) بکار می رود.

صید تون ماهیان در دودده گذشته بطور چشمگیری در نقاط مختلف دنیا از جمله نواحی غربی اقیانوس هند افزایش یافته است و بر طبق گزارش فائو در سال ۲۰۰۴، از ۱۳۰۰۰۰ تن در سال ۱۹۸۰ به ۸۰۰۰۰۰ تن در سال

۲۰۰۲ رسیده است ، در حالیکه اجزاء زیستی و روابط متقابل شکار و شکارچی در این منطقه بخوبی شناخته نشده است (Potier et al, 2004) .

(Kitchell et al., 1999, Essington et al., 2002) و یا هنوز بخوبی این مسئله درک نشده است که حذف غذای این ماهیان از شبکه غذایی توسط صید بی رویه آنها (مانند ساردین ماهیان) چه تأثیری بر ذخایر این ماهیان دارد. نقش اکولوژیک شکارچیان راس شبکه های غذایی بسیار مهم است، زیرا در ارزیابی اثرات ماهیگیری بر اکوسیستمها نیز مهم و حیاتی است (Essington et al., 2002; Schindler et al., 2002; Cox et al., 2002; Watters et al., 2003) بنابراین ، بررسی اثر صید تون ماهیان بر اکوسیستم های پلاژیک بسیار مهم بنظر می رسد.

تشریح و تعیین رژیم غذایی ماهیان و سایر مهره داران آبی تا حد بسیار زیادی تحت تاثیر روش انتخابی مورد استفاده و اهمیت نسبی یا درصد هر کدام از انواع غذای یافت شده در معده مورد بررسی قرار دارد، زیرا روشهای اندازه گیری متعددی از قبیل روش شمارشی، روش درصد تکرار یا حضور و روش وزنی یا حجمی وجود دارند که سبب اظهار نظرهای مختلف در مورد رژیم غذایی و اطلاعات مربوط به آن میشود (Macdonald and Green, 1983; Bigg and Perez, 1985; Cortes, 1997).

تغذیه تون ماهیان در طبیعت از طریق بررسی محتویات معده آنها صورت می گیرد و روشهای مختلفی به این منظور مورد استفاده قرار می گیرند از جمله: روش عددی ، روش درصد تکرار- وقوع، روش حجمی و وزن حجمی ، روش نقطه ای روش Nomogram (برای تخمین درجه پری معده) ، شاخص IRI (Pinkas, 1971) ، روش MVRM یا روش اندازه گیری نسبت حجم متوسط (Ankenbrandt, 1981) و روش RRM یا روش توده پس داده شده نسبی (Borodulina, 1982) .

قبل از شروع مطالعه ترکیب غذایی تون ماهیان ، اکثر محققین ، درصد معده های خالی را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده اند . این درصد ها بسیار متفاوت بود که احتمالاً ناشی از شرایط متفاوت صید (زمان صید و نوع ابزار مورد استفاده برای صید) و روش جمع آوری و نگهداری معده ها بود.

در بررسی عادات تغذیه ای ، شیوه صید و روش تحقیق نقش مهمی را ایفا می کنند در این تحقیق ، نسبت معده های خالی مشاهده شده در گونه های *T. tonggol* ، *T. albacares* و *E. affinis* به ترتیب برابر با ۴/۴۷٪ ، ۸/۲۵٪ و ۶/۲۶٪ بود با عنایت به پرخور بودن این ماهیها ، می توان درصد نسبتاً بالای معده های خالی را به زمان و نحوه صید این

جانوران در منطقه جاسک نسبت داد. زیرا صید این ماهیان، شب هنگام (قبل از طلوع آفتاب) و به روش تور گوشگیر صورت گرفته است که هر دو، باعث افزایش درصد معده های خالی در تون ماهیان می شوند. بررسی کیمرام در سال ۱۳۷۹ در دریای عمان بر روی تون زردباله، ۵۴۶ معده بررسی شد. حدود ۶۰٪ از معده ها خالی بود (۵۹٪ معده ها درجنس ماده و ۶۳/۱٪ درجنس نر) که وی یکی از دلایل عمده این امر را تغذیه تون ماهیان در روز عنوان نمود. وی یکی از دلایل عدم وجود طعمه سالم یا هضم نشده در معده تون ماهیان را هضم سریع و شدت جذب قوی و ماندگاری مدت طولانی نمونه در دام پس از صید دانست. همچنین درویشی و همکاران طی بررسی معده ۷۲۸ ماهی هوور در آبهای خلیج فارس و دریای عمان ۴۶ درصد از معده ها را خالی یافتند (درویشی و همکاران، ۱۳۸۲).

طی بررسی Roger در سال ۱۹۹۴ در اقیانوس هند، تمامی معده های جمع آوری شده تون ماهیان قبل از طلوع خورشید خالی بودند. همچنین Frederic و همکاران در سال ۱۹۹۱ در خلیج گینه در طی بررسی محتویات معده تون ماهیان، ۸۵٪ از معده ها را خالی یافتند که آن را به زمان صید (قبل از ساعت ۸ صبح) نسبت دادند که بدلیل قدرت زیاد هضم تون ماهیان و بالطبع خالی شدن معده آنها شده است. زیرا این ماهیان دارای نرخ متابولیسم بسیار بالایی هستند و غذا در معده آنها بسرعت هضم میشود. همچنین Menard و همکاران طی سالهای ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۸ ضمن بررسی تغذیه تون ماهیان در اقیانوس اطلس، ۸۵ درصد از معده های مورد بررسی را خالی یافتند که علت این امر را صید این ماهیان در اوایل صبح (قبل از ساعت ۸ صبح و شروع تغذیه آنها) ذکر کردند.

روش صید نیز بر درصد معده های خالی تأثیر دارد. Yug Niro در سال ۱۹۹۱ مشاهده کرد که معده تون ماهیان صید شده به روش پورساین عموماً خالی است در حالیکه در روش صید توسط قلاب درصد معده های خالی به مراتب کمتر می باشد، مثلاً در سواحل شرقی هندوستان ۱۲/۵ درصد و در سواحل غربی ۹/۱ درصد گزارش شده است (John & Sudarsan 1993)

همچنین Yang در سال ۱۹۷۷ محتویات معده *Auxis thazard* را در آبهای تایوان بررسی نمود و درصد معده های خالی را ۶۰/۴ - ۳۵/۶ درصد محاسبه کرد. Chiou و همکاران نیز در سال ۲۰۰۴ در طی بررسی محتویات معده *E. affinis* در آبهای تایوان، ۸۹/۸۱٪ از معده ها را خالی یافتند

و Alzibdah و همکاران نیز در سال ۲۰۰۷، در خلیج عقبه، ۱۰/۴٪ از معده های *E. affinis* را خالی یافتند.

زمان نمونه برداری نیز یکی دیگر از عواملی است که در تعداد معده های پر و خالی تون ماهیان موثر است (کیمرام، ۱۳۷۹).

تون ماهیان ، بیشتر در ساعات روشن روز اقدام به تغذیه می کنند، زیرا محل شکار توسط قدرت بینایی مشخص می گردد و در نمونه هایی که توسط صید محاصره ای (پورساین) صید شده بودند درصد معده های خالی کمتر از صید گوشگیر است زیرا صید محاصره ای (پورساین) تون ماهیان تنها در ساعات روشن روز صورت می گیرد و تغذیه تون ماهیان نیز که از طریق دیدن شکار می کنند، اساساً در طول ساعات روشن روز صورت می گیرد. (Schaffer *et al.*, 1963; Legand *et al.* , 1972; Ortega-Garcia *et al.*, 1992; Roger., 1994; Maldeniya., 1996). تنها تون ماهیان کوچک سطحی به میزان بسیار کم در شب تغذیه می کنند اما مشاهده شده است که *T. obessus* و *T. albacares* های بزرگ در شب نیز تغذیه می کنند (Josse *et al.* , 1998) ولی با این حال ، این گونه ها احتمالاً شکارچیان فعالتری در طول روز نسبت به شب هستند (Kobayashi and Yamaguchi., 1971). همچنین Roger و Grandperrin در سال ۱۹۷۶ دریافتند که تون ماهیان ، تنها از شکارهای اپی پلاژیک در طول روز تغذیه می کند و خیلی به ندرت از ماهیان کوچک نکتونی که شب هنگام مهاجرت عمودی دارند، تغذیه می کنند . این ماهیان ، بخش اصلی (Deep Scattering Layer) D.S.L یا لایه عمقی را تشکیل می دهند و درصد کمی از رژیم غذایی تون ماهیان مورد بررسی را تشکیل میدادند و بخش اصلی تغذیه این ماهیان از جانوران ماندگار در لایه های سطح تا عمق ۲۰۰ متری آب در طول روز بود. همچنین ، ماهیان مورد تغذیه تون ماهیان نیز از ماهیانی تغذیه می کنند که مهاجرت ندارند. در هر صورت این دو محقق نشان دادند که تمامی ارتباطات در زنجیره غذایی در لایه صفر تا ۴۵۰ متری ، در طول روز وجود دارد و تغذیه نیز در طول روز صورت می گیرد

همچنین Blackburn (1968) و Valle *et al* (1979) نیز اظهار داشتند که تون ماهیان با تکیه به قدرت بینایی خود، شکارچیان فرصت طلبی برای طیف وسیع غذایی هستند و این مسئله به آنها اجازه می دهد که بیشترین تغذیه را از محیطی که به آن دسترسی دارند داشته باشند و حتی برخی از آنها از گونه هایی که در شب مهاجرت می کنند نیز تغذیه می نمایند . تون ماهیان ، از سرپایان بعنوان بخش قابل توجهی از تغذیه خود استفاده می کنند که خود سر پایان دارای فعالیت تغذیه شبانه هستند (Roger, Grandperrin, 1976) .

تون زرد باله و skip jack و bigeye tuna دارای رژیم غذایی بسیار متغیری بوده و شکار چیان فعال متکی به بینایی در ناحیه اپی پلاژیک اقیانوسها هستند که در ابتدای صبح و در انتهای بعد از ظهر شکار می کنند. تون زرد باله صبح زود با طلوع آفتاب شروع به یافتن طعمه میکند و تغذیه در ساعت ۳ بعد از ظهر به نقطه اوج خود رسیده و تا ساعت ۹ شب ادامه می یابد (Grudinin و 1989).

Murphy در سال ۱۹۵۹ به ناتوانی تون باله آبی در شکار در آبهای ساحلی گل آلود پی برد. علیرغم مطالب ارایه شده در خصوص عدم توانایی شکار توسط تون ماهیان در آبهای تاریک، sund و همکاران در سال ۱۹۸۱ سوالی را مطرح نمودند که چگونه تون ماهیان قادر به خوردن طعمه های متصل به قلاب های long line در عمق بیش از ۳۰۰ متری یعنی جائیکه نور بسیار ضعیف دارد، هستند؟

در مورد نوع غذای خورده شده توسط ماهیان و درصد هر کدام از آنها مطالعات زیادی در نقاط مختلف دنیا صورت پذیرفته است. مشاهده ترکیب غذایی تون ماهیان، نشان دهنده اینستکه ماهیان استخوانی، سرپایان و سخت پوستان سه گروه اصلی ترکیبات غذایی مورد استفاده تون ماهیان هستند. اسکوئیدها و ماهیان استخوانی، دو مورد غذایی غالب در رژیم غذایی تون ماهیان در تمامی نواحی دنیا هستند (Somvanshi, 2002). تنوع مصرف غذا در نواحی مختلف نشان دهنده طبیعت تغذیه غیر انتخابی است در صورتیکه اختلاف درصد ترکیب غذایی می تواند اشاره ای بر ارجحیت قابلیت در دسترس بودن غذا بر مسئله غذای ترجیحی (انتخابی) باشد. در تحقیق حاضر نیز موارد غذایی مشاهده شده در معده تون ماهیان در سه گروه اصلی ماهیان استخوانی، نرمندان (سرپایان) و سخت پوستان قرار گرفتند. در بررسی رژیم غذایی ماهی گیدر در این پژوهش، ماهیان استخوانی با ۵۷/۹٪ از کل تغذیه، غالبترین و اصلی ترین غذای ماهی گیدر را تشکیل میدادند و پس از آنها، سرپایان (عمدتا *Loligo sp.*) با ۳۷/۵٪ از کل میزان تغذیه صورت گرفته بعنوان غذای فرعی (دست دوم) برای این ماهی مطرح بودند و خرچنگ آبی (*Portunus pelagicus*) بعنوان تنها سخت پوست یافت شده در معده ماهیان گیدر مورد بررسی با ۴/۶٪ از کل تغذیه، غذای تصادفی این ماهی قلمداد شد. همچنین از بین از بین ماهیان استخوانی مورد تغذیه واقع شده توسط این ماهی، ساردین ماهیان (*Clupeidae*) با ۴۱/۲ درصد و ماهی پرنده (*Exocoetidae*) با ۱۳/۹ درصد بیشترین فراوانی را داشتند. جدول نشاندهنده تعداد اشکال (جنس یا گونه) شناسایی شده در محتویات معده تون زرد باله در آبهای گرمسیری شرق آتلانتیک توسط محققین مختلف میباشد.

نتایج حاصل از بررسی محتویات ۱۲۰ عدد ماهی گیدر در این تحقیق بیانگر تغذیه این ماهی از ماهیان استخوانی خانواده‌های Lutjanidae, Carangidae, Pristigasteridae, Trichioridae, Exocoetidae, Clupeidae بود که شامل ۶ گونه بود. همچنین ۴ گونه نرمتن و ۱ گونه سخت پوست نیز مشاهده شد.

جدول ۲۰ نشان‌دهنده برخی از بررسی‌های صورت گرفته بر روی رژیم غذایی *T. albacares* توسط محققین مختلف در اقیانوس اطلس است که تعداد گونه‌های مختلف ماهیان استخوانی، سخت پوستان و نرمتنان را در معده این ماهی نشان می‌دهد.

جدول ۲۰: تعداد گونه‌های شناسایی شده سه گروه غذایی مختلف در معده *T. albacares* طی برخی بررسی‌های صورت گرفته در اقیانوس اطلس

نرمتنان	سخت پوستان	ماهی	محقق
۱۲	۱۵	۴۵	Postel 1995 a
---	---	---	Postel 1963
---	۶	۳۱	Marchal 1959
۹	۱۰	۱۷	Sund & Richard 1967 (a)
۴	۶	۱۲	Sund & Richard 1967 (b)
۲۹	۴۳	۱۲۹	Dragovich 1969
۱۷	۳۹	۷۵	Dragovich 1970
۱۸	۲۷	۶۹	Dragovich and Potthuff 1972 (a)
۶	۱۰	۲۰	Dragovich and Potthuff 1972 (b)
۶	۱۵	۶۰	Valle et al 1979
---	---	---	Valle et al 1979

Alverson در سال ۱۹۶۳ ضمن بررسی رژیم غذایی تون زردباله در شرق اقیانوس آرام، ۸۳ گونه ماهی، ۳۶ گونه سخت پوست و ۲۵ گونه نرمتن در محتویات معده این ماهی شناسایی نمود.

Mason و Manooch در سال ۱۹۸۲ در سواحل جنوب شرقی آمریکا طی بررسی تغذیه ۲۰۶ عدد ماهی *T. albacares*، دریافتند که بی مهرگان و ماهی‌ها، بترتیب به میزان ۸۵٪ و ۷۷٪ رژیم غذایی این ماهی را تشکیل می‌دادند و اصلی‌ترین بی مهرگان را سرپایان (۶۲٪)، سخت پوستان (۵۲٪) و فراوانترین ماهی‌ها را خانواده‌های (۱۲/۲٪) Scombridae، (۱۱/۲٪) Balistidae و (۸/۲٪) Sygnathidae معرفی نمودند بعلاوه این ماهی، مواد شناوری از قبیل پلاستیک، پر، علف‌های دریایی و بویه‌های شناور تور را نیز بلعیده بود. نکته جالب اینکه در

نمونه برداری فصل تابستان در این تحقیق نیز در معده یکی از ماهیان گیدر کالبد شکافی شده، تکه های لوله پولیکا و لوله پلاستیکی مشاهده شد

Borodulina نیز در سال ۱۹۸۱، اسکوئید و ماهی استخوانی را غذای اصلی تون زرد باله در اقیانوس آرام و آتلانتیک عنوان نمود که در بین ماهیهای خورده شده خانواده های Alepisauridae، Paralepididae، Chiasmodontidae و Bramidae بیشترین درصد را شامل می شدند و محل غذای غالب این ماهی را نیز از نظر وزن، در ناحیه اپی پلاژیک معرفی نمودند.

Olson در سال ۱۹۸۱ غذای غالب تون زرد باله در شرق اقیانوس آرام را شامل سر پایان و ماهیهای استخوانی (سایر تون ماهیان و ماهی پرنده) تعیین نمود. Valle و همکاران نیز در سال ۱۹۷۹ طی بررسی رژیم غذایی تون زرد باله در نواحی شرقی اقیانوس آتلانتیک، بترتیب سه گروه ماهیها، نرمتان و سخت پوستان را از نظر حجم، بعنوان غذای غالب این گونه معرفی نمودند.

در New caledonia، تون زرد باله از ماهیان سطحی مانند ماهی پرنده یا Skipjack (*Katsuwonus pelamis*) و همچنین از ماهیان عمق تری مانند lancet fish و سایر ماهیان خانواده تون ماهیان تغذیه می کند. در papua گینه نو، تون زرد باله عمدتاً از سطحیانی همچون ماهی پرنده، ماهی بادکنکی، لارو خرچنگها تغذیه نموده و بخش بزرگی از تغذیه این ماهی را نیز نوزاد ماهیان صخره ای مانند جراح ماهی و یا Trigger fish تشکیل می دهد. در پلی نزی، رژیم غذایی تون زرد باله شامل مخلوطی از سطحیان و تعداد بیشماری از نوزادان ماهیان صخره ای مانند جراح ماهی و خرگوش ماهی می باشد

(Allain, 2005). همچنین Potier و همکاران در سال ۲۰۰۳ ضمن بررسی تغذیه ماهیان بزرگ پلاژیک در آبهای غربی اقیانوس آرام، رژیم غذایی ماهی تون زرد باله را شامل طیف وسیعی از ماهیان پلاژیک، سخت پوستان (*Charybdis smithi* و لارو خرچنگ) و سر پایان (*Sthenoteuthis oualaniensis*) تشخیص دادند.

همچنین Maldeniya در سال ۱۹۸۶ به بررسی محتویات معده ۴۱۸۱ ماهی تون زرد باله با طول چنگالی بین ۱۶۴-۲۲ سانتیمتر در آبهای سر یلانکا پرداخت و عمده غذاهای موجود در معده را شامل زئو پلانکتونهای بزرگ و موجودات نکتونی یافت. نوزادان کوچکتر از ۳۹ سانتیمتر طول چنگالی، پلانکتونخوار بودند و در

ماهیان بیشتر از ۴۰ سانتیمتر طول چنگالی، با افزایش اندازه ماهی، بتدریج مصرف ماهی بعنوان شکار نیز افزایش یافت. در میان گونه های ماهی مصرف شده، *Auxis sp* بیشترین اهمیت را داشت.

Pelczarski در سال ۱۹۸۷ ضمن بررسی محتویات معده ۱۳۲ ماهی تون زرد باله، از نظر نوع گونه، وزن و تعداد، ماهیان استخوانی را با ۸۰-۷۰٪ و بدنبال آن سرپایان را با ۲۷-۱۹٪ و سپس سخت پوستان را با ۱-۵٪ محتویات معده بعنوان غذای این ماهی تشخیص داد و مهمترین ماهیان شکار شده شامل خانواده های *Alepisauridae* و *Gempylidae* و مهمترین سر پایان شامل خانواده های *Ommastrephidae* و *Onychoteuthidae* و اسکویدهای *Ornitoteuthis antillarum* و *Onychia sp* بودند.

Vaske و Castello نیز در سال ۱۹۹۰ محتویات معده ۱۷۸ ماهی تون زرد باله را در طول زمستان و بهار در جنوب برزیل بررسی کردند. در طی فصول مختلف، تغییراتی در نوع رژیم غذایی مشاهده شد. ماهیان استخوانی و اسکوئید گونه *O. antillarum* بیشترین اهمیت را در تغذیه در طول زمستان داشتند در حالیکه امفی پود *Brachyscelus crusculum Phrosina semilunata* اصلی ترین غذا در بهار بودند. در این تحقیق، اسکوئیدها بیشترین اهمیت را در تغذیه در فصل بهار داشتند (۸/۸۵٪) ولی در فصول دیگر ماهیان استخوانی در تغذیه نقش اصلی و مهم را داشتند.

همچنانکه Potthoff و Dragovich در سال ۱۹۷۲ اشاره نموده اند، مقایسه کیفی بین کارهای مختلف انجام شده توسط دانشمندان مختلف مشکل است، زیرا در اغلب موارد، شناسایی کاملی بر روی گونه های بلعیده شده توسط تون ماهیان صورت نگرفته است. Dragovich در سال ۱۹۶۹، لیستی از گونه های موجود در معده هفت گونه تون غالب در اقیانوس اطلس را ارائه نمود. با این وجود، مقایسه کمی بین این مطالعات مختلف، عموماً بستگی به مقایسه دسته های غذایی اصلی (ماهی، سخت پوستان و سرپایان) دارد. مطالعه Dragovich منجر به ارائه فهرستی شد و وی بیش از ۵۰۰ شکل متفاوت را در معده ۷ گونه تون شناسایی کرد و ترکیب غذایی این گونه ها را، شامل ۶۳٪ ماهی، ۲۱٪ سخت پوستان، ۱۴٪ نرمتنان و ۲٪ تونیکاتها تعیین نمود. اغلب سخت پوستان شامل ماکروزئوپلانکتونها و میکرونکتونها (مخصوصاً میگو) بودند و نرمتنان تقریباً همیشه شامل سر پایان بودند. بقیه موارد شامل آبفشانها (تونیکاتها) و حتی پر پرندگان (Postel, 1955) قطعات چوب (Alverson, 1963) یادانه حراً

(Marchal, 1959) بودند. از فهرست شکارهای بلعیده شده، Marchal در سال ۱۹۵۹، چندین گروه را بطور جداگانه در دسته های گونه های پلاژیک سطحی، bathypelagic، کفزی و ساحلی قرار داد،

نتایج متفاوت از بررسیهای معده تون ماهیان در سراسر دنیا در نتیجه تفاوت در زمان و مکانی است که تون ماهیان صید شده اند. Richards و Sund طی بررسی معده ۱۷۱ تون زرد باله دریافتند که میزان ماهی، سخت پوستان و سر پایان در معده آنها بترتیب ۷۶٪، ۵۳٪ و ۴۰٪ بود. Bane در سال ۱۹۶۳ و Marchal در سال ۱۹۵۹ بر تغذیه تون زرد باله از ماهیان کوچک گله ای نزدیک ساحل مانند آنچوی و ساردین ماهیان تاکید کردند، در صورتیکه تغذیه تون زرد باله در اطراف جزایر، عمدتاً از Monocanthid، tiger fish ها و بی مهرگان می باشد و در دریاها دور از سرپایان و موجودات پلاژیک تغذیه می نماید. برای نوزادان تون زرد باله، غذا ممکن است به عنوان یک عامل محدود کننده رشد ولی برای بالغین این ماهی، فاکتور محدود کننده رشد، احتمالاً توانایی و ظرفیت آنها در مصرف و جذب غذای قابل دسترس میباشد (Kitchell et al, 1978).

Joseph و Maldeniya در سال ۱۹۸۶ ضمن بررسی پراکنش و بیولوژی تون زرد باله در نواحی غربی و جنوبی آبهای سریلانکا عنوان نمودند که این ماهی یک شکارچی Euiiphagic است که تفاوتی بین نوع و اندازه شکار قائل نمی شود.

چندین محقق در مورد غذا و عادات غذایی تون زرد باله در اقیانوسهای مختلف از جمله اقیانوس هند، گزارشاتی ارائه نموده اند. در اقیانوس هند، مطالعه در مورد تغذیه تون زرد باله از طریق بررسی معده ماهیان صید شده توسط روش long line، توسط چندین محقق از جمله Silas (1991)، Sudarsen et al. (1992)، Vijayakumaran et al. (1985) et al. (1993)، John and Sudarsan. (1995)، John (2000)، govindaraj et al. صورت پذیرفت. John در سال ۱۹۹۵، محتوای معده ۴۱۱ تون زرد باله را در آبهای خلیج Andaman و Nicobar هند بررسی نمود و اهمیت نسبی شکارهای مختلف مورد تغذیه را توسط شاخص برتری (Index of preponderance) (Natarajan and Jhingran, 1961) بررسی کرد. ترکیب غذایی نشان داد که اسکوئید (*Loligo sp*)، غالبترین غذا در معده های مورد بررسی بود و در ۶۱٪ از معده ها یافت شد و ۴۷/۱٪ از کل محتویات معده ها را بخود اختصاص داده بود. پس از اسکوئید، ماهیان استخوانی با تنوع وسیع گونه ای، در ۱/۴۱٪ از معده ها یافت شدند و ۳۶/۷٪ از وزن کل محتویات معده را شامل می شدند. سخت پوستان (عمدتاً *Charybdis smithi*) در رده سوم اهمیت غذایی بودند و در ۲۲/۲٪ از معده ها

وجود داشتند و ۱۵٪ از وزن کل محتویات معده را بخود اختصاص داده بودند. سایر محتویات با اهمیت کمتری شامل ماهی مرکب، هشت پا، نوزاد میگوی معمولی یا میگوی مانتیس بودند. تنوع زیاد مشاهده شده در ترکیب غذا در تحقیق John، شامل ۲۲ خانواده ماهی استخوانی، ۴ خانواده سخت پوست و ۳ خانواده سرپایان نشاندهنده اینستکه تون زرد باله تغذیه کننده انتخابی نمی باشد و بر طبق نوع شکار قابل دسترس تغذیه می کند و مسئله ترجیح غذایی مطرح نیست. همچنین معده ۱۸۸ تون زرد باله صید شده توسط روش long line در آبهای خلیج Andaman در سال ۱۹۹۲ توسط Vijaykumaran و همکاران بررسی شد و موارد غذایی شناسایی شده شامل ماهیان آبهای عمیق *spp. Pricanthus*، *Centrolophus spp.*، ماهی پرنده، گیش ماهیان، ماهی یال اسبی، لوله ماهی، سرپایان، سخت پوستان و غیره بودند. سرپایان شامل اسکوئیدها و ماهی مرکب و سخت پوستان شامل خرچنگها، اسکوئیدا و میگوی دریای عمیق بودند.

همچنین محتویات معده تون زرد باله در سواحل غربی و شرقی اقیانوس هند و خلیج Nicobar در طی سال های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۳ بررسی شد (Johnd Sudarsan., 1993, Govindraj et al., 2000) و درصد وقوع موارد اصلی شکار از ۴ ناحیه بشرح زیر بود:

۱- جنوب دریای عرب: نتایج حاصل از بررسی معده ۴۹ تون زرد باله نشاندهنده وجود اسکوئیدها (۸/۸۸٪)

، ماهیان استخوانی (۹/۴۲٪)، خرچنگ (۳/۱۴٪) و ماهی مرکب (۴٪) در معده ها بود.

۲- خلیج بنگال: پس از بررسی محتویات معده ۵۸ تون زرد باله، اسکوئیدها ۳۹٪، ماهیان استخوانی ۲۶/۸٪،

خرچنگها ۲۲٪ و میگوها ۱۲/۲٪ از کل وزن شکار را بخود اختصاص داده بودند.

۳- خلیج Nicobar و Andaman: مهمترین موارد غذایی در معده ۳۶۸ نمونه، شامل اسکوئید (۱/۴۵٪) ماهیان

استخوانی (۵/۳۳٪)، خرچنگها (۸/۱۷٪)، هشت پا (۱/۲٪) و میگوهای مانتیس (۳/۰٪) بودند.

۴- شمال دریای عرب: در این ناحیه، معده ۸۵۰ تون زرد باله بررسی شد و اسکوئیدها با ۵۲/۸٪، ماهیان

استخوانی با ۴۰/۷٪ بیشترین فراوانی را در تغذیه تون زرد باله داشتند و بدنبال آنها ماهی مرکب با ۳۱٪،

خرچنگ با ۲/۴٪ و هشت پا با ۱٪ در معده این جانوران دیده شدند.

کیمرام در سال ۱۳۷۹ در جریان بررسی خصوصیات زیستی تون زردباله در آبهای دریای عمان، غذای تون

زردباله را شامل ۳ گروه سرپایان، ماهیان استخوانی و سخت پوستان گزارش نمود. از میان گروههای

فوق، اسکوئید پشت ارغوانی با ۵۷٪ ترکیب غذایی جنس ماده و ۶۰٪ در معده جنس نر و پس از آن، ماهیان استخوانی با ۳۸٪ در معده جنس نر و ۴۲٪ در معده جنس ماده یافت شدند. سخت پوستان (خرچنگ) نیز بین ۱-۲٪ مشاهده شد. وی غذایی ترجیحی تون زردباله در دو جنس نر و ماده را به ترتیب با ۶۰ و ۵۷ درصد متعلق به گونه اسکوئید پشت ارغوانی (*Sthenoteuthis oualaniensis*) گزارش نمود که در بسیاری از معده ها بطور سالم و هضم نشده خارج گردید. در تمامی مطالعات رژیم غذایی تون زردباله در اقیانوس هند، به استثنای یک مورد، گونه اسکوئید پشت ارغوانی (*S. oualaniensis*) غذایی ترجیحی تون زردباله بوده است. بطوریکه در آبهای سواحل غربی و شمال غربی هندوستان به ترتیب ۳۸/۳ و ۴۶/۹ درصد محتویات معده این آبزی، اسکوئید پشت ارغوانی بوده است و مقدار این سرپا در معده تون زردباله در دریای آندامان و نیکوبار بالغ بر ۶۱/۲ درصد بوده است. (کیمرام، ۱۳۷۹). بدلیل وجود بقایای شاخی منقار مانند آرواره اسکوئید پشت ارغوانی در رسوبات کف اقیانوس هند، (۱۰ تا ۱۵ هزار عدد در هر متر مربع) بخصوص در قسمت های شمالی و جنوب غربی دریای عرب و اهمیت این آبزی در زنجیره غذایی تون زردباله، یکی از دلایل مهاجرت این گونه به آبهای دریای عمان، وجود ذخایر ارزشمند این آبزی می باشد. در آبهای پاکستان و عمان نیز وجود مقادیر زیادی از اسکوئید پشت ارغوانی توسط محققین ژاپنی گزارش شده است. (کیمرام، ۱۳۷۹).

مطالعه بیشتر، نشاندهنده تغییرات فصلی در نوع شکار تغذیه شده توسط تون زرد باله می باشد و در ماههای آوریل تا ژوئن (فروردین تا خرداد) اسکوئید ها غذای غالب را تشکیل می دهند در حالیکه در طی ماههای ژولای تا سپتامبر (تیر تا شهریور) ماهی استخوانی غذایی غالب را تشکیل می دهد

Yug Niro در سال ۱۹۹۱، معده تون های زرد باله صید شده توسط روش صید محاصره ای (پورساین) و روش long line (رشته قلاب) را در بخش غربی اقیانوس هند، بررسی و پس از تجزیه و تحلیل نتایج با هم مقایسه نمود. در حالیکه Zamorov و همکاران در سال ۱۹۹۱، رژیم غذایی تون زرد باله صید شد توسط Long line در همان منطقه را بررسی کردند. هر دو تحقیق نشاندهنده تغییر مهم فصلی در نوع شکار مصرف شده توسط تون زرد باله صید شده توسط longline بود، یعنی در طول زمستان (آذر تا دی) غالبیت زیاد سرپایان و خرچنگها (اسکوئید و *Charibdis edwardsi*) مشاهده شد ولی برعکس در فصول تابستان (فروردین تا تیر)، خرچنگ *C. edwardsi* نادر و مقادیر زیادی از ماهی گونه *Auxis sp.* در معده ها مشاهده شد.

مشاهده ترکیب غذایی تون ماهیان مورد مطالعه، نشاندهنده اینستکه اسکوئیدها، ماهیان استخوانی، خرچنگها، ماهی مرکب، اختاپوس، میگوها و میگوهای مانتیس، ترکیبات اصلی غذایی برای تون زرد باله در نواحی مختلف اقیانوس هند هستند (Somvanshi, 2002). همانطور که از رژیم غذایی ۴ ناحیه مورد اشاره استنباط می شود، اسکوئیدها (*Loligo spp.*) و ماهیان استخوانی، دو مورد غذایی غالب در تمامی نواحی بوده و ماهیان استخوانی نیز در طیف تنوعی وسیعی (۲۲ خانواده) هستند که مجدداً تأکیدی بر تغذیه غیر انتخابی این ماهی است. وجود اسکوئیدها در طی ماههای نوامبر تا آوریل (آبان تا فروردین) و خرچنگها در طی ژولای تا اکتبر (تیر تا مهر) در زیستگاههای سطحی، عامل مهم تأثیر گذاری در فراوانی میزان تون زرد باله در اقیانوس هند است (Sowvanshi, 2002).

بررسی رژیم غذایی ۸۵ ماهی زرده در طی سه فصل بررسی نشان داد که این ماهی تنها از ماهیان استخوانی شامل ۳ خانواده (*Clupeidae, Engraulidae, Scombridae*) و ۳ گونه تغذیه مینماید و هیچگونه اثری از سرپایان و سخت پوستان در معده این ماهی مشاهده نگردید. از بین ماهیان استخوانی شکار شده توسط این ماهی، ساردین ماهیان با ۴۹/۳ درصد و موتو ماهیان با ۱۱/۹ درصد بیشترین فراوانی را شامل می شدند.

Chiou و همکاران در سال ۲۰۰۴ اقدام به بررسی تغذیه ۹۸۱ عدد ماهی *E. affinis* در سه منطقه مختلف آبهای تایوان نمودند و دو دسته اصلی غذا در معده های مورد بررسی یعنی ماهیها و نرمتنان را شناسایی نمودند.

بر اساس IRI محاسبه شده، مهمترین شکار این ماهی، فانوس ماهی (*Benthosema pterotum*)، *Bragmaceros*، *ianoeolatus*، ماهی موتو (*Engraulis japonicus*) و *Stolephorus spp.* در مجموع سه ناحیه، بودند با وجود متغیر بودن موارد غذایی نسبتاً مهم در مناطق مختلف مورد بررسی، آنچوی و فانوس ماهی بطور آشکاری مواد غذایی اصلی برای *Euthynnus affinis* در همه نواحی بودند. بررسی ترکیب غذایی زرده در آبهای تایوان نشان داد که این ماهی اساساً از ماهیان استخوانی تغذیه می کند در ابهای شمال غربی تایوان زرده در طول ماههای سپتامبر و اکتبر، یعنی زمانی که میگوها در مقادیر زیاد ظاهر می شوند، بطرف آبهای ساحلی مهاجرت می کند (Chiou et al. 2000) ولی با این وجود، تنها در معده تعداد بسیار معدود و انگشت شماری از ماهیان مورد بررسی، این میگوها یافت شدند که نشاندهنده اینکه زرده بطور مشخص ماهی خوار است.

عادات تغذیه ای زرده ، در ماهیان کوچک نابلغ با ماهیان بزرگتر بالغ تفاوت دارد . ماهیان کوچک نابلغ دارای شدت تغذیه پایینتر ولی فعالیت تغذیه ای قویتر بوده در حالیکه بالغین برعکس این حالت هستند . رژیم غذایی زرده نسبت به مراحل مختلف بلوغ آن متغیر است . ماهیان کوچک نابلغ زرده عمدتاً از ماهیان با اندازه کوچک مانند لارو آنچوی و فانوس ماهیان تغذیه می کنند و بزرگتر های بالغ ، ترجیحاً از ماهیان شناسایی نشده دیگر تغذیه کرده بودند (Chiou,2004) .

شکارچیان بزرگتر معمولاً دارای یک اندازه شکار بزرگتر و دامنه وسیعتری هستند (Wooton, 1991) . برای ممانعت از رقابت غذایی ، ماهی رژیم غذایی خود را با مراحل رشدی زیستی خود تغییر میدهد . (Chem and Tzeng,1993) ، بدلیل تغییرات ظاهری و بلوغ ، افزایش در اندازه دهان و پیشرفت توانایی حرکتی ، دامنه اندازه شکارها با افزایش اندازه ماهی ، بزرگتر می شود.

(Kislalioglu and Gibson,1976;Wooton,1991). با این وجود ، کوچکترهای نابلغ و بزرگتر های بالغ زرده ، در آبهای ساحلی تایوان در طی ماههای سپتامبر تا ژانویه با هم زندگی می کنند و زرده های بالغ بزرگتر برای جلوگیری از رقابت غذایی با ماهیهای کوچکتر نابلغ ، تا حد امکان اقدام به تعقیب گونه های بزرگتر می کنند (Chiou et al,2004) . بعلاوه هنگامی که یک ماهی رشد می کند، احتیاجات انرژی (مواد مغذی) آن افزایش می یابد ، زیرا شکارهای بزرگ می توانند مقادیر بیشتر و با کیفیت تری از انرژی را برای شکارچیان فراهم کنند (Wooton,1991) . بنابراین ، افراد بالغ زرده به احتمال زیاد شکارهای بزرگتر را به شکارهای کوچک ترجیح می دهند (Chiou et al 2004) .

Alzibdah و Nidul odat نیز در سال ۲۰۰۷ در خلیج عقبه ، اقدام به بررسی محتویات معده ۱۳۵ ماهی زرده نمودند و ماهی استخوانی (ماهی پهلو نقره ای یا *Atherinomorus lacunosus*) را با ۳/۳۵٪ ، سخت پوستان پلانکتونی را با ۴/۲۶٪ و نرمتنان را با ۸/۱۹٪ از محتویات معده بعنوان ترکیبات غذایی غالب این ماهی معرفی نمودند و حداکثر تغذیه این ماهی را در خلیج عقبه در ماه مارس (۳/۶٪ از وزن بدن) و حداقل تغذیه را در ماه اکتبر (۲/۳۲٪ از وزن بدن) محاسبه نمودند.

تون ماهیان بدلیل سرعت متابوسیم (سوخت و ساز) بسیار زیادشان و سرعت هضم بسیار بالای غذا در معده شان، دارای احتیاجات غذایی بالایی هستند که به ۱۵-۵٪ وزن بدن آنها می رسد .

(Olson and Boggs, 1986; Dickson, 1995) با اینحال، مطالعات کمی در خصوص آنالیز و تخمین میزان ترکیب غذایی مورد نیاز تون ماهیان از نتایج نمونه های معده جمع آوری شده انجام شده است. Olson, Boggs در سال ۱۹۸۶ طی بررسیهای خود بر روی تون زرد باله در آبهای گرم بخش شرقی اقیانوس آرام، میزان تغذیه در این ماهی را بین ۳ تا ۵ درصد وزن کل بدن (بر اساس اندازه ماهی) تخمین زدند ولی Maldeniya در سال ۱۹۹۶ برای تون زرد باله این نسبت را ۲/۱ تا ۵/۵ درصد در آبهای سریلانکا تخمین زد. وی میزان مصرف غذای روزانه نوزاد تون زرد باله با اندازه طول چنگالی ۵۹-۲۲ سانتیمتر را بین ۱/۸ تا ۱۳۶/۲ گرم تعیین نمود که به میزان ۲۸۴/۷ تا ۵۵۱/۹ گرم برای اندازه متوسط تون زرد باله با طول چنگالی ۹۹-۶۰ سانتیمتر افزایش می یافت. همچنین (Zamorov et al (1991) Yug Niro (1991) اقدام به تخمین میانگین وزن موارد شکار مصرف شده توسط تون زرد باله در آبهای خلیج Andaman هند نمودند و از طریق فرمول ارایه شده توسط Olson (1981) محاسبه نمودند که هر تون زرد باله در هر روز بطور متوسط ۵۰۷ گرم و در هر سال ۱۸۵ کیلوگرم غذا مصرف می کند.

چنین تخمین هایی قویاً بستگی به مدل انتخاب شده برای ترکیب غذایی و تخلیه معدی دارد. Young و همکاران در سال ۱۹۹۷، یک سرعت تعریفی را برای تخلیه معدی بکار بردند (بعد از Ellit and persson, 1978 و Boisclair, Marchand, 1993) و برای *Thunnus mccooyii*، سرعت تخلیه معده را ۱٪ وزن بدن تخمین زدند. با این وجود، این محققین نشان دادند که تخمین نرخ روزانه هضم غذا میتواند تا ۷٪ در ماهیان تون پرورشی برسد. در Skipjack tuna، حداکثر ظرفیت معده، ۷٪ وزن بدن است. اما این ماهی در طول روز می تواند در حدود ۱۵٪ وزن بدن خود تغذیه نماید (Magnuson, 1969).

بطور کلی، مصرف غذا در اکثر ماهیها مرتبط با دمای آب و فعالیت تخمیزی آنهاست (Al-Zibdah, 2007). بیشترین مصرف غذا در ماهی زرده در خلیج عقبه، در ماههای دسامبر و مارس (آذر و اسفند) و حداقل آن در ماههای ژانویه تا فوریه (دی تا بهمن) مشاهده شد که مرتبط با دمای آب است (Al-Zibdah, 2007). نیکوییان در سال ۱۹۸۸ گزارش نمود که افزایش میزان ماهی زرده در دریای عمان، همزمان با شروع تابستان و افزایش دمای آب دریاست.

در خصوص بررسی رژیم غذایی ماهی هوور (تون دم بلند) در دنیا تحقیقات بسیار کمی صورت پذیرفته است و علیرغم جستجوی فراوان در منابع مختلف، متأسفانه اطلاعات چندانی بدست نیامد. در این پژوهش اقلام غذایی

مصرف شده توسط ۱۰۱ ماهی هوور شامل سه گروه ماهیان استخوانی، سرپایان و سخت پوستان بود و غالبترین اصلی ترین آنها، ماهیان استخوانی بودند که ۹۸٪ از کل تغذیه را شامل میشدند و شامل ۴ خانواده (Clupeidae, Engraulidae, Exocoetidae, Carangidae) و ۴ گونه بودند، در حالیکه سرپایان و سخت پوستان، هر کدام با ۱٪ از کل تغذیه بعنوان غذای تصادفی برای ماهی هوور مطرح بودند. از بین ماهیان استخوانی شکار شده توسط این ماهی، موتو ماهیان با ۶۶ و ساردین ماهیان با ۲۵/۹ درصد بیشترین موارد شکار این ماهی را شامل می شدند.

Griffiths و همکاران، تغذیه تون دم بلند را در آبهای شمالی و شرقی استرالیا مورد مطالعه قرار دادند و در معده ۴۹۷ عدد از این گونه، ۱۰۱ جنس شناسایی کردند که شامل دو گروه ماهیان استخوانی و سخت پوستان بودند. در هر دو ناحیه، ماهیان کوچک سطحزی و کفزی، قسمت اعظم زیتوده غذایی را تشکیل می دادند. در هر دو مکان مورد بررسی، یک افزایش در تنوع شکار، تغییر در ترکیب غذایی و شاخص پری معده در پائیز و زمستان مشاهده شد. رفتار شکارچی گری و فرصت طلبی این ماهی و افزایش تغذیه، یک رابطه معکوس با فعالیت تولید مثلی نشان داد. مصرف روزانه با افزایش اندازه ماهی کاهش یافت، در صورتیکه مصرف سالانه با افزایش اندازه ماهی افزایش یافت. تغذیه این ماهی از میگوهای خانواده پنائیده در حد قابل توجهی بود. مجموع مصرف شکار در خلیج Carpentaria در حدود ۱۴۸۱۷۸ تن در سال تخمین زده شد که معادل ۱۱٪ صید سالانه میگوهای پنائیده توسط این ماهی است. این مطالعه ثابت نمود که تون دم بلند (هوور)، نقش اکولوژیکی مهمی را در اکوسیستمهای نریتیک ایفا می کند (Griffiths et al., 2007).

درویشی و همکاران در سال ۱۳۷۶-۱۳۷۷، در طی بررسی تغذیه ماهی هوور در آبهای خلیج فارس و دریای عمان (محدوده استان هرمزگان) رژیم غذایی این ماهی را شامل موتو ماهیان (۲۱ درصد)، ساردین ماهیان (۱۵ درصد)، ماهیان ریز هضم شده (۶۲ درصد)، اسکویید (۱ درصد) و سایر ماهیان (۱ درصد) گزارش نمودند (درویشی و همکاران، ۱۳۸۲).

همچنین در طی مطالعات انجام شده بر روی رژیم غذایی ماهی هوور در آبهای استان سیستان و بلوچستان مشخص شد که ۶۰ درصد تغذیه هوور شامل ساردین و دیگر ماهیان ریز، ۳۰ درصد سرپایان و ۱۰ درصد سخت

پوستان می باشد (شوقی، ۱۳۷۱)

گزارشات متعددی تأیید می کند که ماهی هوور یکی از پر خورترین گونه های تون ماهیان است زیرا اکثر ماهیان صید شده با استفاده از قلاب در آبهای تایلند دارای معده پر بوده اند (درویشی و همکاران، ۱۳۸۲). در پژوهش حاضر نیز علیرغم صید این ماهیان توسط تور گوشگیر و بوجود آمدن فرصت برای هضم سریع غذا در معده، بیش از نیمی از معده ها (۵۳/۶ درصد) محتوی غذا بودند که خود دلیل دیگری بر پر خور بودن این ماهیان است. درویشی و همکاران نیز در بررسی خود به این نتیجه رسیده بودند (درویشی و همکاران، ۱۳۸۲).

۲-۴- ساردین ماهیان

نتایج حاصل از بررسی رژیم غذایی ساردین سندی در آبهای غرب دریای عمان، بیانگر اینستکه زیر شاخه سخت پوستان (کوپه پودا، کلادوسرا، ناپلیوس، لارو سخت پوستان و قطعات سخت پوستان) بعنوان غذای غالب و اصلی این گونه مطرح می باشند. به نحوی که مجموعاً ۷۵٪ از محتویات معده این گونه را شامل میگردند که از بین این گروه کوپه پودا با ۵۸٪ بعنوان غالبترین غذا مطرح می باشند. شاخه نرم تنان (رده دو کفه ایها ورده شکم پایان)، با ۱۵٪ حضور در معده ها بعنوان غذای فرعی (دست دوم) مطرح میباشند که دو کفه ایها با ۱۴٪ از مقدار فوق سهم اصلی را داشتند. در حالیکه از پلانکتونهای گیاهی رده باسیولاریو فیسه با ۸٪ و رده دینو فیسه با ۲٪ حضور در معده های مورد بررسی از اهمیت کمتری در رژیم غذایی ماهی ساردین سندی برخوردار بودند و بعنوان غذای تصادفی مطرح میباشند. بطور کلی ثابت شده که ساردین ماهیان اغلب پلانکتون خوارند (Randal و 1995). بررسی محتویات معده *S. longiceps* نشان میدهد که دیاتومه ها، جلبکها، قارچ ها و سخت پوستان شامل (کوپه پودا، استراکودا، ایزوپورا، آمفی پورا و مایسیدها) و همچنین تخم ماهیان توسط این گونه مورد تغذیه قرار می گیرد (Albarwani et al و 1989). حضور یک موجود در رژیم غذایی به در دسترس بودن و انتخاب آن توسط آبی بستگی دارد. کوپه پوداها از فراوانترین پلانکتونهای جانوری در آبهای ساحلی منطقه می باشند (سراجی، ۱۳۷۹). از سوی دیگر بعلاوه پوست سخت کمتر تحت تاثیر هضم معدی قرار می گیرند (سراجی و همکاران، ۱۳۸۳) که بی تردید یکی از عوامل موثر فراوانی گروه سخت پوستان در فهرست رژیم غذایی ساردین ماهیان می باشد. بررسی پلانکتونی در محدوده آبهای استان هرمزگان نشان می دهد که پاروپایان عمده ترین گروه پلانکتونهای جانوری در آبهای منطقه می باشند که در ماههای مختلف سال با تراکم متفاوت

حضور دارند. پاروپایان در فصل بهار و پاییز با حداکثر تراکم مشاهده می شود. همچنین نتایج حاصل از بررسی تغذیه ساردین سندی توسط سالارپور (۱۳۸۵) نیز نشان داد که سخت پوستان (کوپه پودا) غذای اصلی این ماهی را در آبهای منطقه قشم تشکیل می دهند، بطوریکه ۴۴٪ از محتویات معده این گونه را شامل می شدند، در حالیکه پلانکتونهای گیاهی سیانوفیسه و باسیولاریوفیسه بعنوان غذای فرعی از اهمیت کمتری برخوردار بودند (سالارپور، ۱۳۸۵).

از نظر شاخص معدی (GaSI)، جنس ماده ساردین سندی بیشترین تغذیه را در ماههای اسفند و شهریور تا مهر و کمترین تغذیه را در فروردین ماه داشت. همچنین بررسی این شاخص در جنس نر نشاندهنده بیشترین GaSI در ماههای آذر تا دی و شهریور تا مهر و کمترین آن در ماه فروردین می باشد.

بررسی شاخص خالی بودن معده (۳۳/۳) نیز نشان داد که این گونه در ردیف ماهیان نسبتاً پر خور می باشد. طبق بررسی های سالارپور و همکاران (۱۳۸۵) در آبهای ساحلی جزیره قشم معلوم گردید که ساردین ماهیان در زمان تخم ریزی و پیش از آن کمتر تغذیه می کنند. آنچه که مسلم است، اکثر ماهیان در زمان تخم ریزی عموماً تغذیه نمی کنند و یا اینکه تغذیه را به حداقل می رسانند (سالارپور و همکاران، ۱۳۸۵). Polvina and Ralston. خاطر نشان کردند که فصل تخم ریزی (تولید مثل) با تغذیه ماهیان ارتباط دارد (سالارپور، ۱۳۸۵). در اوج رسیدگی و بلوغ، تخمدانها حجیم شده و کل حفره بدنی را می پوشاند و احتمالاً در این وضعیت دستگاه گوارش تحت فشار قرار گرفته و آبرزی برای تغذیه با مشکل روبرو خواهد بود (Dadzie et al و 2000).

۵- نتیجه گیری کلی

باتوجه به نتایج بدست آمده از این تحقیق و سایر گزارشات منتج از تحقیقات مشابه بر روی رژیم غذایی تون ماهیان در سایر نقاط دنیا، سهم بالای سطحزیان ریز در تغذیه تون ماهیان انکار ناپذیر بوده و از نظر اکولوژیکی، فشار ناشی از صید بیش از حد بر روی یکی از حلقه های زنجیره غذایی، در نهایت منجر به ایجاد کاهش جمعیت در حلقه های غذایی بالاتر خواهد شد. زیرا غذای قابل دسترس حلقه های بالاتر کمتر می شود. بنابراین نمیتوان گفت که صید سطحزیان ریز در خلیج فارس و دریای عمان، بر میزان صید تون ماهیان بی تاثیر است، اما در مورد میزان دقیق این تاثیر نمیتوان با قاطعیت اظهار نظر نمود. لذا این پروژه هیچگونه پیشنهادی در خصوص کاهش و یا افزایش میزان صید سطحزیان ریز نخواهد داشت و تجدید نظر در سیاست های شیلات ایران در خصوص توسعه صید سطحزیان ریز، مستلزم انجام تحقیقات بیشتر و طولانی تری می باشد. همانگونه که اشاره گردید بدلیل اهمیت بسیار بالای جایگاه اکولوژیک این ماهیان در اکوسیستم دریایی، مدیریت بهره برداری از این ذخایر بایستی مبتنی بر برداشت پایدار و با در نظر گرفتن سهم غذایی سایر ازیان مصرف کننده (تون ماهیان و سایر ماهیان درشت) باشد. شایان ذکر است که باتوجه به نتایج حاصل از بررسی ها بر روی ذخایر سطحزیان ریز در پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، هم اکنون وضعیت صید این آزیان در شرایط بهینه می باشد.

پیشنهادها

۱) با توجه به سرعت بالای هضم آنزیمی در تون ماهیان و با توجه به نوع نمونه برداری این ماهیان در تحقیق فوق و گذشت زمان نسبتاً زیاد از مرحله تغذیه تا مرحله کالبدشکافی و هضم شدن بسیاری از اقلام غذایی در زمان بررسی و بالطبع عدم امکان محاسبه و شناسایی دقیق موجودات شکار شده توسط این ماهیان و همچنین با توجه به زمان صید شناورهای سنتی (نیمه شب) که طی آن تون ماهیان اقدام به تغذیه نکرده و درصد بالایی از معده ها خالی هستند، لذا لزوم استقرار کارشناسان تحقیقاتی بر روی شناورهای پرسایر صنعتی که در طی روز و روشنایی (بعد از شروع تغذیه تون ماهیان) اقدام به صید میکنند، برای بررسی دقیقتر رژیم غذایی تون ماهیان از طریق کالبدشکافی بلافاصله بعد از صید این آبزیان و سلب زمان لازم برای هضم آنزیمی از آبزی، بدیهی بنظر میرسد.

۲) در تمامی نقاطی که بررسیهای مشابه این تحقیق صورت گرفته است، تعداد نمونه بسیار بیشتر و همچنین زمان نمونه برداری نیز بیش از دو سال بوده است در حالیکه زمان نمونه برداری در این تحقیق یکسال بوده است، لذا پیشنهاد میگردد تحقیقات بیشتری با زمان نمونه برداری سه سال انجام پذیرد.

۳) با توجه به مهاجر بودن تون ماهیان، پیشنهاد میگردد به منظور تعیین مسیر مهاجرت و بررسی تغییرات تغذیه ای در نقاط مختلف خلیج فارس و دریای عمان، پروژه وسیعی با همکاری سایر کشورهای این حوزه های آبی انجام شود.

منابع

۱. ایران، ع.، ۱۳۶۷. گردآوری و بررسی آمار صید ماهیان سطحزی ریز (ساردین ماهیان) در جنوب کشور (در فصل صید ۶۷-۱۳۶۶). مرکز تحقیقات شیلات دریای عمان. ۴۴ ص.
۲. خورشیدی، ص. ۱۳۸۶. گزارش آمار صید سال ۱۳۸۵ استان هرمزگان. اداره کل شیلات استان هرمزگان. ۸۰ ص.
۳. عوفی، ف.، ۱۳۷۰. ساردین ماهیان خلیج فارس و دریای عمان. مرکز تحقیقات و آموزش شیلاتی خلیج فارس - بوشهر. ۷ ص.
۴. سالارپور، ع.، ا. کامرانی، غ. زرشناس، م. درویشی، ک. جوکار، ر. کریم زاده، ع. صبحانی، ع. ایران، ۱۳۸۲. بررسی وضعیت صید سطحزیان ریز (ساردین ماهیان) در منطقه جاسک و ارتباط آن با پارامترهای هیدرولوژیکی. پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان. ۶۵ ص.
۵. سواری، ا.؛ م. محمد پور، ۱۳۶۱. ذخایر سطح زی خلیج فارس و دریای عمان (ترجمه). مرکز تحقیقات سراجی، ف.، ۱۳۷۹. تراکم و تنوع جمعیت پلانکتونی در مناطق شرقی مرکزی و غربی بندر عباس. مجله علمی شیلات ایران. شماره ۴، زمستان ۱۳۷۹، ص. ۲۶-۱۵.
۶. سراجی، ف.؛ ر. دهقانی، و غ. زرشناس. ۱۳۸۳. بررسی رژیم غذایی ماهی حلوا سفید (*Pampus argenteus*) در صید گاه های عمده استان هرمزگان. مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان. ۴۷ ص.
۷. سراجی، ف.؛ ح. نادری، ۱۳۷۴. بررسی پلانکتون های آبهای استان هرمزگان. مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان.
۸. شوقی، ح.، ۱۳۷۱. بررسی زیستی تون ماهیان. انتشارات ایستگاه تحقیقاتی آب های دور. ۸۰ ص.
۹. درویشی، م.؛ س. بهزادی و ع. سالارپور. ۱۳۸۲. تخم ریزی، همآوری و تغذیه ماهی هوور (*Thynnus tonggol*) در آب های خلیج فارس و دریای عمان (محدوده استان هرمزگان). مجله پژوهش و سازندگی. شماره ۵۹. ص. ۷۵-۷۰.
۱۰. کمالی، ع.، ۱۳۷۹. بررسی تغذیه ماهی یال اسبی (*Trichiurus lepturus*) در دریای عمان. مجله علمی شیلات ایران. شماره ۱، بهار ۱۳۷۹، ص. ۷۳-۶۵.

۱۱. کیمرام، ف. ۱۳۷۹. پویایی شناسی و مدیریت جمعیت تون زردباله *Thunnus albacares* در دریای عمان. پایان

نامه دکترای بیولوژی ماهیان دریا. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.

12. Albaret, J.J., 1977. La reproduction de l'albacore (*Thunnus albacares*) dans le golfe de Guinée. *Cah. ORSTOM (Sér. Océanogr.)*, 15 (4):389-419
13. Allain V و In Prep. 2004. Gear effect (Longline vs. Purse seine) on the diet description of tropical tuna in the western Pacific incorporating stomach content examination and stable isotope mixing model.
14. Allain V. 2004. Diet of yellowfin tuna indifferent areas of the western and central /Pacific Ocean. SCTB17-BIO1. Majuro, Marshall Islands. 9-18 August 2004.
15. Allain, V. 2005. What do tuna eat? SPC Fisheries Newsletter. 112: 20-22.
16. Alverson, F.G. 1963. The food of yellowfin and skipjack tunas in the Eastern Tropical Pacific Ocean. *Bull. I-ATTC/Bol. CIAT*, 7 (5):295-396.
17. Al-Zibdah, M., Odat, N. 2007. Fishery status, Growth, Reproduction Biology and Feeding Habit of Two Scombrid Fish From the Gulf of Aqaba, Red Sea. *Lebanese Science Journal*, Vol8, NO.2, 2007.
18. Ankenbrandt, L. 1985. The occurrence of young skipjack tuna (*Katsuwonus pelamis*) in the diet of adult skipjack from the southwestern Atlantic Ocean. In proceedings of the ICCAT Conference on the International skipjack Program. Comptes-rendus de la conférence ICCAT sur le programme de l'Année Internationale du listao. Actas de la conferencia ICCAT sobre el programa del año internacional del listado edited by P.E.K. Symons, P. M. Miyake and G.T. Sakagawa. Madrid, ICCAT, pp. 299-300
19. Annigerii, G.G.; K.N. Kurup; M. Kumaran; M. Mohan, G. Luther; P.N.R. Nair; P. Rohit; G.M. Kulkarni; J.C. Gnanamuthu; K.V.N. Rao., 1992. Stock assessment of oil sardine, *Sardinella longiceps* (Val), off west of Indian. *Indian jour. of fish.*, No. 39 (3,4). pp. 125-135.
20. Aripin, I.E., P.A.T. Showers., 2000. Population parameters of small pelagic fishes caught off Tawi-Tawi, Philippines. *Naga*, Vol.23, No.4, pp.21-27.
21. Bane, G. W., Jr. 1963. The biology of the yellowfin tuna (*Thunnus Albacares*) (Bonnaterre) in the gulf of Guinea. Thesis. Cornell University, Ithaca, New York, 444 p.
22. Bane, G.W., Jr. 1963. The biology of the yellowfin tuna (*Thunnus albacares*) (Bonnaterre) in the Gulf of Guinea. Thesis. Cornell University, Ithaca, New York, 444p.
23. based on analysis of stomach contents: application to
24. Bertrand, A., Bard, F-X. & Josse, E. 2002. Tuna food habits related to the micronekton distribution in French Polynesia. *Mar. Biol.* 140:1023-1037.
25. Beverton, and D.M. Lavigne. George Allen & Unwin, London,
26. Bigg, M.A., and Perez, M.A. 1985. Modified volume: a frequency-
27. Biswass, S.P. 1993. Manual of methods in fish biology, South Asian Publishers. PVR.LTD., India, 157 p.
28. Blackburn, M., 1968. Micronekton of the Eastern Tropical Pacific Ocean: family composition, distribution, abundance and relations to tuna. *Fisch. Bull. U. S. Fish. Wildl. Serv.*, 67 (1):71-115
29. Blackburn, M and M. Laurs. 1972. Distribution of skipjack tuna (*Katsawonus pelamis*) in the Eastern Tropical Pac of scombroid fishes 1956-1981. *S Ser. Far Seas Fish. Res. Lab.*, (12):99 p.
30. Boisclair, D. & F. Marchand. 1993. The guts to estimate daily ration. *Can. J. Fish. Aquat. Sci.* 50: 1969-1975
31. Borodulina, O.D. 1981. Food Consumption of yellowfin tuna *Thunnus albacares* (Scombridae). *J. ICHTHYOL.* 1981. Vol.21, no.6, PP.38-46
32. Borodulina, O.D. 1982. Food composition of yellowfin tuna *Thunnus albacares* (scombridae). *J. Ichtyol.* 21:38-46
33. Bowering, W.R. (1983). Age, growth, and sexual maturity of Greenland halibut, *Reinhardtius hippoglossoides* (Walbaum), in the Canadian northwest Atlantic. *Fish. Bull.*, 81:599-611
34. Chang, K.H., J.C. Lee and C. Lin (1972). Study in maturity and fecundity of the red scad, *Decapterus kurroides* aka-adsis ABE, in the waters of Taiwan. *J. Fish. Soc. Taiwan*, 1:1-19 (in Chinese with English abstract).
35. Chem, Y.T. and W.N. Tzeng. 1993. Feeding strategy of *Encrasicholina punctifer* and *Stelophorus insularis* larvae in the estuary of Tanshui River, Taiwan-I. Ontogenic dietary shifts and morphological Correction. *J. Fish. Soc. Taiwan*, 20:313-328.
36. achievements of the Bio-Cosmos Project in Japan. National Research Institute of Fisheries Science. Newsletter of the North Pacific Marine Science Organization (Published semi-annually). Vol. 8, No.1, pp.20-23
37. Chiou, W.D., C.C. Wu and L.Z. Cheng. 2000. Spatio-temporal distribution of sergestid shrimp *Acetes intermedius* in the coastal waters of southwestern Taiwan. *Fish. Sci.*, 66:1014-1025.
38. Chiou, W.D., L.Z. Cheng and K.W. Chen. 2004. Reproduction and Food habits of kawakawa (*Euthynnus affinis*) in Taiwan. *J. Fish. Soc. Taiwan*, 31(1):23-28.
39. *CICAA*, 5 (1):26-28

40. Cole, J.; J. Mc Glad., 1998. Clupeoid population variability. The environment and satellite imagery in coastal upwelling. Reviews in fish biology and fisheries. No.8, pp.445-471.
41. Colette, B. B. and L. N. Chao 1975. Systematics and morphology of the bonitos (Sarda) and their relatives (Scombridae, Sardini). *Fish. Bull. NOAA/NMFS*, 73 (3):516-625
42. Collette, B. B., and C. E. Nauen. 1983. *Scombrids of the World: An Annotated and Illustrated Catalogue of Tunas, Mackerels, Bonitos, and Related Species Known to Date*. FAO species catalogue, v. 2. Rome: United Nations Development Programme. ISBN 9251013810
43. Collette, B.B. and C.E. Nauen., 1983. FAO species catalogue. Vol. 2. Scombrids of the world. An annotated and illustrated catalogue of tunas, mackerels, bonitos and related species known to date. FAO Fish. Synop. 125(2). 137 p.
44. Cortés, E. 1997. A critical review of methods of studying fish feeding
45. Costello, M.J. 1990. Predator feeding strategy and prey importance: a new graphical analysis. *J. Fish Biol.* 36:261-263.
46. Cox, S.P., Essington, T.E., Kitchell, J.F., Martell, S.J.D., Walters, C.J., Boggs, C. & Kaplan, I. 2002. Reconstructing ecosystem dynamics in the central Pacific Ocean, 1952-1998. II. A preliminary assessment of the trophic impacts of fishing and effects on tuna dynamics. *Can. J. Fish. Aquat. Sci.* 59:1736-1747.
47. Dadzie, S. F. Abou- Seedo and Al-Qatton, 2000. The food and feeding habits of the silver pomfret, *Pampus argentus* (Eupharsen), in Kuwait waters and its implications for management. *Fisheries management and Ecology*. Vol. 5. pp.501-510.
48. Dental, Bol. Inf. Pes Sund, P., and M., Blackburn and F. Williams 1981. Tunas and their environment in the Pacific Ocean; a review. *Oceanogr. Mar. Biol.*, 19:443-512. *CICAA*, (2):63-
49. Dickson, K.A. 1995. Unique adaptations of the metabolic biochemistry of tuna and billfishes for life in the pelagic environment. *Env. Biol. Fish.* 42.65-97.
50. Dragovich, A. 1969. Review of studies of tuna food in the Atlantic Ocean. *Spec. Sci. Rep. Fish. U. S. Fish Wild. Serv. (Fish.)*, (593):21 p.
51. Dragovich, A. 1970. The food of skipjack and yellowfin tunas in the Atlantic Ocean. *Fish. Bull. NOAA/NMFS*, 68 (3):445-60
52. Dragovich, A., Potthoff, T. 1972. Comparative study of food of skipjack and yellowfin tuna off the coast of west Africa. *Fish. Bull.* 70, 1087-1110.
53. elasmobranch fishes. *Can. J. Fish. Aquat. Sci.* 54: 726-738.
54. Elliot, J.M., Persson, L., 1978. The estimation of daily rates of food consumption for fish. *J. Anim. Ecol.* 47, 977-991.
55. Essington, T.E., Schindler, D.E., Olson, R.J., Kitchell, J.F., Boggs, C., Hilborn, R., 2002. Alternative fisheries and the predation rate of yellowfin tuna in the eastern Pacific Ocean. *Ecol. Appl.* 12, 724-734.
56. Euzen, E., 1987. Food habits and diet composition of some fish of Kuwait. *Bulletin science* Vol. 9. pp.65-85.
57. Euzen, E., 1987. Food habits and diet composition of some fish of Kuwait. *Bulletin science*. Vol(9):65-85
58. FAO, 2000. Fishery statistics capture production., Rome Italy. Vol. 86/1.
59. FAO, 2004. FAO Yearbook. Fisheries Statistics, Capture Production. FAO, Rome.
60. FAO., 1994. Interactions of Pacific tuna fisheries. Papers on biology and fisheries. FAO Fish Tech. Pap., pp.3342.
61. Fischer, W., and G. Bianchi., 1984. FAO species identification sheets for fishery porpuse. Western Indian Ocean (Fishing area 51). Marine Resources Service. Fishery Resources and Environment Division. FAO Fisheries Department. Rome, Italy. Vol. I. 618. p.
62. *Fish. Aquat. Sci.* 40: 635-637.
63. FishBase. 2007. Froese, R. and D. Pauly (eds). World Wide Web electronic publication. www.fishbase.org, version (02/2007).
64. Fonteneau, A; Marcille, J (eds). 1993. Resource, fishing and biology of the tropical tunas of the eastern Central Atlantic. FAO Fisheries Document paper. No.292. Rome, FAO. 345p. Sund, P., and M., Blackburn and F. Williams 1981. Tunas and their environment in the Pacific Ocean; a review. *Oceanogr. Mar. Biol.*, 19:443-512
65. Fonteneau, A; Marcille, J (eds). Resources, fishing and biology of the tropical tunas of the Eastern Central Atlantic. FAO Fisheries Document Paper. No. 212. Rome. 1993. 354p.
66. Fredrick JE, Weatherhead EC, Haywood EK (1991) Long-term variation in ultraviolet sunlight reaching the biosphere: calculations for the past three decades. *Photochem Photobiol* 54:781-788
67. Freon, P., O.A. Misund., 1999. Dynamics of pelagic fish distribution and behaviour: effects if fisheries and stock assessment., U.K. University press, combridge. 348p.
68. Fujita, K., Hattori, J., 1976. Stomach content analysis of longnose lancetfish *Alepisaurus ferox* in the Eastern Indian Ocean and the Coral Sea. *Japan J. Ichthyol.* 23, 133-142.
69. Gaikov, V. Z. 1983. The dynamics of maturation and sex- ratio of bigeye tuna (*Thunnus obesus*) in the Atlantic Ocean. *Collect. Vol. Sci. Pap. ICCAT/Recl. Doc. Sci. CICTA/Colecc. Doc. Cient. CICAA*, 18 (2):347-54

70. Govindraj, M.E. John, Premchand, N. Unnikrishnan, Jacob Thomas and V.S. Somvanshi. 2000: Oceanic Tuna resources in the north west region of India EEZ. *Bull. Fish. Surv. India* (27): 20P
71. Griffiths, S.P., G.C. Fry., F. Manson and R.D. Pillans. 2007. Feeding dynamics, Consumption rates and daily ration of longtail tuna (*Thunnus tonggol*) in Australia waters, with emphasis on the consumption of commercially important prawns. *Marine and Freshwater Research* 58(4): 376-397.
72. Grudinin, V.B. 1989. On the ecology of yellowfin tuna (*Thunnus albacares*) and bigeye tuna (*Thunnus obesus*). *J. Ichthyol.* 29(6): 22-29.
73. Huang, C.S. and W.C. Su. 1986. Analysis on the fishing condition of grey mullet in Taiwan, 1984-1985. *Bull. Taiwan Fish. Res. Inst.* 42: 89-104 (in Chinese with English abstract)
74. ific. NOAA. Tech. Rep. NMFS (Spec. Sci. Rep. Fish. Ser.), (649): 16p.
75. John, M.E. and D. Sudarsan. 1993. Fishery biology of Yellowfin tuna occurring in oceanic fishing in Indian Seas. In: Sudarsan, D. and M.E. John (Eds). *Tuna Research in India*: 39-61
76. John, M.E. 1995. Studies on Yellowfin tuna, *thunnus albacares*, (Bonnaterre, 1788) in the Indian Seas. Ph.D. thesis, University of Mumbai: 258P.
77. Joseph, L., and R., Maldeniya. 1986. On the distribution and biology of yellowfin tuna from the western and southern coastal waters of Sri Lanka. IPTP. Coll. Work. Doc. 2: 23-32.
78. Joseph, L., R. Maldeniya and M. Vander Knapp. 1987. Fishery and age growth of kawakawa (*Euthynnus affinis*) and frigate tuna (*A. thazard*). "In Collective Volume of Working Documents presented at the Expert Consultation on Stock Assessment of Tunas in the Indian Ocean", Colombo, Sri Lanka, 4-8 December, 1986. Indo-pac. Tuna Dev. Mgt. Programme, Vol.
79. Josse, E., P. Bach, and L. Dagorn. 1998. Simultaneous observations of tuna movements and their prey by sonic tracking and acoustic surveys. *Hydrobiologia* 371/372: 61-69.
80. Kaya, C.M., A.E. Dizon, and S.D. Hendrix. 1981. Induced spawning of a tuna, *Euthynnus affinis*. *Fish. Bull. NOAA-NMFS*, 79: 185-7.
81. Khatoon, Z.; S.M. Hussain., 1998. Description of eggs and developmental stages of *sardinella sp.* With notes on their abundance and distribution in the backwaters of Karachi harbour. *Pakistan Jour. Zool.*, Vol. (30) 2., pp. 143-149.
82. Kikawa, S. 1996. The distribution of maturing bigeye and yellowfin and an evaluation of their spawning potential in different areas in the tuna longline grounds in the Pacific. *Rep. Nankai Reg. Fish. Res. Lab.*, (23): 131-208p.
83. Kislalioglu, M. and R. N. Gibson. (1976b). Prey 'handling time' and its importance in food
84. Kitchell, et al. 1978. Bioenergetic spectra of skipjack and yellowfin tunas. In, *The physiological ecology of tunas*, edited by G. D. Sharp and A. E. Dizon. New York, Academic Press, pp. 357-68
85. Kitchell, J.F., Boggs, C.H., He, X., Walters, C., 1999. Keystone Predators in the Central Pacific. *Ecosystem Approaches for Fisheries Management*. University of Alaska Sea Grant, Fairbanks
86. Klinmuang, H. (1978). Preliminary studies on the biology of tunas in the west of the Gulf of Thailand and off the east coast of Peninsular Malaysia. *Pelagic Fish. Rep. Mar. Fish. Div. Dep. Fish., Bangkok*, 5: 27p.
87. Klinmuang, H. 1978. Preliminary studies on the biology of tunas in the west of the Gulf of Thailand and off the east coast of Peninsular Malaysia. *Pelagic Fish. Rep. Mar. Fish. Div. Dep. Fish., Bangkok*, 5: 27P.
88. Kobayashi, H., Yamaguchi, Y. 1971. Feeding ecology and hooking tendency of tuna and marlins in the Eastern Equatorial Pacific. *Bull. Jpn. Soc. Sci. Fish.* 37, 83-89
89. Kornilova, G.N. 1981. Feeding of yellowfin tuna (*Thunnus albacares*), and bigeye tuna (*Thunnus obesus*) in the equatorial zone of the Indian Ocean. *J. Ichthyol.*, 20(6): 111-9.
90. Legend, M., et al. 1972. Relations trophiques et distributions verticales en milieu pelagique dans L'océan Pacific intertropical. *Cash. ORSTOM (Ser. Oceanogr.)*, 10(4): 303-91.
91. Lenarz, W. H., et al 1974. An examination of the yield per recruit basis for a minimum size regulation for Atlantic yellowfin tuna (*Thunnus albacares*). *Fish. Bull. NOAA/NMFS*, 72 (1): 37-61
92. Liu, K.M., K.Y. Hung and C.T. Chen. 2001. Reproductive biology of the big eye *Priacanthus macracanthus* in the north-eastern waters off Taiwan. *Fish. Sci.*, 67: 1008-1014
93. Macdonald, J.S., and Green, R.H. 1983. Redundancy of variables
94. Magnuson, J. J., 1973. Comparative study of adaptations for continuous swimming and hydrostatic equilibration of scombroid and xiphoid fishes. *Fish. Bull. NOAA/NMFS*, 71 (2): 337-56
95. Magnuson, J.J. 1964. Digestion and food consumption by skipjack tuna (*Katsuwonus pelamis*). *Trans. Am. Fish. Soc.* 98, 379-392.
96. Maldeniya, R., 1996. Food Consumption of yellowfin tuna *Thunnus albacares*, in Sri Lankan waters. *Env. Biol. Fish.* 47, 101-107.
97. Marchal, E. 1959. Analyse de quelques contenus stomacaux de *Neothunnus albacora* (Lowe). *Bull. Inst. Fr. Afr. Noire (A. Sci. Nat.)*, 21: 1123-36
98. Matthews, F.D., Damkaer, D.M., Knapp, L.W., Colette, B.B., 1977. Food of western north Atlantic tunas (*Thunnus*) and lancetfishes (*Alepisaurus*). NOAA Technical Report NMFS SSRF 706, 1-19.

99. Milton, D.A.; S.J.M. Blaber; N.J.F. Rawlinson., 1993. Age and growth of three species of clupeids from Kiribati, tropical central south pacific. Jour. Of fish biol., vol. 43, pp.89-108.
100. Moteki, M., Arai, M., Tsuchiya, K., Okamoto, H., 2001. Composition of piscine prey in the diet of large pelagic fish in the Eastern tropical Pacific Ocean. Fish. Sci. 67, 1063–1074.
101. Moteki, M., Fujita, K., Kohno, H., 1993. Stomach contents of longnose lancetfish, *lepisaurus ferox*, in Hawaiian and central equatorial Pacific waters. J. Tokyo Univ. Fish. 80, 121–137.
102. Murphy, G. I. 1959. Effect of water clarity on albacore catcNishikawa, Y., *et al.* 1985. Average distribution of larvae of oceanic species of scombroid fishes 1956–1981. *S Ser. Far Seas Fish. Res. Lab.*, (12):99 p.hes. *Limnol. Oceanog.* 4 (1):86–93
103. Muthiah, C. 1985. Maturation and spawning of *Euthynnus affinis*, *Auxis thazard* and *A. rochei* in the Mangalore inshore area during 1979 to 1982. In Tuna fisheries of the exclusive economic zone of India: biology and stock assessment, edited by E.G. Silas. Bull. Cent. Mar. Fish. Res. Inst., Cochin, 36:71-85
104. Nair, P.N.R., 1991. The age and growth rate of rainbow sardine *Dussumieria acuta* from Mandapam area and its age group composition in the fishery. J. Mar. Biol. Ass. India, 33(1&2); PP.229-240.
105. Natarajan, A.V. and A.G. Jhingran .1961. Index of preponderance - a method of grading the food elements in the stomach analysis of fishes Indian J. Fish. 8(1):54-59
106. Nikouyan, A. 1988. Tuna catch and its distribution along the Iranian Coast, In Collective volume of Working Documents Presented at the “Expert consultation on stock assessment of tunas in the Indian Ocean”, Mauritius, 22-27 June 1988. Indo-pac. Tuna Dev. Mgt. programme, 3:265-268.
107. Olson, R. J. 1982. Feeding and energetics studies of yellowfin tuna: food for ecological thought. *Collect. Vol. Sci. Pap. ICCAT/Recl. Doc. Sci. CICTA/Colecc. Doc. Cient. CICA*, 17 (12):444–57
108. Olson, R. J. and Boggs, C. H. (1986) Apex predation by yellowfin tuna (*Thunnus albacares*): independent estimates from gastric evacuation and stomach contents, bioenergetics and cesium concentrations. *Can. J. Fish. Aquat. Sci.* 43:1760-1775.
109. Olson, R.J. 1982. Feeding and energetics studies of yellowfin tuna for ecological thought.
110. Ortega-Garcia, S., Galvan-Mangana, F., Arvizu-Martinez, J. 1992. Activity of the Mexican purse seine fleet and the feeding habits of yellowfin tuna. *Cienc. Mar.* 18, 139-149.
111. Pelczarski, W. 1988. Examination of food of yellowfin tuna (*Thunnus albacares*) and bigeye tuna (*Thunnus obesus*) from the open waters of the Central Atlantic. *ICCAT XXVII, SCRS* 87/55:58-73.
112. Pet, J.S.; W.L.T. Van desen; M.A.M. Marchiels, M. Sukkel, D. Steyohadi; A. Tumulyadi., 1997. Length - based of population dynamics and stock identification in the sardine fisheries around east java, Indonesia. *Fish. Rese. Bull.*, vol. 31, pp. 107-120.
113. Pinkas, L. 1971. Bluefin tuna food habits. In Food habits of albacore, bluefin tuna, and bonito in California waters (L. Pinkas, M. S. Oliphant, and I. K. Iverson, eds.), p. 47-63. *Cal. Fish. Game Fish. Bull.* 152: 1-105.

114. Postel, E. 1954. Contribution à l'étude des thonidés de l'Atlantique tropical. *J. Cons. CIEM*, 19 (13):356–62
115. Postel, E. 1955. Contribution à l'étude de la biologie de quelques Scombridae de l'Postel, E. 1963. Exposé synoptique des données biologiques sur la bonite à ventre rayé (*Katsuwonus pelamis*) (Linné, 1758). *FAO Fish. Rep.*, (6) vol. 2:515–37 Atlantique tropico- oriental. *Ann. Stn. Océanogr. Salammbo*, 10:168
- Pereiro, J. A., and A. Fernandez 1974. Estado actual de la pesqueria de tunidos del Africa occiRossignol, M. 1968. Le thon à nageoires jaunes de l'Atlantique *Thunnus (Neothunnus) albacores*. (Bonnaterre, 1788). *Mém. ORSTOM Paris*, (25):11 p.
116. Potier, M., Marsac, F., Lucas, V., Sabati'e, R., Hallier, J.-P., M'énard, F., 2004. Feeding partitioning among Tuna taken in surface and mid-water layers: the case of yellowfin *Thunnus albacares*) and bigeye (*T. obesus*) in the western tropical Indian Ocean.
117. -Randal, J.E. 1995. The complete divers and fisherman guide to coastal fishes of Oman. University of Hawaii press. 439P.
118. Western Ind. Ocean J. Mar. Sci. 3, 51–62.
119. Rao, K.V.N. 1964. An account of the ripe ovaries of some Indian tunas. *Proc. Symp. Scombtoid Fishes. Part 2. Symp. Ser. Mar. Biol. Assoc. India*, 1:733-743.
120. Roger, C., and R. Grandperrin 1976. Pelagic food webs in the tropical Pacific. *Limnol. Oceanogr.*, 21 (5):731–5
121. Roger, C. 1994. Relationship among yellowfin and skipjack tuna, their prey-fish and plankton in the tropical western Indian Ocean. *Fish Oceanogr* 3:133-141
122. Roy, C., 1988. An upwelling-induced retention area off Senegal: A mechanism to link upwelling and retention processes. *S. Afr. J. mar. Sci.* 19: pp89-98.
123. Schaefer, M.B., Broadhead, G.C., Orange, C.J. 1963. Synopsis on the biology of yellowfin tuna *Thannus (Neothunnus) albacares* (Bonnaterre) 1778 (Pacific Ocean). *FAO Fish. Rep.* 6, 538-561.
124. Schindler, D.E., Essington, T.E., Kitchell, J.F., Boggs, C., & Hilborn, R. 2002. Sharks and tunas: fisheries impacts on predators with contrasting life histories. *Ecological Applications* 12:735-748

125. selection by the 15-spined stickleback, *Spinachia spinachia* L. *J. Exp. Mar. Biol.Ecol.*, **25**: 115-158.
126. Silas,E.G.,P.P.Pillai,A.AJayaprakash and M.APillai.1985. Observations on the fishery.And certain aspects of the biology of Yellowfin tuna,*Thunnus albacares*,taken by longline gear in the Indian EEZ.IATTC Bull.19(5):176-183.
127. Somvaanshi,V.C.2002.Review of biological aspect of yellowfin tuna (*Thunnus albacares*)from the Indian Ocean. IOTC proceedings no.5(2002),page 420-426.
128. Stillwell, C.E., Kohler, N.E., 1985. Food and feeding ecology of the swordfish *Xiphias gladius* in the western north Atlantic ocean with estimates of daily ration. *Mar. Ecol. Prog. Ser.* **22**, 239–247.
129. Sund, P., and W. J. Richards 1967. Preliminary report on the feeding habits of tunas in the Gulf of Guinea. *Spec. Sci. Rep. U. S. Fish Wildl. Serv., (Fish)*, (551):6 p.
130. Sund, P., and M., Blackburn and F. Williams 1981. Tunas and their environment in the Pacific Ocean; a review. *Oceanogr. Mar. Biol.*, **19**:443–512
131. Takahashi, S.(1974) . Sexual maturity of isaza (*Chaenogobius isaza*)- I.The seasonal changes of growth and sexual maturation. *Bull.Japanese Soc.Sci.Fish.*,**40**:847-857.
132. U.K. pp. 277–283.
133. U.S. Department of Health and Human Services and the U.S. Environmental Protection Agency (USDHHS). 2004. What you need to know about mercury in fish and shellfish. *EPA-823-R-04-005*. Retrieved August 9, 2007.
134. U.S. Tuna Foundation (USTF). 2006. Health benefits of tuna. U. S. Tuna Foundation. Retrieved August 9, 2007
135. used to describe importance of prey species in fish diets. *Can. J.*
136. Valle, S., N. Mezentseva, and A. Rodriguez 1979. Contenido estomacal del atun de aleta amarilla (*Thunnus albacares*) en el Atlantico centro oriental. *Collect. vol. Sci. Pap. ICCAT/Recl. Doc. Sci. CICTA/Colecc. Doc. Cient CICAA*, **9** (2):199–208
137. Van zaling, N.P.; F. Owfi; S. Ghasemi; K. Khorshidian; N. Niamaimandi., 1993. Resources of small pelagics in Iranian waters, a review. *Fao/ Undp fisheries development project Ira/83/013*: 370p.
138. VASKE JR, T. and CASTELLO, J. P.1998. Stomach contents of yellowfin tuna, *Thunnus albacares*, during winter and spring in Southern Brazil. *Rev. Bras. Biol.*, Nov. 1998, vol.58, no.4, p.639-647. ISSN 0034-7108.
139. Vijayakumar,K.,P.S.Parasuraman,SA.Rajakumar and G.Nagarajan .1992 .A Study on the food and feeding habits of Yellowfin tuna (*Thunnus albacares*) caught in Anadaman Waters of Indian EEZ by tuna long lining .*Bull.Fish.Surv. India*,**24**;40-44PP.
140. volume method to assess marine mammal food habits. *In Marine*
141. Wade,C.B.1950.Observation on the spawning of Philippine tuna.*Fish.Bull.U.S.S.Fish.Wilde.Serv.*,**51**:409-423 .
142. Waldron,K.D., and J.E.King.1963.Food of skipjack in the central pacific.FAO Fish.Rep.,(6)vol.3:1434-57.
143. Watanabe, H. 1964. Frigate mackerels (genus *Auxis*) from the stomach content of tunas and marlins. *Symp. Ser. Mar. BiZavala Camin, L. A.*, 1986. Predadores y areas de ocurrencia de listado (*Katsuwonus pelamis*). Revision de estudios sobre contenido estomachel. *In Proceedings of the ICCAT Conference on the International Skipjack Program. Comptes-rendus de la Conference ICCAT sur le programme de l'année Internationale du Listao. Actas de la Conferencia ICCAT sobre el programa del ano internacional del listado*, edited by P. E. K. Symons, P. M. Miyake and G. T. Sakagaya. Madrid. ICCAT, pp. 291–5
144. Watanabe, H., 1960. Regional differences in food composition of the tunas and marlins from several oceanic areas. *Rep. Nankai Reg. Fish. Res. Lab.* **12**, 75–85.
145. Watters,G.M.,Olson,R.J.,Francis,R.C.,Fiedler,P.C.,Polovina,J.J.,Reilly,S.B.,Aydin,K.y.,Boggs,C.H.,Essington,T.E.,Walters,C.J.,& Kitchell,J.F.2003.Physical forcing and the dynamics of the pelagic ecosystem in the eastern tropical Pacific simu lations with ENSO-scale and global –warming climate drivers .*Can.J.Fish.Aquat.Sci* **60**:1161-1157
146. Wenner,A.1972.Sex Ratio as a Function of Size in marine crustaceans.*Am Nat.*,**106**:321-350.
147. Whitehead, P.J.P., 1985. *Fao species catalogue. Vol. 7, Clupeoid fishes of the world (Super order clupeoidei). Fao fishes synopsis.*, no. 125, vol. 7, Part I - Chirocentridae, Clupeidae and Pristigasteridae. 303 p.
148. Williamson, G.R. 1970. Little tuna *Euthynnus affinis* in the Hong Kong area. *Bull.Jap. Soc.Sci.Fish.*, (36):9–18
149. Wilson.M.A.1981.Aspects of the biology and production of mackerel tuna in Oceania.In Northern pelagic fish seminar,edited by C.J.Grant and D.G.Walter.Aust.Gov.Publ.Serv.,pp45-50.
150. Wootton,R.J.1991.Ecology of teleost fishes Feeding , Growth.Chapman and Hall, London, P32-37; P117-158 .
151. Wu,c.c.,Wc.Su and T.Kawasaki.2001.Reproductive biology of the dolphin fish *corphaena hippurus* on the east coast of Taiwan. *Fish.Sci.***67**:784-793.
152. Yamanaka, K. L.1990.Age,growth and spawning of yellowfin tuna In the Southern philippines.Doc. FAO. IPTP/90/WP 121:87p.

153. Yesaki, M. (1994) A review of the biology and fisheries for kawakawa (*Euthynnus affinis*) in the Indo-pacific region. Interactions of Pacific tuna fisheries, Vol. 2: papers on biology and fisheries, Processing of the first FAO expert consultation on interactions of Pacific tuna fisheries, 3-11 December 1991, Noumea, New Caledonia, Shomura, R.S., J. Majkowski and S. Langi eds., FAO, Rome, Italy, 336/2: 388-408.
154. Yesaki, M. 1982. Thailand. Biological and environmental observations. A report prepared for the Pole – and- Line Tuna Fishing in Southern Thailand Project. FAO. FI:DP/THA/77/008:46p.
155. Yesaki, M. 1983. Observation on the biology of Yellowfin (*Thunnus albacares*) and Skipjack (*Katsuwonus pelamis*) tunas in Philippine waters. Indo-Pac. Tuna Dev. Mgt. Program, IPTP/83/WP/7, 66p.
156. Yonemori, T., and M. Honma 1976. A note on the size composition by sex of yellowfin tuna caught by Japanese logline fishery in the Atlantic Ocean. *Collect. Vol. Sci. Pap. ICCAT/Recl. Doc. Sci. CICTA/Colecc. Doc. Cient.* Marchal, E. 1959. Analyse de quelques contenus stomacaux de *Neothunnus albacora* (Lowe). *Bull. Inst. Fr. Afr. Noire (A. Sci. Nat.)*, 21:1123–36
157. Yug Niro .1991. Diet composition of tunas Caught With longlines and purse seines in the Indian Ocean. IPTP coll. Vol. Work. Dock. TWS/91/31.
158. Zamorov, V.V., Spiridinov, V.A., Napadovsky, G.V., 1992. On the role of the swimming crab *Charybdis smithii* (Mc Leay 1838) in the feeding habit of yellowfin tuna *Thunnus albacares* (Bonnaterre). Workshop on stock assessment of yellowfin tuna in the Indian Ocean, Colombo, Sri Lanka. IPTP Coll. Vol. Work Doc. 6, 70–75.

پیوست

ماهیان تون مورد بررسی در حال زیست سنجی

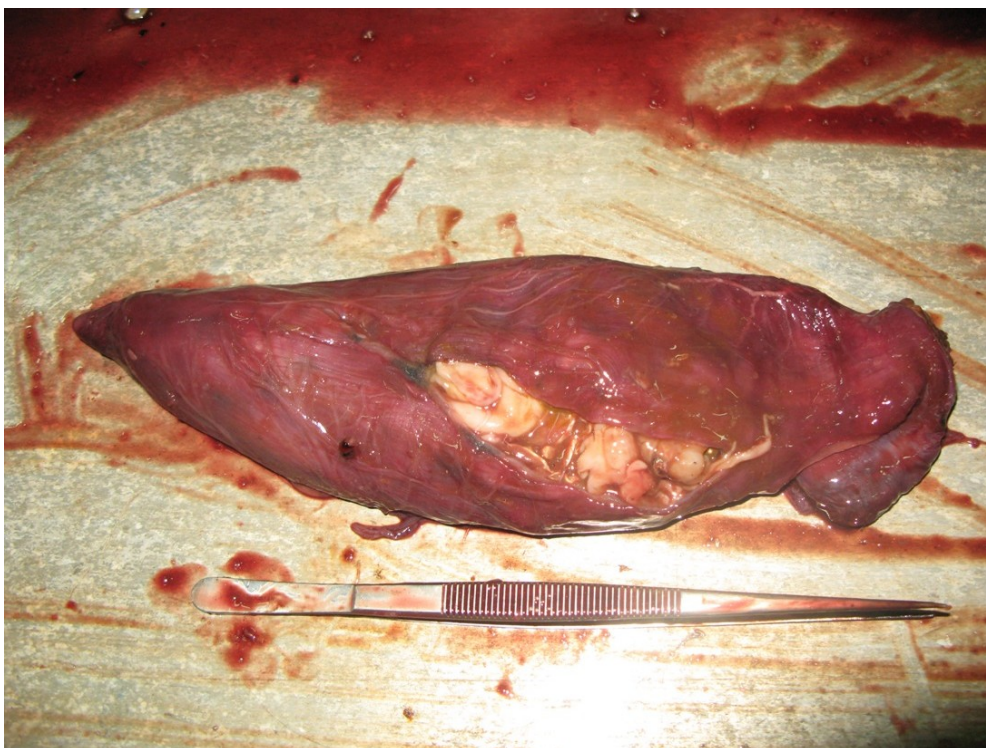
ساردین *S. sindensis* در حال زیست سنجی

کالبد شکافی تون ماهیان مورد بررسی

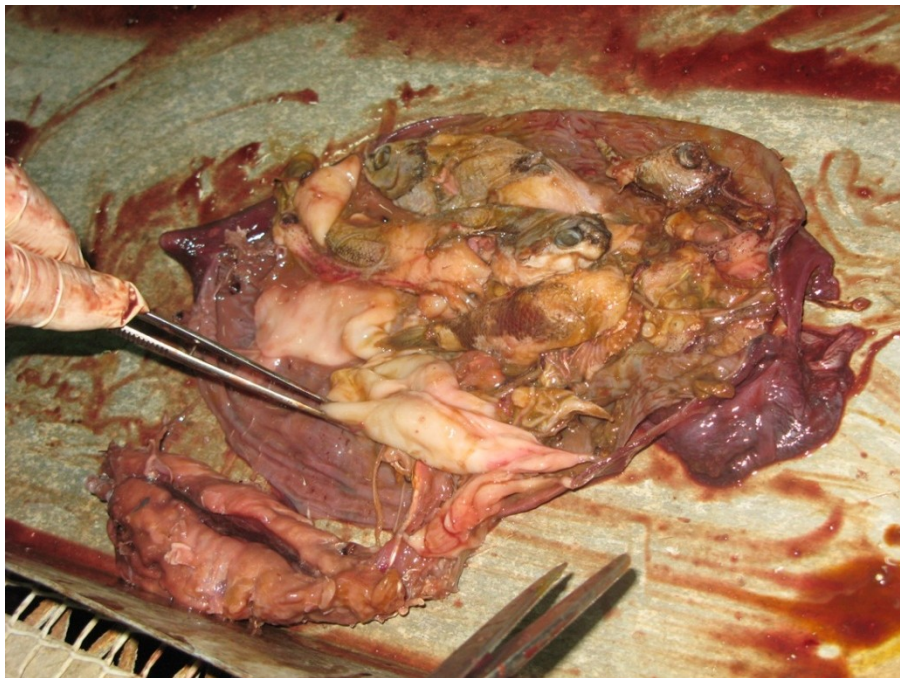
تخلیه امعاء و احشاء تون ماهیان جهت جداسازی و بررسی

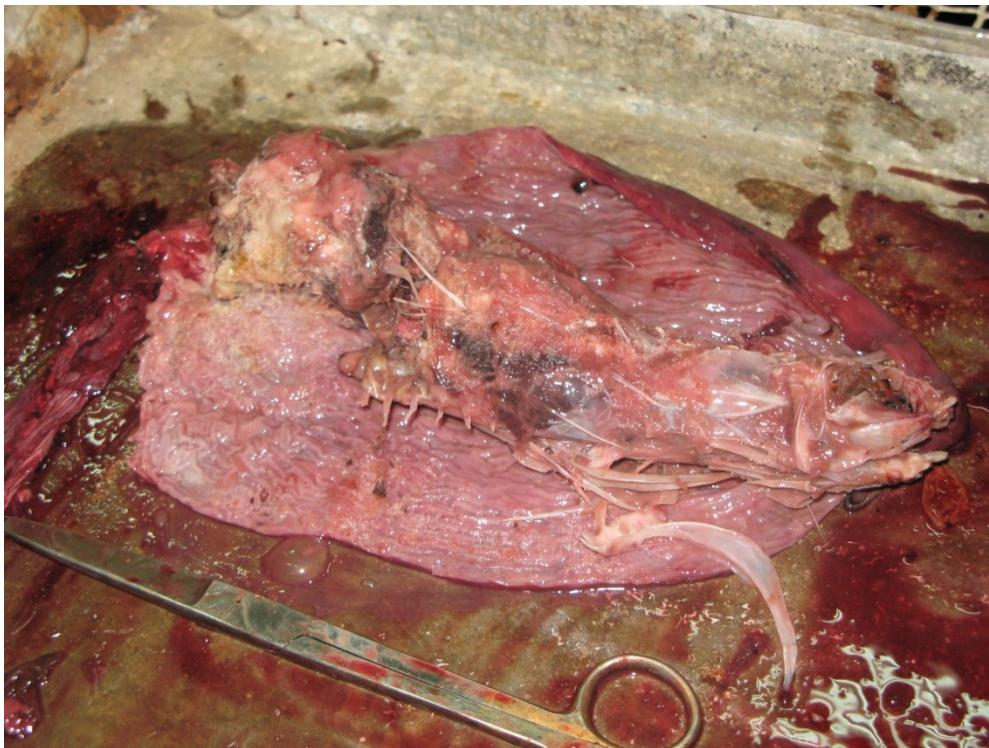
معدۀ پر جداشده متعلق به ماهی گیدر

شکافتن و بررسی محتویات معده گیدر

معده پر حاوی اسکوییدو ماهیان استخوانی

معدۀ محتوی ماهی استخوانی هضم شده

معدۀ پر ماهی گیدر محتوی سرپای جنس Argonauta

سرپای Argonauta تخلیه شده از معده ماهی گیدر

جداسازی صدف سرپای Argonauta جهت توزین

ماهی استخوانی نیمه هضم در معده ماهی هوور

کبد ماهی هوور

گناد رسیده (مرحله ۴) در ماهی هوور جنس ماده

گناد مرحله ۴ متعلق به جنس ماده ماهی گیدر

گناد نر متعلق به ماهی گیدر

امعا و احشای درون شکم ماهی زرده

انگل های درون شکم ماهی هوور

امعا و احشاهای تخلیه شده و آماده بررسی

گناده‌ها، معده و کبد ماهی زرده

معده باز شده ماهی گیدر

ماهیان پرنده هضم شده در معده ماهی گیدر

امعا و احشای ماهی زرده

خرچنگ های هضم شده در معده ماهی گیدر

ماهیان هضم شده در معده ماهی گیدر

اسکوئید های یافت شده در معده ماهی گیدر

خرچنگ هضم شده در معده ماهی هوور

ماهیان استخوانی هضم شده در معده ماهی هوور

صدف ماهی مرکب و ماهیان استخوانی هضم شده در معده ماهی گیدر

صدف ماهی مرکب یافت شده در معده ماهی گیدر

Abstract:

Feeding habits of three dominant species of tuna fishes (*Thunnus tonggol*, *Thunnus albacares*, *Euthynnus affinis*) and dominant species of sardine (*Sardinella sindensis*) were investigated from December 2006 to November 2007 in the western waters of Oman Sea. Seasonally samples of three species of these tuna and monthly samples of sardine were collected. Feeding studies on 101 longtail tuna (*T.tonggol*) indicated that the bony fishes were main food of this species (98.3%) and followed by random foods included cephalopods (1.7%) and crustaceans (1.7%). Among the bony fishes, anchovy (66 %) and sardines (25.9 %) were most important than the other fishes. FI and CV for this species were calculated 26.4 and 21.8 respectively. Stomach content analysis of 85 specimens of *E.affinis* demonstrated that bony fishes were only food for this species (100%). Sardines (49.3%) and anchovy (11.9%) were foremost food items for *E.affinis*. Moreover FI and CV were calculated 64.7 and 15.3 correspondingly. The stomach of 120 yellowfin tuna (*T.albacares*) were analyze. Results showed that bony fishes, cephalopods and crustaceans were formed food items of this species. Yellowfin tuna were preferable fed on bony fishes (87.7%) specially sardines(41.2%), flying fish(13.9%) and *M.cordyla*(10.4%) and followed by cephalopoda (43.8%) specifically *Loligo sp.*(84.5%) and crustaceans(11.2%) . FI and CV were calculated 38.3 and 25.8. Study on 320 stomachs were determined that zooplankton and phytoplankton formed food of *S.sindensis*. Zooplankton (crustacean and molluscs) were main food (90%) and phytoplankton (Bacillariophyceae and Dynophyceae) were least food items (10%). Copepoda (crustaceans) with 58% were preferable food and bivalves and after that bivalves (molluscs) with 14%, Bacillariophyceae (8%) and Dynophyceae(2%).

CV and FI were 30.3 and 29.4 respectively.

Key words: Feeding habit, Stomach content, Oman Sea, *Thunnus albacares*, *Thunnus tonggol*, *Euthynnus affinis*, *Sardinella sindensis*.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.